

A8-0015/2018

31.1.2018

*****I**

MIETINTÖ

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi
keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU)
N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012 ja (EU) 2015/2365 muuttamisesta
(COM(2016)0856 – C8-0484/2016 – 2016/0365(COD))

Talous- ja raha-asioiden valiokunta

Esittelijä: Kay Swinburne, Jakob von Weizsäcker

Menettelyjen symbolit

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämismenettely (ensimmäinen käsittely)
- ***II Tavallinen lainsäätämismenettely (toinen käsittely)
- ***III Tavallinen lainsäätämismenettely (kolmas käsittely)

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Tarkistukset säädösesitykseen

Palstoina esitettävät parlamentin tarkistukset

Poistettava teksti merkitään vasempaan palstaan *lihavoidulla kursivilla*. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään molempiin palstoihin *lihavoidulla kursivilla*. Uusi teksti merkitään oikeaan palstaan *lihavoidulla kursivilla*.

Tarkistuksen tunnistetietojen ensimmäisellä ja toisella rivillä ilmoitetaan käsiteltävänä olevan säädösesityksen kohta, jota tarkistetaan. Jos tarkistus koskee olemassa olevaa säädöstä, jota säädösesityksellä muutetaan, tunnistetietojen kolmannella rivillä ilmoitetaan muutettavan säädöksen tyyppi ja numero ja neljännellä rivillä tarkistettavan tekstinkohdan paikkannus.

Konsolidoituna tekstinä esitettävät parlamentin tarkistukset

Uusi teksti merkitään *lihavoidulla kursivilla*. Poistettava teksti merkitään symbolilla ¶ tai yliviiivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti *lihavoidaan* ja *kursivoidaan* ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli. Parlamentin yksiköiden tekemiä lopullisen tekstin teknisiä muutoksia ei merkitä.

SISÄLTÖ

Sivu

LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI 5	
ASIAN KÄSITTELY ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	138
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	139

LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI

**ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012 ja (EU) 2015/2365 muuttamisesta
(COM(2016)0856 – C8-0484/2016 – 2016/0365(COD))**

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0856),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0484/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Italian senaatin, Espanjan parlamentin ja Romanian senaatin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 20. syyskuuta 2017 antaman lausunnon¹,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 29. maaliskuuta 2017 antaman lausunnon²,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0015/2018),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, tekee siihen huomattavia muutoksia tai aikoo tehdä siihen huomattavia muutoksia;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

¹ EUVL C 372, 1.11.2017, s. 6.

² EUVL C 209, 30.6.2017, s. 28.

Tarkistus 1

EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET*

komission ehdotukseen

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

keskusvastapuolten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012 ja (EU) 2015/2365 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen¹,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rahoitusmarkkinoilla on keskeinen merkitys nykyaikaisten kansantalouksien toiminnalle. Mitä yhdentyneemmät markkinat ovat, sitä ***paremmat ovat mahdollisuudet kohdentaa taloudelliset resurssit tehokkaasti***, mistä ***voi olla*** talouden suorituskyvyn kannalta etua. Jotta rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa voidaan parantaa, on kuitenkin tärkeää, että on käytössä menettelyjä, joilla ***puututaan markkinoiden toimimattomuuteen ja varmistetaan***, että jos näillä markkinoilla

* Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kurssiivilla, poistot symbolilla ■ .

¹ EUVL C, , s.

² EUVL C 209, 30.6.2017, s. 28.

³ EUVL C 372, 1.11.2017, s. 6.

toimiva rahoituslaitos tai rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuri joutuu taloudellisiin vaikeuksiin tai on kaatumassa, tällainen tapahtuma ei horjuta koko rahoitusmarkkinoita ja haittaa kasvua laajemmin taloudessa. Keskusvastapuolet ovat rahoitusmarkkinoiden keskeisiä osatekijöitä, jotka asettuvat toimijoiden väliin ostajana jokaiseen myyjään nähden ja myyjänä jokaiseen ostajaan nähden, ja joilla on keskeinen rooli rahoitusliiketoimien käsittelyssä ja niihin liittyvien erilaisten riskien hallinnassa. Vastapuolten transaktioiden ja positoiden käsittely on keskitetty keskusvastapuolille, jotka huolehtivat transaktioiden seurauksena syntyvistä velvoitteista ja saavat jäseniltään riittävät vakuudet marginaalina ja maksuina maksukyvyttömyysrahastoihin.

- (2) Keskusvastapuolet ovat **globaalien** rahoitusmarkkinoiden keskeisiä osatekijöitä, jotka asettuvat osallistujien väliin ostajana jokaiseen myyjään nähden ja myyjänä jokaiseen ostajaan nähden ja joilla on keskeinen rooli transaktioiden käsittelyssä ja niihin liittyvien erilaisten riskien hallinnassa. Vastapuolten transaktioiden ja positoiden käsittely on keskitetty keskusvastapuolille, jotka huolehtivat transaktioiden seurauksena syntyvistä velvoitteista ja **edellyttävät** osapuoliltaan **riittäviä vakuuksia** marginaalina ja maksuina maksukyvyttömyysrahastoihin.
- (3) Unionin rahoitusmarkkinoiden yhdentyminen on johtanut siihen, että keskusvastapuolet, jotka aiemmin palvelivat ensisijaisesti kotimaan tarpeita ja markkinoita, ovat kehittyneet kriittisiksi solmukohdiksi unionin rahoitusmarkkinoilla laajemmin. Unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet määrittävät nykyään useita tuotelajeja pörssissä noteeratuista ja pörssin ulkopuolella (OTC) kaupankäynnin kohteena olevista rahoitus- ja hyödykejohdannaisista käteismarkkinoilla kaupattaviin osakkeisiin, joukkovelkakirjoihin ja muihin tuotteisiin, kuten takaisinostosopimuksiin. Ne tarjoavat palvelujaan valtioiden rajojen yli monenlaisille rahoituslaitoksille ja muille laitoksille kaikkialla unionissa. Vaikka jotkin unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet keskittyvätkin vain kotimaan markkinoihinsa, ne kaikki ovat järjestelmän kannalta merkittäviä ainakin kotimarkkinoillaan.
- (4) Koska keskusvastapuolet käsittelevät ja ottavat keskitetysti kantaakseen määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden puolesta merkittävän osan unionin rahoitusjärjestelmään kohdistuvista rahoitusriskeistä, keskusvastapuolten toimiva sääntely ja jäykkä valvonta on olennaisen tärkeää. Elokuussa 2012 voimaan tullessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 648/2012¹ edellytetään, että keskusvastapuolet noudattavat tiukkoja vakavaraisuus-, organisaatio- ja menettelytapanormeja. Niiden toiminnan seikkaperäinen valvonta kuuluu toimivaltaisille viranomaisille, jotka tekevät yhteistyötä **valvontakollegioissa**, joihin asiaankuuluvat viranomaiset kokoontuvat hoitamaan niille annettuja tehtäviä. Niiden sitoumusten mukaisesti, joita G20-johtajat ovat finanssikriisin puhjettua antaneet, asetuksessa (EU) N:o 648/2012 edellytetään myös, että keskusvastapuolet hoitavat vakioitujen OTC-johdannaisten määrityksen keskitetysti. Kun velvoite määrittää OTC-johdannaisten keskitetysti tulee voimaan, keskusvastapuolten liiketoiminnan määrä ja laajuus todennäköisesti kasvaa, mikä puolestaan saattaa merkitä keskusvastapuolten riskinhallintastrategioille uusia haasteita.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (5) Asetuksella (EU) N:o 648/2012 on osaltaan lisätty keskusvastapuolten ja laajemmin rahoitusmarkkinoiden kykyä sietää niitä monenlaisia riskejä, joita keskusvastapuolet käsittelevät ja ottavat keskitetysti kantaakseen. Mikään sääntö- ja käytännejärjestelmä ei kuitenkaan voi ehkäistä sitä, että olemassa olevat varat eivät riitä keskusvastapuolten riskien, kuten yhden tai useamman määrätyösapuolen maksukyvyttömyyden, hallitsemiseen. Skenaariossa, jossa rahoituslaitoksella on vakavia taloudellisia vaikeuksia tai sitä uhkaa kaatuminen, olisi periaatteessa edelleen sovellettava tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä. Kuten finanssikriisi on osoittanut, tällaiset menettelyt voivat erityisesti pitkittyneen taloudellisen epävakauden ja epävarmuuden aikana kuitenkin vahingoittaa talouden kannalta kriittisiä toimintoja ja vaarantaa rahoitusvakauden. Tavanomaiset yritysten maksukyvyttömyysmenettelyt eivät ehkä aina takaa riittävän nopeaa puuttumista eikä niissä välttämättä aseteta asianmukaisesti etusijalle rahoituslaitosten kriittisten toimintojen jatkumista rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Näiden tavanomaisten maksukyvyttömyysmenettelyn kielteisten seurausten ehkäisemiseksi keskusvastapuolille olisi luotava erityinen kriisinvratkaisukehys.
- (6) Kriisi toi esiin myös sen, että lähellä kaatumista olevien rahoituslaitosten kriittisten toimintojen säilyttämiseksi ei ole asianmukaisia välineitä. Lisäksi se osoitti, että viranomaisten väliseen yhteistyöhön ja koordinointiin ei ole puitteita nopeiden ja määrätietoisten toimien toteuttamiseksi, varsinkaan jos on kyse eri jäsenvaltioiden tai lainkäyttöalueiden viranomaisista. Koska tällaisia välineitä ja yhteistyön ja koordinoinnin puitteita ei ollut, jäsenvaltioiden oli pakko pelastaa rahoituslaitoksia veronmaksajien rahoilla kriisin leviämisen estämiseksi ja paniikin vähentämiseksi. Vaikka keskusvastapuolet eivät kriisin aikana saaneetkaan julkista rahoitustukea suoraan, ne saivat välillistä etua toteutetuista pankkien pelastustoimista ja olivat suojassa vaikutuksilta, joita niille olisi muutoin aiheutunut siitä, että pankit eivät olisi täyttäneet velvoitteitaan. Keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinvratkaisukehys on siis välttämätön, jotta voidaan välttää turvautuminen veronmaksajien rahoihin keskusvastapuolen hallitsemattoman kaatumisen yhteydessä. ***Tässä kehyksessä olisi varauduttava myös mahdollisuuteen, että keskusvastapuoli asetetaan kriisinvratkaisuun muusta syystä kuin yhden tai useamman määrätyösapuolensa maksukyvyttömyyden vuoksi.***
- (7) Uskottavan elvytys- ja kriisinvratkaisukehysten tarkoituksena on varmistaa niin pitkälti kuin mahdollista, että keskusvastapuolet toteuttavat toimenpiteitä elpyäkseen rahoitusvaikeuksista ja että lähellä kaatumista olevan tai todennäköisesti kaatuvan keskusvastapuolen kriittiset toiminnot säilyvät, kun sen muut toiminnot lopetetaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, ja että rahoitusvakaus säilyy samalla kun keskusvastapuolen kaatumisesta ***loppuasiakkaille ja*** veronmaksajille aiheutuvat kustannukset minimoidaan. Elvytys- ja kriisinvratkaisukehyksessä vahvistetaan entisestään keskusvastapuolten ja viranomaisten valmiuksia lieventää rahoitusmarkkinoiden painetta ja lisätään viranomaisten tietoa keskusvastapuolten valmistautumisesta stressiskenaarioihin. Viranomaisille annetaan myös valtuudet valmistella keskusvastapuolen mahdollista kriisinvratkaisua ja hoitaa keskusvastapuolen heikentyvää taloudellista tilaa koordinoitusti, mikä osaltaan edistää rahoitusmarkkinoiden moitteetonta toimintaa.
- (8) Tällä hetkellä unionissa ei ole yhdenmukaistettuja säännöksiä keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinvratkaisusta. Jotkin jäsenvaltiot ovat jo muuttaneet lainsäädäntöään niin, että keskusvastapuolten on laadittava elvytysuunnitelmia, ja

ottaneet käyttöön mekanismeja lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten kriisinratkaisun toteuttamiseksi. Lisäksi keskusvastapuolten maksukyvyttömyyttä sääntelevissä laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on huomattavia sisällöllisiä ja menettelyllisiä eroja jäsenvaltioiden välillä. Keskusvastapuolten elvytyksen ja kriisinratkaisun yhteisten edellytysten, valtuuksien ja prosessien puuttuminen todennäköisesti haittaa sisämarkkinoiden häiriötöntä toimintaa ja kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä niiden puuttuessa keskusvastapuolen kaatumiseen ja soveltaessa asianmukaisia mekanismeja tappioiden jakamiseksi sen osapuolille sekä unionissa että maailmanlaajuisesti. Näin on erityisesti silloin, kun kansallisilla viranomaisilla ei erilaisten lähestymistapojen vuoksi ole samanasteista valvontamahdollisuutta tai yhtäläistä kykyä toteuttaa keskusvastapuolten kriisinratkaisu. Tällaiset erot elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelmissä voivat vaikuttaa eri tavoin keskusvastapuoliin ja niiden osapuoliin eri jäsenvaltioissa ja mahdollisesti vääristää kilpailua sisämarkkinoilla. Keskusvastapuolen vaikeuksien tai kaatumisen käsittelyyn tarkoitettujen yhteisten sääntöjen ja välineiden puuttuminen voi vaikuttaa osallistujien määräyspäätökseen ja keskusvastapuolten sijoittautumispaikan valintaan ja näin estää keskusvastapuolia hyödyntämästä täysimääräisesti perustavia vapauksiaan sisämarkkinoilla. Tämä puolestaan saattaa estää osallistujia käyttämästä keskusvastapuolia rajojen yli sisämarkkinoilla ja haitata Euroopan pääomamarkkinoiden yhdentymistä. Kaikille jäsenvaltioille yhteisiä elvytys- ja kriisinratkaisusääntöjä tarvitaan sen vuoksi varmistamaan, etteivät jäsenvaltioiden ja niiden viranomaisten taloudelliset valmiudet hallita keskusvastapuolten kaatumista rajoita näiden mahdollisuuksia hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamia vapauksia.

- (9) Pankkeihin ja muihin rahoituslaitoksiin sovellettavan sääntelykehyksen tarkistaminen, joka toteutettiin kriisin johdosta, ja etenkin pankkien pääoma- ja maksuvalmiuspuskurien vahvistaminen, makrotalouden vakauden valvontavälineiden parantaminen ja pankkien elvytystä ja kriisinratkaisua koskevat kattavat säännöt ovat vähentäneet tulevien kriisien todennäköisyyttä ja parantaneet kaikkien rahoituslaitosten ja markkinainfrastruktuurien, myös keskusvastapuolten, kykyä sietää talouden häiriöitä, johtuivatpa ne järjestelmähäiriöistä tai yksittäisiä laitoksia koskevista tapahtumista. Kaikissa jäsenvaltioissa on 1 päivästä tammikuuta 2015 sovellettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU¹ mukaista pankkien elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelmää.
- (10) **Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten** olisi pankkien elvytyksessä ja kriisinratkaisussa noudatettavan lähestymistavan pohjalta valmistauduttava, ja niillä olisi oltava käytettävissään riittävät elvytys- ja kriisinratkaisuvälineet käsitellä tilanteita, joihin liittyy keskusvastapuolen kaatuminen. Pankkien ja keskusvastapuolten erilaisten toimintojen ja liiketoimintamallien vuoksi pankkien ja keskusvastapuolten riskit ovat kuitenkin erilaisia. Siksi tarvitaan erityisiä välineitä ja valtuuksia niitä skenaarioita varten, joissa keskusvastapuoli kaatuu joko

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

määritysosaapuoltensa kaatumisen tai muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman vuoksi.

- (11) Säästötyypiksi olisi valittava asetus, jotta voidaan täydentää keskusvastapuoliin sovellettavat yhdenmukaiset vakavaraisuusvaatimukset sisältävässä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 esitettyä lähestymistapaa ja tukeutua siihen. Elvytys- ja kriisinratkaisuvaatimusten asettaminen direktiivissä voisi johtaa epäjohtonmukaisuuteen, jos alalla, jota muutoin säännellään suoraan sovellettavalla unionin lainsäädännöllä ja jolla keskusvastapuolet tarjoavat palvelujaan yhä yleisemmin yli valtioiden rajojen, annettaisiin mahdollisesti erilaista kansallista lainsäädäntöä. Tämän vuoksi myös keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua varten on aiheellista hyväksyä yhdenmukaiset ja suoraan sovellettavat säännöt.
- (12) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus suhteessa rahoituspalvelujen alalla voimassa olevaan unionin lainsäädäntöön ja pitää rahoitusjärjestelmä unionissa mahdollisimman vakaana, elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelmää pitäisi soveltaa kaikkiin keskusvastapuoliin, joihin sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia riippumatta siitä, onko niillä pankkitoimilupa. ***Vaikka erilaisten yhtiörakenteiden riskiprofiileissa voi olla eroja, tässä asetuksessa keskusvastapuolia kohdellaan itsenäisinä yhteisinä riippumatta siitä, millaiseen konserniin tai markkinarakenteeseen ne mahdollisesti kuuluvat, ja varmistetaan, että keskusvastapuolella on oma elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmansa riippumatta konserninsa rakenteesta. Tämä koskee erityisesti vaatimuksia varmistaa, että kullakin yhteisöllä on riittävät rahoitusvarat maksukyvyttömyystilanteen tai muun kuin maksukyvyttömyystilanteen hoitamiseen.***
- (13) Varmistaakseen, että kriisinratkaisutoimet toteutetaan tehokkaasti ja tuloksellisesti sekä kriisinratkaisutavoitteita vastaavasti, jäsenvaltioiden olisi nimettävä hallintoviranomaiset tai viranomaiset, joille on annettu hallinnolliset valtuudet, huolehtimaan kriisinratkaisun toiminnoista ja tehtävistä. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisille osoitetaan asianmukaiset voimavarat. Jos jäsenvaltio nimeää kriisinratkaisuviranomaiseksi viranomaisen, joka vastaa keskusvastapuolten toiminnan vakauden valvonnasta, olisi ***varmistettava päätöksentekoprosessin riippumattomuus ja*** otettava käyttöön ***kaikki tarvittavat*** järjestelyt valvonta- ja kriisinratkaisutoimintojen erottamiseksi toisistaan, jotta voidaan välttää mahdolliset eturistiriidat ja riski, että viranomainen joutuu pidättymään tarvittavista toimenpiteistä.
- (14) Koska keskusvastapuolen kaatuminen ja siitä seuraavat toimet saattavat vaikuttaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja talouteen ja koska kriisin ratkaisemiseksi saatetaan lopulta joutua ***viimeisenä keinona*** käyttämään julkisia varoja, jäsenvaltioiden valtiovarainministeriöiden tai muiden asiaankuuluvien ministeriöiden olisi osallistuttava elvytys- ja kriisinratkaisuprosessiin tiiviisti jo varhaisessa vaiheessa.
- (15) Koska keskusvastapuolet tarjoavat palvelujaan usein koko unionissa, tehokas elvytys ja kriisinratkaisu edellyttää toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten välistä yhteistyötä valvonta- ja kriisinratkaisukollegioissa erityisesti elvytyksen ja kriisinratkaisun valmisteluvaiheissa. Tämä koskee muun muassa keskusvastapuolten laatimien elvytysuunnitelmien arviointia, ***keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen laatimien***

kriisinratkaisusuunnitelmien *arviointia* sekä purkamismahdollisuuksien esteiden poistamista.

- (16) Keskusvastapuolten kriisinratkaisussa olisi saatettava tasapainoon tarve soveltaa menettelyjä, joissa otetaan huomioon tilanteen kiireellisyys ja jotka mahdollistavat tehokkaat, oikeudenmukaiset ja oikea-aikaiset ratkaisut, ja toisaalta tarve suojella rahoitusvakautta kaikissa jäsenvaltioissa, joissa keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan. Viranomaisten, joiden vastuualueisiin keskusvastapuolen kaatuminen liittyisi, olisi esitettävä näkemyksensä kriisinratkaisukollegiossa näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Samaten, jotta voidaan varmistaa säännöllinen näkemysten vaihto ja koordinointi kolmansien maiden viranomaisten kanssa, ne olisi kutsuttava tarvittaessa osallistumaan kriisinratkaisukollegioon tarkkailijoina. Viranomaisten olisi aina otettava huomioon päätöksensä vaikutus rahoitusvakauteen jäsenvaltioissa, joissa keskusvastapuolen toiminnot ovat kriittisiä tai tärkeitä paikallisten rahoitusmarkkinoiden kannalta, ja myös jäsenvaltioissa, joissa määritysosapuolet sijaitsevat ja joihin yhteentoimivat markkinapaikat ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit ovat sijoittautuneet.
- (16 a) *Koska keskusvastapuolten tietyt toiminnot ovat luonteeltaan rajatylittäviä ja globaaleja, kriisinratkaisuviranomaisten päätöksillä voi olla vaikutusta talouteen tai julkiseen talouteen muilla lainkäyttöalueilla. Tällaiset rajatylittävät seuraukset olisi elvytys- ja kriisinratkaisutilanteissa pidettävä mielessä siinä määrin, kuin se on kohtuudella mahdollista, samalla kun otetaan huomioon muiden lainkäyttöalueiden finanssiviranomaisten itsemääräämisoikeus.*
- (17) Jotta voidaan valmistella Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, jäljempänä 'EAMV', päätöksiä, joita se tekee sille annettuihin tehtäviin liittyen, ja varmistaa, että Euroopan pankkiviranomainen, jäljempänä 'EPV' ja sen jäsenet ovat kattavasti mukana päätösten valmistelussa, EAMV:n olisi perustettava sisäinen kriisinratkaisukomitea ja kutsuttava EPV:n toimivaltaiset viranomaiset osallistumaan siihen tarkkailijoina.
- (18) Jotta viranomaiset voivat puuttua keskusvastapuolen mahdolliseen kaatumiseen tuloksellisella ja oikeasuhteisella tavalla, niiden olisi otettava elvytys- ja kriisinratkaisuvaltuuksia käyttäessään huomioon erilaisia tekijöitä, kuten keskusvastapuolen liiketoiminnan laatu, *oikeudellinen rakenne ja organisaatorakenne*, riskiprofiili, koko, oikeudellinen asema ja sidokset rahoitusjärjestelmään. Lisäksi niiden olisi otettava huomioon, olisiko sen kaatumisella ja sitä seuraavalla, tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella purkamisella todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin, muihin rahoituslaitoksiin tai talouteen laajemmin.
- (19) Jotta voitaisiin puuttua tehokkaasti tilanteeseen, jossa keskusvastapuoli on lähellä kaatumista, viranomaisilla olisi oltava valtuudet velvoittaa keskusvastapuolet toteuttamaan valmistelutoimenpiteitä. Olisi vahvistettava elvytysuunnitelmien sisältöä ja niihin sisällytettäviä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset, jotta kaikilla keskusvastapuolilla unionissa on varmasti riittävän yksityiskohtaiset elvytysuunnitelmat siltä varalta, että ne joutuvat taloudellisiin vaikeuksiin. *Näissä suunnitelmissa olisi tarkasteltava tarkoituksenmukaista määrää erilaisia skenaarioita ja varauduttava sekä järjestelmästressiin että erityisesti keskusvastapuolelle ominaiseen stressitilanteeseen. Skenaarioissa olisi ennakoitava stressitilanteita, jotka ovat vaikeampia kuin komission delegoidun asetuksen (EU)*

N:o 153/2013 XII luvussa tarkoitetuissa tavanomaisissa stressitesteissä käytettävät tilanteet mutta kuitenkin mahdollisia, kuten useamman kuin kahden sellaisen määritysosapuolen, joihin nähden keskusvastapuolella on suurimmat vastuut, ja yhden tai useamman muun keskusvastapuolen kaatuminen. Elvytyssuunnitelman olisi oltava osa keskusvastapuolen toimintasääntöjä, joista on tehty sopimus määritysosapuolten kanssa. Toimintasäännöllä olisi myös varmistettava suunnitelmassa hahmoteltujen elvytystoimenpiteiden täytäntöönpanokelpoisuus kaikissa skenaarioissa. Elvytyssuunnitelmissa ei saisi olettaa, että saatavissa on julkista rahoitustukea, eikä aiheuttaa veronmaksajille riskiä joutua tappioiden maksajiksi.

- (19 a) *Elvytyssuunnitelmilla olisi luotava asianmukaisia kannustimia keskusvastapuolille, määritysosapuolille ja asiakkaille, jotta ne eivät antaisi tilanteen huonontua entisestään ja olisivat halukkaita yhteistyöhön. Kannustinrakenteen uskottavuuden varmistamiseksi elvytyssuunnitelmasta tehtäville poikkeuksille olisi saatava toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntä.*
- (20) Keskusvastapuolten olisi laadittava ja säännöllisesti päivitettävä elvytyssuunnitelmansa. Tässä yhteydessä elvytysvaihe olisi aloitettava, kun keskusvastapuolen rahoitustilanne heikkenee merkittävästi tai on vaarana, että se ei täytä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia. Tämä olisi ilmaistava suhteessa elvytyssuunnitelmaan sisältyviin laadullisiin tai määrällisiin indikaattoreihin.
- (20 a) *Elvytyssuunnitelmilla olisi varmistettava elvytysvälineiden käyttö järjestyksessä, joka tasapainottaa asianmukaisesti tappioiden jakautumisen keskusvastapuolten sekä määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden välillä. Yleisenä periaatteena on, että tappiot olisi jaettava keskusvastapuolten sekä määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden kesken tavalla, joka vastaa niiden kykyä hallita riskejä. Näin luodaan ennakolta järkeviä kannustimia ja varmistetaan tappioiden oikeudenmukainen jakaminen, ja myös tappiot, jotka eivät johdu maksukyvyttömyydestä, olisi jaettava suhteessa tappiotapahtumaan osallisten vastuuseen. Elvytyssuunnitelmilla olisi varmistettava, että keskusvastapuolen pääomalla vastataan ensimmäiseksi tappioista maksukyvyttömyystapauksissa ja varsinkin muissa kuin maksukyvyttömyystapauksissa. Olisi säädettävä määritysosapuolten velvollisuudesta kattaa merkittävä osuus tappioista ennen kuin käytetään välineitä, joilla tappioita siirretään asiakkaille.*
- (21) Keskusvastapuolen olisi toimitettava elvytyssuunnitelmansa toimivaltaisille viranomaisille ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 nojalla perustetulle valvontakollegiolle perusteellista arviointia varten, ja kollegion olisi annettava arviointinsa yhteisellä päätöksellä. Arvioinnissa olisi selvitettävä muun muassa, onko suunnitelma kattava ja voidaanko sen avulla käytännössä palauttaa keskusvastapuolen elinkelpoisuus riittävän nopeasti myös erittäin vaikeassa rahoitustilanteessa.
- (22) Elvytyssuunnitelmissa olisi esitettävä kattavasti toimet, jotka keskusvastapuoli toteuttaisi puuttuakseen mahdollisiin täsmäyttämättömiin täyttämättömiin velvoitteisiin, kattamattomiin tappioihin, likviditeettivajeeseen tai omien varojen riittämättömyyteen, sekä toimenpiteet, joilla täydennetään mahdollisesti loppuun käytettyjä ennalta rahastoituja rahoitusvaroja ja maksuvalmiusjärjestelyjä, jotta keskusvastapuolen elinkelpoisuus ja kyky täyttää toimilupavaatimukset jatkossakin voidaan palauttaa, ja tätä varten niihin olisi sisällyttävä riittävä tappionkattamiskyky.

Suunniteltujen välineiden olisi oltava kattavia. Kunkin välineen olisi oltava luotettava ja oikea-aikainen, ja sillä olisi oltava vankka oikeusperusta. Välineillä olisi luotava keskusvastapuolen osakkeenomistajille, osapuolille ja osapuolten asiakkaille asianmukaisia kannustimia hallita riskiä, jonka ne tuovat järjestelmään tai jolle ne altistuvat järjestelmässä, seurata keskusvastapuolen riskinottoa ja riskinhallintaa ja osallistua sen maksukyvyttömyyden hallintamenettelyyn.

- (22 a) *Elvytysuunnitelmissa olisi selkeästi esitettävä toimet, jotka keskusvastapuolen on toteutettava joutuessaan kyberhyökkäyksen kohteeksi, jos sen rahoitusilanne voi tämän johdosta huonontua merkittävästi tai vaarana on, ettei se enää täytä asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisia vakavaraisuusvaatimuksia.*
- (23) *Keskusvastapuolten olisi varmistettava, että suunnitelmat ovat syrjimättömiä ja että niiden vaikutukset ja niillä luotavat kannustimet ovat keskenään tasapainossa. Suunnitelmista ei saisi aiheutua määritysosapuolille tai asiakkaille kohtuutonta haittaa. Asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaan keskusvastapuolten olisi eritoten varmistettava, että niiden määritysosapuolilla on rajalliset vastuut keskusvastapuolta kohtaan. Keskusvastapuolten olisi varmistettava, että **kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät otetaan mukaan elvytysuunnitelman laatimiseen antamalla niille tapauksen mukaan mahdollisuus osallistua** keskusvastapuolen riskinarviointikomiteaan **ja kuulemalla niitä asianmukaisesti. Koska sidosryhmien näkemyksissä voidaan olettaa olevan eroja, keskusvastapuolten olisi otettava käyttöön selkeitä menettelyjä, joilla hallitaan sidosryhmien erilaisia näkemyksiä ja mahdollisia sidosryhmien ja keskusvastapuolen välisiä eturistiriitoja.***
- (23 a) *Keskusvastapuolten olisi varmistettava, että ei-maksukyvyttömiä määritysosapuolten asiakkaille suoritetaan asianmukainen korvaus, jos niiden varoja käytetään elvytysprosessissa.*
- (24) *Koska keskusvastapuolet toimivat luonteeltaan globaaleilla markkinoilla, niiden olisi voitava tarvittaessa soveltaa elvytysvaihtoehtoja sellaisiin sopimuksiin tai omaisuuseriin, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, tai kolmansiin maihin sijoittautuneisiin yhteisöihin. Keskusvastapuolen toimintasäännöissä olisi **siksi** oltava **tämän mahdollistavia** määräyksiä.*
- (25) *Jos keskusvastapuoli ei esitä riittävää elvytysuunnitelmaa, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava oikeus vaatia keskusvastapuolta toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet suunnitelman olennaisten puutteiden korjaamiseksi, jotta voidaan vahvistaa keskusvastapuolen liiketoimintaa ja varmistaa, että keskusvastapuoli voi palauttaa pääomansa ennalleen tai uudelleentäsmäyttää positiokantansa kaatumistapauksessa. Näiden valtuuksien ansiosta toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa ennaltaehkäiseviä toimia tarvittavassa laajuudessa mahdollisten puutteiden korjaamiseksi ja sitä kautta saavuttaa rahoitusvakautta koskevat tavoitteet.*
- (25 a) *Jos elvytyksen kohteena oleva keskusvastapuoli on soveltanut asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyä maksukyvyttömyysjärjestelyä pitemmälle meneviä positioiden ja tappioiden jakamisvälineitä ei-maksukyvyttömiin määritysosapuoliin ja näiden asiakkaisiin ja on tämän ansiosta välttänyt kriisinratkaisun, toimivaltaisen viranomaisen olisi keskusvastapuolen positiokannan uudelleentäsmäyttämisen jälkeen voitava joko vaatia keskusvastapuolta korvaamaan osallistujille niiden tappiot käteismaksuin tai tarvittaessa vaatia keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen tulevia tuottojaan koskevia omistusinstrumentteja.*

- (26) Suunnittelu on keskeinen osa tehokasta kriisinvratkaisua. Keskusvastapuolen kriisinvratkaisuviranomaisen olisi laadittava suunnitelmat, ja kriisinvratkaisukollegioon osallistuvien asiaankuuluvien viranomaisten olisi sovittava niistä yhdessä. Viranomaisilla tulisi olla kaikki tarvittavat tiedot, jotta ne voivat määrittää kriittiset toiminnot ja varmistaa niiden jatkuvuuden. **Keskusvastapuolen toimintasääntöjen, joista tehdään sopimus määritysosaapuolten kanssa, olisi sisällettävä määräyksiä, joilla varmistetaan kriisinvratkaisuviranomaisten kriisinvratkaisutoimenpiteiden, myös kriisinvratkaisukäteispyyntöjen, täytäntöönpantavuus.**
- (27) Kriisinvratkaisuviranomaisilla olisi purkamismahdollisuuksien arvioinnin perusteella oltava valtuudet vaatia keskusvastapuolten **oikeudellisen** rakenteen tai organisaation muuttamista suoraan tai välillisesti toimivaltaisten viranomaisten kautta sekä toteuttaa tarvittavia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä, jotta voidaan vähentää tai poistaa kriisinvratkaisuvälineiden käytön olennaisia esteitä ja varmistaa kyseisten yhteisöjen purkamismahdollisuus.
- (28) Kriisinvratkaisusuunnitelmissa ja purkamismahdollisuuksien arvioinneissa päivittäisiä valvontanäkökohtia tärkeämpää on nopeuttaa uudelleenjärjestelytoimia keskusvastapuolen kriittisten toimintojen ja rahoitusvakauden turvaamiseksi. Jos kriisinvratkaisukollegion jäsenet ovat erimielisiä keskusvastapuolen kriisinvratkaisusuunnitelmasta tehtävistä päätöksistä, keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksien arvioinnista ja purkamismahdollisuuden esteiden poistamisesta tehtävästä päätöksestä, EAMV:n olisi toimittava sovittelijana asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti. EAMV:n sisäisen komitean olisi kuitenkin valmisteltava tällainen sitova sovittelu sen käsiteltäväksi ottaen huomioon EAMV:n jäsenten toimivalta varmistaa rahoitusvakaus ja valvoa määritysosaapuolia useissa jäsenvaltioissa. Tietyt EPV-asetuksen nojalla toimivaltaiset viranomaiset olisi kutsuttava osallistumaan tarkkailijoina tähän EAMV:n sisäiseen komiteaan, sillä ne hoitavat vastaavia tehtäviä direktiivin 2014/59/EU nojalla. Tällainen sitova sovittelu ei saisi estää asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan mukaista neuvoo-antavaa sovittelua muissa tapauksissa.
- (29) **■** Riippuen sen konsernin rakenteesta, johon keskusvastapuoli kuuluu, voi olla tarpeen esittää keskusvastapuolen elvytysuunnitelmassa edellytykset, joiden täyttyessä **käynnistetään vapaaehtoisesti sovitut sopimussuhteet tai muutoin sitovat suhteet, kuten emoyrityksen antamat takaukset tai sen suorittama valvonta, voittojen ja tappioiden siirtoa koskevat sopimukset tai muunlainen operatiivinen tuki** konsernin sisällä emoyritykseltä tai toiselta konserniyhteisöltä keskusvastapuolelle. Tällaisten järjestelyjen läpinäkyvyys lieventäisi riskejä, joita taloudellisissa vaikeuksissa olevalle keskusvastapuolelle tukea antavan konserniyhteisön maksuvalmiuteen ja vakavaraisuuteen kohdistuu. Mahdolliset muutokset tällaisiin järjestelyihin olisi katsottava elvytysuunnitelman tarkistamista edellyttäväksi olennaiseksi muutokseksi.
- (30) Elvytys- ja kriisinvratkaisusuunnitelmiin sisältyvien tietojen arkaluonteisuuden vuoksi näihin suunnitelmiin olisi sovellettava asianmukaisia salassapitosääntöjä.
- (31) Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava elvytysuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset asianomaisille kriisinvratkaisuviranomaisille, joiden puolestaan olisi toimitettava kriisinvratkaisusuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset toimivaltaisille viranomaisille, jotta kaikki asiaankuuluvat viranomaiset olisivat jatkuvasti ajan tasalla.

- (32) Rahoitusvakauden säilyttämiseksi on välttämätöntä, että toimivaltaiset viranomaiset kykenevät korjaamaan keskusvastapuolen rahoitus- ja taloustilanteen heikkenemisen ennen kuin se päättyy tilanteeseen, jossa viranomaisilla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin asettaa se kriisinratkaisun kohteeksi tai ohjata se suunnanmuutokseen, jos sen toiminta saattaisi horjuttaa rahoitusjärjestelmän yleistä vakautta. Sen vuoksi toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa, jotta voidaan välttää tai minimoida rahoitusvakauteen tai asiakkaiden etuihin kohdistuvat haittavaikutukset, joita voisi aiheutua siitä, että keskusvastapuoli toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä. Valtuudet puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille niiden valtuuksien lisäksi, joita niillä on jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 nojalla olosuhteissa, joissa ei ole kysymys varhaisesta tilanteeseen puuttumisesta. ***Oikeuteen puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa tulisi sisältyä valtuus kieltää oman pääoman ehtoisiin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksaminen tai rajoittaa sitä mahdollisimman suurella laajuudella aiheuttamatta kuitenkaan täyttää maksukyvyttömyyttä, mukaan lukien keskusvastapuolen osinkomaksut ja takaisinostot, ja sen nojalla olisi voitava kieltää tai jäädättää direktiivin 2013/36/EU ja EPV:n suuntaviivojen EBA/GL/2015/22 mukaisten muuttuvien palkkioiden, lisäeläke-etuuksien tai erorahojen maksaminen johdolle tai rajoittaa sitä.***
- (33) Elvytysvaiheessa ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen vaiheessa osakkeenomistajien olisi voitava säilyttää oikeutensa täysimääräisinä. Kun keskusvastapuoli on asetettu kriisinratkaisuun, niillä ei enää ole näitä oikeuksia. ***Elvytyksessä olisi mahdollisuuksien mukaan rajoitettava oman pääoman ehtoisiin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksamista, myös keskusvastapuolen osinkomaksuja ja takaisinostoja, tai kiellettävä ne.***
- (34) Kriisinratkaisukehyksessä olisi huolehdittava siitä, että kriisinratkaisuun asettaminen tapahtuu hyvissä ajoin ennen kuin keskusvastapuoli on maksukyvytön. Keskusvastapuolen olisi katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, kun se rikkoo tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa rikkoo toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia, kun sen elinkelpoisuutta ei ole saatu palautettua elvytyksellä, kun keskusvastapuolen varat ovat tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa ovat pienemmät kuin sen velat, kun keskusvastapuoli ei kykene tai on todennäköisesti lähitulevaisuudessa kykenemätön maksamaan velkojaan niiden erääntyessä tai kun keskusvastapuoli pyytää julkista rahoitustukea. Sitä, että keskusvastapuoli ei täytä kaikkia toimilupavaatimuksia, ei saisi kuitenkaan yksinään käyttää kriisinratkaisuun asettamisen perusteena. ***Jotta kriisinratkaisuun asettaminen voi tapahtua oikea-aikaisesti, kriisinratkaisuviranomaisen tekemään päätökseen, jolla nopeutetaan siirtymistä elvytyksestä kriisinratkaisuun, voidaan hakea muutosta ainoastaan asiaperustein, jos päätöksen katsotaan olleen mielivaltainen ja kohtuuton sen tekohetkellä helposti saatavilla olleiden tietojen perusteella.***
- (35) Sitä, että keskusvastapuoli saa maksuvalmiusapua keskuspankilta – jos sellaista on saatavilla – ei saisi sellaisenaan katsoa näytöksi siitä, että keskusvastapuoli ei kykene tai on lähitulevaisuudessa kykenemätön maksamaan velkojaan niiden erääntyessä. Rahoitusvakauden säilyttämiseksi, erityisesti koko järjestelmän likviditeettivajeen tapauksessa, keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille tai hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille jäsenvaltion vakavan taloudellisen häiriötilan

korjaamiseksi myönnettyt valtion takaukset eivät saisi käynnistää kriisinratkaisukehityksen käyttöä edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät.

- (36) Jos keskusvastapuoli täyttää kriisinratkaisun edellytykset, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisella olisi oltava käytettävissään yhdenmukaistetut kriisinratkaisuvälineet ja -valtuudet. Niiden käytössä olisi noudatettava yhteisiä edellytyksiä, tavoitteita ja yleisiä periaatteita. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi käytettävä lisävälineitä ja -valtuuksia kriisinratkaisuperiaatteiden ja -tavoitteiden mukaisesti. Tällaisten välineiden tai valtuuksien käyttö ei saisi varsinkaan vaikuttaa yli rajojen toimivien konsernien tehokkaaseen kriisinratkaisuun. ***Koska julkisten varojen käyttöä olisi mahdollisuuksien mukaan vältettävä ja koska on vaikea ennustaa sellaisen vakavan kriisin tarkkaa luonnetta, jossa kriisinratkaisuviranomaisen olisi toimittava, mitään kriisinratkaisuvälineitä ei pitäisi sulkea ennakolta pois. Moraalikadon ehkäisemiseksi ja veronmaksajien suojelemiseksi entistä tehokkaammin toimivaltaisten viranomaisten olisi vahvistettava etukäteen selkeitä ja kattavia toimenpiteitä, jotta kyseiset varat saadaan mahdollisimman suuressa määrin perittyä takaisin määritysosallistujilta.***
- (37) Kriisinratkaisun päätavoitteena olisi oltava kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistaminen, rahoitusvakauteen kohdistuvien haittavaikutusten välttäminen ja julkisten varojen suojaaminen .
- (38) Lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuus olisi kriisinratkaisuvälineitä käyttämällä ja toimintaa keskeyttämättä säilytettävä niin pitkälti kuin mahdollista yksityisin varoin, joskin toiminnot olisi uudelleenjärjesteltävä ja johtoon olisi tarvittaessa tehtävä muutoksia. Tähän ***tavoitteeseen*** voitaisiin päästä joko myymällä keskusvastapuoli maksukykyiselle kolmannelle osapuolelle tai sulauttamalla se sellaiseen, ***järjestelemällä uudelleen tai*** alaskirjaamalla keskusvastapuolen sopimukset ja velat jakamalla tappiot ja ***siirtämällä*** positiot ***maksukyvyttömältä osapuolelta ei-maksukyvyttömille osapuolille tai vahvistamalla keskusvastapuolen pääomapohjaa*** alaskirjaamalla ***sen*** osakkeet tai alaskirjaamalla ja muuntamalla sen velka omaksi pääomaksi. ***Keskusvastapuolen kriittisten toimintojen ylläpitämistä koskevan*** tavoitteen mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisen olisi ennen ***edellä mainittujen toimien toteuttamista*** harkittava mahdollisuutta panna täytäntöön keskusvastapuolen voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet, ***mukaan lukien etenkin mahdolliset määritysosapuolten sopimusvelvoitteet täyttää käteispyyntö tai ottaa vastattaviksi positioita maksukyvyttömiltä määritysosapuolilta joko huutokaupalla tai muilla sovitulla tavoilla keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaisesti sekä mahdolliset voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet, joilla velvoitetaan muut osapuolet kuin määritysosapuolet antamaan jonkinlaista rahoitustukea. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi pantava sopimusvelvoitteet täytäntöön*** samalla tavoin kuin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (39) Nopea ja määrätietoinen toiminta on välttämätöntä, jotta säilytetään markkinoiden luottamus ja estetään mahdollisimman pitkälle häiriöiden leviäminen. Kun kriisinratkaisun edellytykset täyttyvät, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomainen ei saisi viivytellä asianmukaisen ja koordinoitun yleisen edun mukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamisessa. Keskusvastapuolen kaatuminen voi tapahtua olosuhteissa, jotka edellyttävät asianomaisen kriisinratkaisuviranomaisen välitöntä reagointia. Siksi viranomaisen olisi voitava toteuttaa kriisinratkaisutoimia riippumatta

keskusvastapuolen toteuttamista elvytystoimenpiteistä ja ilman, että sen täytyisi ensin käyttää valtuuksiaan puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa.

- (40) Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen olisi kriisinratkaisutoimia toteuttaessaan otettava huomioon kriisinratkaisukollegiossa laadittujen kriisinratkaisusuunnitelmien mukaiset toimet ja noudatettava niitä, paitsi jos kriisinratkaisuviranomainen arvioi kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisinratkaisusuunnitelmien mukaisia toimia. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi viipymättä ilmoitettava kriisinratkaisukollegiolle kriisinratkaisutoimista, jotka se aikoo toteuttaa, etenkin jos toimet poikkeavat suunnitelmasta.
- (41) Omistusoikeuteen puuttumisen olisi oltava oikeassa suhteessa rahoitusvakauteen kohdistuvaan riskiin. Tämän vuoksi kriisinratkaisuvälineitä olisi käytettävä vain sellaisiin keskusvastapuoliin, jotka täyttävät kriisinratkaisun edellytykset, erityisesti kun pyritään turvaamaan rahoitusvakaus yleisen edun mukaisesti. Koska kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käyttö voi keskeyttää osakkeenomistajien, **määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden** sekä **muiden** velkojien oikeudet, kriisinratkaisutoimi olisi toteutettava vain, kun se on yleisen edun kannalta välttämätön, ja oikeuksiin puuttumisen olisi oltava sopuoinnussa Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', kanssa. Erityisesti silloin, jos samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan eri tavoin kriisinratkaisutoimen yhteydessä, tällaisen erilaisen kohtelun olisi oltava yleisen edun kannalta perusteltua ja oikeasuhteista kyseessä oleviin riskeihin nähden eikä se saisi olla suoraan eikä välillisesti kansalaisuuden perusteella syrjivää.
- (42) Tappioille altistuvat osakkeenomistajat, **määritysosapuolet** ja velkojat eivät saisi kärsiä suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, vaan niihin olisi sen sijaan sovellettu mahdollisia täyttämättömiä velvoitteita keskusvastapuolen elvytysuunnitelman tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden järjestelyjen mukaisesti, tai jos keskusvastapuoli olisi purettu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Siinä tapauksessa, että osa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omaisuuseristä siirretään yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, jäljelle jäävä osa kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta olisi purettava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (43) Jotta osakkeenomistajien, ■ velkojien, **määritysosapuolten ja määritysosapuolten asiakkaiden** oikeus suojattaisiin, olisi vahvistettava selkeät velvoitteet keskusvastapuolen varojen ja velkojen arvostusta varten ja sen kohtelun arvostusta varten, jonka **asianosaiset** olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut kriisinratkaisutoimia. Tämän arvostuksen tekeminen olisi voitava aloittaa jo elvytysvaiheessa. Ennen kriisinratkaisutoimen toteuttamista olisi suoritettava keskusvastapuolen varojen ja velkojen oikeudenmukainen ja realistinen arvostus, **jossa määritetään myös hinta, jolla keskusvastapuolen sopimukset purettaisiin, ja jossa olisi otettava huomioon markkinoiden hintavaihtelu ja likviditeetti kriisinratkaisun aikaan**. Tähän arvostukseen olisi voitava hakea muutosta ainoastaan yhdessä kriisinratkaisupäätöksen kanssa. Lisäksi joissakin tapauksissa olisi kriisinratkaisuvälineiden käytön jälkeen tehtävä jälkikäteisvertailu, jossa verrataan osakkeenomistajien, velkojien, **määritysosapuolten ja määritysosapuolten**

asiakkaiden tosiasiallisesti saamaa kohtelua kohteluun, jonka ne olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, vaan niihin olisi sen sijaan sovellettu mahdollisia täyttämättömiä velvoitteita keskusvastapuolen elvytysuunnitelman tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden järjestelyjen mukaisesti, tai jonka ne olisivat saaneet tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, **ottaen asianmukaisesti huomioon järjestelmän epävakauden ja markkinahäiriöiden kaikki todennäköiset kielteiset vaikutukset**. Jos osakkeenomistajat, velkojat, **määritysosapuolet ja määritysosapuolten asiakkaat** ovat saaneet suorituksina tai korvauksina saamisistaan vähemmän kuin ne olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, vaan niihin olisi sen sijaan sovellettu mahdollisia täyttämättömiä velvoitteita keskusvastapuolen elvytysuunnitelman tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden järjestelyjen mukaisesti, tai vähemmän kuin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, **ottaen asianmukaisesti huomioon järjestelmän epävakauden ja markkinahäiriöiden kaikki todennäköiset kielteiset vaikutukset**, niillä olisi tietyissä tapauksissa oltava oikeus saada kyseinen erotus. **Laskettaessa määrää, jonka ne olisivat saaneet, ei tulisi olettaa saatavan julkista rahoitustukea**. Kriisinratkaisutoimia edeltävästä arvostuksesta poiketen jälkikäteisvertailun tulokseen olisi voitava hakea muutosta kriisinratkaisupäätöksestä erillään. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää menettelystä, jonka mukaisesti ne maksavat mahdollisesti todetun kohtelusta johtuvan erotuksen osakkeenomistajille, velkojille, **määritysosapuolille ja määritysosapuolten asiakkaille**.

- (44) Tehokkaan kriisinratkaisun varmistamiseksi arvostusprosessissa olisi määritettävä mahdollisimman tarkasti mahdolliset tappiot, jotka on jaettava, jotta keskusvastapuolen suorittamatta olevat positiot voidaan uudelleentäsmäyttää ja maksuvelvoitteet täyttää. Lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten varojen ja velkojen arvostuksen olisi perustuttava oikeudenmukaisiin, varovaisiin ja realistisiin oletuksiin hetkellä, jolloin kriisinratkaisuvälineet otetaan käyttöön. Keskusvastapuolen taloudellinen tila ei kuitenkaan saisi arvostuksessa vaikuttaa velkojen arvoon. Asian kiireellisyys vuoksi kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus arvostaa lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen varat ja velat pikaisesti. Arvostuksen olisi oltava tilapäinen, ja sitä olisi käytettävä siihen saakka, kun riippumaton arvostus on tehty.
- (45) Kriisinratkaisun käynnistyessä **kriisinratkaisuviranomaisen olisi varmistettava, että** mahdolliset keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaiset **keskusvastapuolen, määritysosapuolten ja muiden vastapuolten** täyttämättömät sopimusvelvoitteet, kuten toteuttamatta olevat elvytystoimenpiteet, **täytetään**, jollei jonkin toisen kriisinratkaisuvälineen tai -välineen käyttäminen ole tarkoituksenmukaisempaa rahoitusvakautteen kohdistuvien haittavaikutusten **lieventämisen** tai keskusvastapuolen kriittisten toimintojen oikea-aikaisen turvaamisen kannalta. ■ Tappiot olisi katettava omiin varoihin perustuvilla pääomainstrumenteilla ja jaettava osakkeenomistajille niiden kapasiteettia vastaavasti joko omistusunstrumenttien mitätöimisen tai siirron tai voimakkaan laimentamisen avulla, **ja samalla olisi otettava huomioon tappiot, jotka on määrä kattaa panemalla täytäntöön mahdolliset täyttämättömät velvoitteet keskusvastapuolta kohtaan**. Jos nämä instrumentit eivät riitä, kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava valtuudet rahoitusvakautta vaarantamatta alaskirjata vakuudettomia velkoja ja saamiin kuuluvia vakuudettomia velkoja

noudattaen sovellettavassa kansallisessa maksukyvyttömyyslainsäädännössä asetettua järjestystä.

- (46) Siinä tapauksessa, että keskusvastapuoli ei ole onnistunut elvytystoimenpiteitä toteuttamalla saamaan tappioita kuriin, palauttamaan tasapainoista asemaa, joka näkyy täsmäytettynä maksamattomien positioiden kantana, tai täydentämään ennalta rahastoituja varoja kattavalla tavalla, tai jos kriisinratkaisuviranomainen on todennut, että näiden keskusvastapuolen toimien toteuttaminen horjuttaisi rahoitusvakautta, viranomaisen olisi tappioiden ja positioiden jakamisvaltuuksia käyttäessään pyrittävä jakamaan tappiot, varmistamaan keskusvastapuolen tasapainoisen aseman palautuminen ja vaadittujen ennalta rahastoitujen varojen kerryttäminen joko jatkamalla edelleen keskusvastapuolen toimintasäntöihin sisältyvien välineiden käyttämistä tai muilla toimilla.
- (47) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi myös varmistettava, että keskusvastapuolen kriisinratkaisun kustannukset jäävät mahdollisimman pieniksi ja samaan luokkaan kuuluvia velkoja kohdellaan yhtäläisesti. Jos samaan luokkaan kuuluvia velkoja kohdellaan kriisinratkaisutoimen yhteydessä eri tavoin, erilaisen kohtelun olisi oltava yleisen edun kannalta perusteltua eikä se saisi olla suoraan eikä välillisesti kansalaisuuden tai minkään muun syyn perusteella syrjivää.
- (48) Ennen mahdollista keskusvastapuolelle julkiselta sektorilta tulevaa pääomanlisäystä tai vastaavaa julkista rahoitustukea *elvytys- ja* kriisinratkaisuvälineitä olisi hyödynnettävä mahdollisimman suuressa määrin. Tällöin julkista rahoitustukea olisi käytettävä apuna lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten kriisinratkaisussa asiaankuuluvien valtioneuvostojen mukaisesti *ja sitä olisi pidettävä ehdottomasti viimeisenä keinona*.
- (49) Tehokkaassa kriisinratkaisujärjestelmässä olisi minimoitava lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen kriisinratkaisusta veronmaksajille aiheutuvat kustannukset. Siinä olisi varmistettava, että keskusvastapuolten kriisinratkaisusta voidaan huolehtia vaarantamatta rahoitusvakautta. Tappioiden ja positioiden jakamisvälineillä *olisi saavutettava* tämä tavoite varmistamalla, että lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen velkojina olevat osakkeenomistajat ja vastapuolet kärsivät asianmukaiset tappiot ja kantavat asianmukaisen osan kustannuksista, joita keskusvastapuolen kaatumisesta aiheutuu. Tappioiden ja positioiden *jakamisvälineillä olisi* näin ollen *kannustettava* tehokkaammin keskusvastapuolten osakkeenomistajia ja vastapuolia seuraamaan keskusvastapuolen taloudellista tilaa normaaliolosuhteissa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suositusten²¹ mukaisesti.
- (50) Jotta kriisinratkaisuviranomaiset voivat toimia riittävän joustavasti jakaakseen tappiot ja positiot vastapuolille erilaisissa olosuhteissa, on aiheellista, että viranomaiset pystyvät *ensiksi* käyttämään tappioiden ja positioiden jakamisvälineitä, kun tarkoituksena on pitää *kriisinratkaisun kohteena* olevan keskusvastapuolen *kriittiset määrityspalvelut* käynnissä, *ja tämän jälkeen tarvittaessa siirtämään tällaiset kriittiset palvelut* omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle tai kolmannelle osapuolelle *ja antamaan* keskusvastapuolen *muun osan lakata* toimimasta ja *tulla puretuksi*.
- (51) Kun tappioiden ja positioiden jakamisvälineitä käytetään lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen elinkelpoisuuden palauttamiseksi, jotta se pystyisi jatkamaan toimintaansa keskeytyksettä, kriisinratkaisuun olisi liitettävä johdon vaihto **■** sekä

keskusvastapuolen ja sen toimintojen uudelleenjärjestely niin, että puututaan kaatumiseen johtaneisiin syihin. Uudelleenjärjestely olisi toteutettava liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman avulla. ■

- (52) Tappioiden ja positioiden jakamisvälineitä olisi käytettävä siinä tarkoituksessa, että voidaan uudelleentäsmäyttää keskusvastapuolen positiokanta, estää mahdolliset lisätappiot ja hankkia lisävaroja keskusvastapuolen pääomapohjan vahvistamiseksi sekä täydentää sen ennalta rahastoituja varoja. Sen varmistamiseksi, että välineet ovat tuloksellisia ja saavuttavat tavoitteensa, niitä olisi voitava soveltaa mahdollisimman laajaan joukkoon sopimuksia, joista syntyy lähellä kaatumista olevalle keskusvastapuolelle vakuudettomia velkoja tai täsmäyttämätön positiokanta. Niiden olisi tarjottava mahdollisuus huutokaupata maksukyvyttömän määritysosapuolen positiot keskusvastapuolen muille määritysosapuolille, ■ alentaa ■ lähteviä vaihtelumarginaalimaksuja *tällaisille osapuolille ja niiden asiakkaille*, toteuttaa elvytysuunnitelmissa esitetyt toteuttamatta olevat käteispyynnöt, toteuttaa kriisinratkaisuviranomaiselle *keskusvastapuolen toimintasäännöissä* nimenomaisesti varatut täydentävät *kriisinratkaisukäteispyynnöt* sekä alaskirjata keskusvastapuolen liikkeeseen laskemat pääoma- ja velkainstrumentit tai muut vakuudettomat velat ja muuntaa velkainstrumentit osakkeiksi. *Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava purkaa osittain tai kokonaan maksukyvyttömien määritysosapuolten, tuoteryhmien ja keskusvastapuolen sopimukset, jos sitä pidetään tarpeellisena kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi oikea-aikaisesti siten, että minimoidaan rahoitusvakaudelle aiheutuvat riskit ja vältetään julkisten varojen käyttö.*
- (53) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi *rahoitusvakauteen kohdistuvat vaikutukset asianmukaisesti huomioon ottaen harkittava viimeisenä keinona tiettyjen sopimusten sisällyttämistä vain osittain* tappioiden *jakamisvälineeseen* tietyissä olosuhteissa. Jos tällaisia *välineitä* sovelletaan *vain osittain*, muihin sopimukseen sovellettavaa tappio- tai vastuutasoa voidaan *muuttaa* edellyttäen, että noudatetaan periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä huonompaan asemaan.
- (54) Jos kriisinratkaisuvälineitä on käytetty keskusvastapuolen kriittisten toimintojen tai elinkelpoisen liiketoiminnan siirtämiseen terveelle yhteisölle, esimerkiksi yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, keskusvastapuolen jäljelle jäävä osa olisi selvitettävä asianmukaisessa määrääjassa ottaen huomioon lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen mahdollinen tarve tarjota palveluja tai tukea ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, jotta tämä pystyy suorittamaan toiminnot ja tarjoamaan palvelut, jotka se on siirron yhteydessä hankkinut.
- (55) Turvautuessaan liiketoiminnan myyntiin viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus toteuttaa keskusvastapuolen tai sen liiketoiminnan osien myynti yhdelle tai useammalle ostajalle ilman osakkeenomistajien suostumusta. Liiketoiminnan myynnin yhteydessä viranomaisten olisi tehtävä järjestelyjä markkinoidakseen keskusvastapuolta tai sen liiketoiminnan osia avoimella, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla pyrkien mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan myyntihinnan.
- (56) Kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omaisuuserien tai velkojen siirrosta liiketoimintaa myydessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava purkamismenettelyyn jäävän yhteisön hyödyksi. Kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien omistusräätelinten

siirrosta liiketoimintaa myydessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava osakkeenomistajien hyödyksi. Tuottoa laskettaessa siitä olisi vähennettävä keskusvastapuolen kaatumisesta ja kriisinratkaisuprosessista aiheutuneet kustannukset.

- (57) Jotta liiketoiminta voitaisiin myydä oikea-aikaisesti ja suojata rahoitusvakautta, merkittävän omistusosuuden ostavan ostajan arviointi olisi tehtävä riittävän nopeasti, ettei liiketoiminnan myynti viivästy.
- (58) Lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen markkinointiin sekä mahdollisten ostajien kanssa ennen liiketoiminnan myyntiä käytäviin neuvotteluihin liittyvät tiedot ovat todennäköisesti järjestelmän kannalta tärkeitä tietoja. Rahoitusvakauden varmistamiseksi on tärkeää, että näiden tietojen julkistamista yleisölle, mitä edellytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 596/2014¹, voidaan lykätä markkinoiden väärinkäyttöä estävässä järjestelmässä sallitun määräajan puitteissa keskusvastapuolen kriisinratkaisun suunnitteluun ja jäsentämiseen tarvittavan ajan.
- (59) Omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on yhden tai useamman viranomaisen kokonaan tai osittain omistama tai yhden tai useamman viranomaisen määräysvallassa oleva keskusvastapuoli, jonka päätarkoituksena olisi oltava varmistaa, että olennaisia rahoituspalveluja tarjotaan edelleen kriisinratkaisuun asetetun keskusvastapuolen määritysosapuolille ja asiakkaille ja että olennaiset rahoitusalan toiminnot jatkuvat edelleen. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta olisi johdettava elinkelpoisena toimintaansa keskeytyksettä jatkavana yhteisönä, ja se olisi palautettava markkinoille asianmukaisissa olosuhteissa tai purettava, jos se ei ole enää elinkelpoinen.
- (60) Jos mitään muita vaihtoehtoja ei käytännössä ole käytettävissä tai voidaan osoittaa, että ne eivät riitä turvaamaan rahoitusvakautta, valtion osallistumisen olisi oltava mahdollista julkisen pääomatuen tai tilapäisen julkisen omistuksen muodossa noudattaen sovellettavia valtioneuvoston määräyksiä, mukaan lukien keskusvastapuolen toiminnan uudelleen järjestely, ja sen olisi mahdollistettava käytettyjen varojen periminen ajan mittaan takaisin *rahoitustuesta hyötyviltä määritysosallistujilta*. Julkisyhteisöjen vakausvälineiden käyttö ei vaikuta *minkään* keskuspankkien rooliin, joka niillä on rahoitusjärjestelmän maksuvalmiuden ylläpitäjinä myös häiriötilanteissa *harkintansa mukaan, eikä sitä tulisi pitää todennäköisenä. Välineiden käytön olisi oltava luonteeltaan väliaikaista. Siksi olisi otettava käyttöön kattavia ja uskottavia järjestelyjä, joiden avulla käytetyt julkiset varat voidaan periä asianmukaisen ajan kuluessa takaisin*.
- (61) Jotta varmistetaan, että *kriisinhallintaviranomainen* pystyy soveltamaan tappioiden ja positioiden jakamisvälineitä sopimuksiin, joita on tehty kolmansissa maissa olevien yhteisöjen kanssa, tästä mahdollisuudesta olisi määrättävä keskusvastapuolen toimintasääntöissä.
- (62) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava kaikki tarvittavat lakisääteiset valtuudet, joita voitaisiin käyttää eri yhdistelminä kriisinratkaisuvälineiden yhteydessä. Niihin olisi

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1).

kuuluttava valtuudet siirtää lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen omistusinstrumentteja, omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja toiselle yhteisölle, esimerkiksi toiselle keskusvastapuolelle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, valtuudet alaskirjata tai mitätöidä omistusinstrumentteja taikka alaskirjata tai muuntaa lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen velkoja, valtuudet alaskirjata vaihtelumarginaali, valtuudet panna täytäntöön mahdolliset kolmansien osapuolten täyttämättömät velvoitteet keskusvastapuolta kohtaan, kuten *elvytys- ja kriisinratkaisukäteispyynnöt, myös keskusvastapuolen toimintasäännöissä määrätyt käteispyynnöt*, ja positioiden jakaminen, valtuudet kokonaan ja osittain purkaa keskusvastapuolen sopimukset, valtuudet vaihtaa johto ja valtuudet määrätä keskeyttämään väliaikaisesti saamisten maksaminen. Keskusvastapuoli, sen hallituksen jäsenet ja sen ylin johto olisi asetettava jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti siviili- ja rikosoikeudelliseen vastuuseen keskusvastapuolen kaatumisesta.

- (63) Kriisinratkaisukehykseen olisi sisällytettävä menettelylliset vaatimukset, joilla varmistetaan, että kriisinratkaisutoimet annetaan asianmukaisesti tiedoksi ja julkistetaan. Koska kriisinratkaisuviranomaisten ja niiden ammatillisten neuvonantajien kriisinratkaisuprosessin aikana haltuunsa saamat tiedot ovat todennäköisesti arkaluonteisia, tietoihin olisi ennen kriisinratkaisupäätöksen julkistamista sovellettava tehokkaita salassapitojärjestelyjä. Olisi otettava huomioon, että elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisältöä ja yksityiskohtia koskevalla tiedolla ja näiden suunnitelmien mahdollisen arvioinnin tuloksilla saattaa olla kauaskantoisia vaikutuksia etenkin kyseisiin yrityksiin. Kaikilla tiedoilla, joita päätöksestä annetaan ennen sen tekemistä, koskivatpa ne kriisinratkaisun edellytysten täyttymistä, tietyn välineen käyttöä tai mahdollista menettelyn aikaista toimea, olisi oletettava olevan vaikutuksia yleisiin ja yksityisiin etuihin, joihin kyseinen toimi liittyy. Jo tiedolla siitä, että kriisinratkaisuviranomainen tutkii tiettyä keskusvastapuolta, voi olla kielteisiä vaikutuksia tähän keskusvastapuoleen. Siksi olisi varmistettava, että käytössä on asianmukaiset menettelyt tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi, kun ne koskevat esimerkiksi elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisältöä ja yksityiskohtia tai näiden suunnitelmien arviointien tuloksia.
- (64) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava lisävaltuudet varmistaa omistusinstrumenttien tai velkainstrumenttien ja omaisuuserien, oikeuksien ja velkojen siirron tuloksellisuus. Jollei suojatoimista muuta johdu, näihin valtuuksiin olisi sisällytettävä valtuudet riisua kolmansien osapuolten oikeudet siirrettävistä instrumenteista tai omaisuuseristä ja valtuudet panna sopimuksia täytäntöön ja huolehtia siitä, että siirrettyjen omaisuuserien ja omistusinstrumenttien saaja jatkaa järjestelyjä. Työntekijöiden oikeuksia irtisanoa työsopimus ei pitäisi rajoittaa. Osapuolen oikeutta purkaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tai sen konserniyhteisön kanssa tehty sopimus muista syistä kuin lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen kriisinratkaisun vuoksi ei myöskään pitäisi rajoittaa. Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi niin ikään oltava lisävaltuudet edellyttää, että keskusvastapuolen jäljelle jäänyt osa, joka puretaan tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti, tarjoaa palveluja, jotka ovat välttämättömiä sen keskusvastapuolen liiketoiminnan harjoittamiseksi, jolle omaisuuserät, sopimukset tai omistusinstrumentit on siirretty liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen käytön myötä.

- (65) Perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti asianosaisilla osapuolilla on oikeus oikeudenmukaiseen menettelyyn ja tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin niitä koskevien toimenpiteiden osalta. Tämän vuoksi kriisinratkaisuviranomaisten tekemiin päätöksiin olisi voitava hakea muutosta *asiaperustein, jos päätöksen katsotaan olleen mielivaltainen ja kohtuuton sen tekohetkellä helposti saatavilla olleiden tietojen perusteella*.
- (66) Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten toteuttamat kriisinratkaisutoimet saattavat vaatia taloudellisia arviointeja ja laajaa harkintavallan käyttöä. Nimenomaan kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla on tarvittava asiantuntemus tehdä nämä arvioinnit ja päättää harkintavallan asianmukaisesta käytöstä. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että kansalliset tuomioistuimet käyttävät kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten tässä yhteydessä tekemiä taloudellisia arviointeja perustana kriisinhallintatoimia tarkastellessaan.
- (67) Jotta voidaan hoitaa erittäin kiireellisiä tilanteita ja koska kriisinratkaisuviranomaisten päätösten täytäntöönpanon keskeyttäminen voi estää kriittisten toimintojen jatkuvuuden, on tarpeen edellyttää, että muutoksenhaku ei saisi automaattisesti keskeyttää riitautetun päätöksen oikeusvaikutuksia ja että kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen olisi oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen.
- (68) Jotta lisäksi voidaan tarvittaessa suojella kolmansia osapuolia, jotka ovat viranomaisten kriisinratkaisuvaltuuksien käytön johdosta vilpittömässä mielessä hankkineet kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omaisuuseriä, sopimuksia, oikeuksia ja velkoja, ja jotta voidaan varmistaa rahoitusmarkkinoiden vakaus, oikeus hakea muutosta ei saisi vaikuttaa mahdolliseen myöhempään mitätöidyn päätöksen nojalla toteutettuun hallinnolliseen toimeen tai transaktioon. Tällaisissa tapauksissa laittoman päätöksen hyvitystoimet olisi tämän vuoksi rajoitettava korvauksen maksamiseen niiden henkilöiden kärsimästä vahingosta, joihin päätös vaikuttaa.
- (69) Koska kriisinratkaisutoimia voidaan jäsenvaltioissa ja unionissa ilmenevien vakavien rahoitusvakausriskien vuoksi joutua toteuttamaan kiireellisesti, kansallisen lainsäädännön mukainen hakumenettely tuomioistuimen ennakkohyväksynnän saamiseksi kriisinhallintatoimelle ja hakemuksen tarkastelu tuomioistuimessa olisi hoidettava kiireellisinä. Tämä ei vaikuta asianomaisten osapuolten mahdolliseen oikeuteen jättää tuomioistuimelle hakemus päätöksen kumoamiseksi rajoitetun ajan kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuviranomainen on toteuttanut kriisinhallintatoimen.
- (70) Kriisinratkaisun tehokkuuden varmistamiseksi ja toimivaltaristiriitojen välttämiseksi on aiheellista, ettei lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä aloiteta tai jatketa niin kauan kuin kriisinratkaisuviranomainen käyttää kriisinratkaisuvaltuuksiaan tai kriisinratkaisuvälineitä, paitsi kriisinratkaisuviranomaisen aloitteesta tai suostumuksella. On hyödyllistä ja välttämätöntä keskeyttää tiettyjen sopimusvelvoitteiden voimassaolo rajalliseksi ajaksi, jotta kriisinratkaisuviranomaisella on aikaa käyttää kriisinratkaisuvälineitä. Tätä ei kuitenkaan pitäisi soveltaa velvoitteisiin, joita lähellä kaatumista olevalla keskusvastapuolella on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY²³ mukaisesti nimettyihin järjestelmiin *nähdessä, muut keskusvastapuolet ja keskuspankit mukaan lukien*. Direktiivillä 98/26/EY vähennetään riskiä, joka liittyy maksujärjestelmiin ja arvopapereiden selvitysjärjestelmiin osallistumiseen, erityisesti

vähentämällä häiriöitä tällaiseen järjestelmään osallistujan maksukyvyttömyyden tapauksessa. Jotta varmistetaan, että näitä suojatoimia sovelletaan asianmukaisesti kriisitilanteessa samalla, kun ylläpidetään maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien ylläpitäjien ja muiden markkinatoimijoiden varmuutta, pelkkää kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimea ei olisi pidettävä direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä, edellyttäen että sopimuksen mukaiset merkittävät velvoitteet täytetään edelleen. Direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyn järjestelmän toiminta tai oikeus direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuun vakuuteen ei kuitenkaan saisi häiriintyä.

- (71) Jotta kriisinratkaisuviranomaisilla olisi omaisuuseriä ja velkoja yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirtäessään riittävästi aikaa yksilöidä siirrettävät sopimukset, saattaisi olla aiheellista asettaa oikeasuhtaisia rajoituksia vastapuolten oikeuksille sulkea, nopeuttaa tai muulla tavoin purkaa rahoitussopimuksia ennen siirron suorittamista. Tällainen rajoitus olisi välttämätön, jotta viranomaiset saisivat oikean kuvan lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen taseesta ilman niitä arvon ja soveltamisalan muutoksia, joita laajamittainen sopimusten purkamisoikeuksien käyttö aiheuttaisi. Jotta vastapuolten sopimusperusteisiin oikeuksiin puuttuminen rajoittuisi vain välttämättömimpään, purkamisoikeuksien rajoittamista olisi käytettävä yksinomaan kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimen sekä tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutumisen yhteydessä, ja oikeudet purkaa sopimus muiden laiminlyöntien, kuten maksun laiminlyönnin tai marginaalin realisoinnin, perusteella olisi säilytettävä ennallaan.
- (72) Kun lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen omaisuuseristä, sopimuksista, oikeuksista ja veloista vain osa siirretään, perusteltujen pääomamarkkinajärjestelyjen säilyttämiseksi olisi aiheellista ottaa mukaan suojatoimia, joilla tapauksen mukaan estetään toisiinsa liittyvien velkojen, oikeuksien ja sopimusten pilkkominen. Tällaiset toisiinsa liittyviä sopimuksia ja niihin liittyviä vakuuksia koskevien valikoitujen käytäntöjen rajoitukset olisi ulotettava koskemaan myös saman vastapuolen kanssa tehtyjä sopimuksia, jotka on katettu vakuusjärjestelyin, omistusoikeuden siirtävin rahoitusvakuusjärjestelyin, kuittausjärjestelyin, sulkeutuvaan nettoutukseen perustuvien järjestelyin ja strukturoiduin rahoitusjärjestelyin. Kun suojatoimea sovelletaan, kriisinratkaisuviranomaisten olisi pyrittävä siirtämään kaikki suojattuun järjestelyyn kuuluvat toisiinsa liittyvät sopimukset tai jätettävä ne kaikki osaksi jäljelle jäävää lähellä kaatumista olevaa keskusvastapuolta. Suojatoimilla olisi varmistettava, että vaikutus direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettuun nettoutussopimuksen avulla katettujen pääomariskien käsittelyyn on mahdollisimman vähäinen.
- (73) EU:n keskusvastapuolet tarjoavat palveluja kolmansissa maissa oleville määritysosapuolille ja asiakkaille, ja kolmansien maiden keskusvastapuolet tarjoavat palveluja EU:ssa oleville määritysosapuolille ja asiakkaille. Kansainvälisesti toimivien keskusvastapuolten tehokas kriisinratkaisu edellyttää yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden viranomaisten välillä. Tätä tarkoitusta varten EAMV:n olisi annettava ohjeita kolmansien maiden viranomaisten kanssa tehtävien yhteistyöjärjestelyjen sisällöstä. Näillä yhteistyöjärjestelyillä olisi varmistettava kansainvälisesti toimivia keskusvastapuolia koskeva tehokas suunnittelu, päätöksenteko ja koordinointi. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi tietyissä tilanteissa tunnustettava ja pantava täytäntöön kolmannen maan

kriisintarkaisumenettelyt. Yhteistyön olisi koskettava myös unionin tai kolmansien maiden keskusvastapuolten tytäryrityksiä ja niiden määräytisosapuolia ja asiakkaita.

- (74) Jotta voidaan varmistaa jatkuva yhdenmukaistaminen sekä markkinatoimijoiden riittävä suoja kaikkialla unionissa, komission olisi hyväksyttävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä teknisten sääntelystandardien luonnokset, jotka EAMV on laatinut asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti ja joissa määritetään kriisintarkaisukollegioiden toimintaa koskevien kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen sisältö, kriisintarkaisusuunnitelmien sisältö ja arvostusten tekemiseen liittyvät seikat.
- (75) Komission olisi kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kriisintarkaisuviranomaisen tai kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen määräytisosapuolen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä ja EAMV:n ei-sitovan lausunnon saatuaan voitava keskeyttää asetuksen (EU) N:o 648/2012 5 artiklan mukaisesti asetettu määräytysvelvollisuus tiettyjen sellaisten OTC-johdannaissovimuslajien osalta, joiden määrittäminen kriisintarkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli hoitaa. Päätös keskeyttämisestä olisi tehtävä ainoastaan, jos se on välttämätöntä rahoitusvakauden ja markkinoiden luottamuksen säilyttämiseksi ja erityisesti, jotta voidaan välttää häiriöiden leviäminen ja ehkäistä vastapuolten ja sijoittajien suuret ja epävarmat keskusvastapuoleen liittyvät vastuut. Päätöksen tekemiseksi komission olisi niiden OTC-johdannaisosaltien osalta, joiden määrittäminen keskeyttämisestä pyydetään, otettava huomioon kriisintarkaisutavoitteet ja asetuksessa (EU) N:o 648/2012 esitetyt kriteerit, joiden perusteella OTC-johdannaiset asetetaan määräytysvelvollisuuden piiriin. Keskeytyksen olisi oltava luonteeltaan väliaikainen, ja sitä olisi voitava jatkaa. Samoin asetuksen (EU) N:o 648/2012 28 artiklassa säädetyille keskusvastapuolen riskinarviointikomitealle olisi annettava merkittävämpi rooli, jotta keskusvastapuolta kannustettaisiin entistä enemmän hallitsemaan riskejään harkitusti ja parantamaan häiriönsietokykyään. Riskinarviointikomitean jäsenten olisi voitava ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, jos keskusvastapuoli ei noudata riskinarviointikomitean neuvoja, ja riskinarviointikomiteassa olevien määräytisosapuolten ja asiakkaiden edustajien olisi voitava käyttää toimitettuja tietoja keskusvastapuoliin liittyvien vastuidensa seuraamiseen luottamuksellisuustakeita noudattaen. Keskusvastapuolten kriisintarkaisuviranomaisten olisi myös voitava saada kaikki tarpeelliset tiedot kauppatietorekistereistä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 648/2012 ja asetusta (EU) N:o 2365/2015¹ olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti.
- (76) Sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolten kriisintarkaisuviranomaiset ovat edustettuina kaikilla asiaankuuluvilla foorumeilla ja että EAMV:lla on kaikki tarvittava asiantuntemus keskusvastapuolten elvytykseen ja kriisintarkaisuun liittyvien tehtävien hoitamiseksi, asetusta (EU) N:o 1095/2010 olisi muutettava siten, että kyseisen asetuksen mukainen toimivaltainen viranomaisten määrittelmä kattaa myös kansalliset keskusvastapuolten kriisintarkaisuviranomaiset.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenikäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

- (77) Jotta voidaan valmistella EAMV:n päätöksiä, joita se tekee hoitaessaan sille annettuja tehtäviä, jotka liittyvät etukäteen ja jälkikäteen tehtäviä arvostuksia koskevien sekä kriisinratkaisukollegioita ja -suunnitelmia koskevien teknisten standardien luonnosten laatimiseen sekä kriisinratkaisun edellytyksiä ja sitovaa sovittelua koskevien ohjeiden laatimiseen, ja jotta voidaan varmistaa, että EPV ja sen jäsenet ovat kattavasti mukana päätösten valmistelussa, EAMV:n olisi perustettava sisäinen kriisinratkaisukomitea ja kutsuttava EPV:n toimivaltaiset viranomaiset osallistumaan siihen tarkkailijoina.
- (78) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustettuja oikeuksia, vapauksia ja periaatteita, varsinkin omistusoikeutta, oikeutta tehokkaisuuteen oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen ja oikeutta puolustukseen.
- (79) Tehdessään päätöksiä tai toteuttaessaan toimia tämän asetuksen nojalla toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten olisi aina otettava asianmukaisesti huomioon päätöstensä ja toimionsa vaikutus muiden *lainkäyttöalueiden* rahoitusvakauteen ja muiden *lainkäyttöalueiden* taloustilanteeseen ja otettava huomioon määräysosapuolen merkittävyys sen *lainkäyttöalueen* rahoitusalan ja talouden kannalta, *jolle* kyseinen määräysosapuoli on sijoittautunut.
- (80) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli keskusvastapuolten kriisinratkaisua koskevien sääntöjen ja prosessien yhdenmukaistamista, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska yhdenkin keskusvastapuolen kaatumisen vaikutukset tuntuvat koko unionissa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (81) Jotta vältettäisiin epä johdonmukaisuudet keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua koskevien sääntöjen ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen välillä, on asianmukaista lykätä tämän asetuksen soveltamista päivään, josta alkaen jäsenvaltioiden on sovellettava toimenpiteitä, joilla [Virallinen lehti: lisätään viittaus direktiiviin, jolla muutetaan direktiiviä 2014/59/EU] saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO
KOHDE JA MÄÄRITELMÄT
1 artikla
Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt ja menettelyt, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua, ja säännöt, jotka koskevat kolmansien maiden kanssa keskusvastapuolten elvytyksen ja kriisinratkaisun suhteen tehtäviä järjestelyjä.

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) ’keskusvastapuolella’ asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;
- 2) ’kriisinratkaisukollegiolla’ 4 artiklan nojalla perustettua kollegiota;
- 3) ’kriisinratkaisuviranomaisella’ 3 artiklan mukaisesti **nimettyä** viranomaista;
- 4) ’kriisinratkaisuvälineellä’ 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuvälinettä;
- 5) ’kriisinratkaisuvaltuuksilla’ 48 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia;
- 6) ’kriisinratkaisutavoitteilla’ 21 artiklassa säädettyjä kriisinratkaisun tavoitteita;
- 7) ’toimivaltaisella viranomaisella’ 22 artiklan mukaisesti **nimettyä** viranomaista;
- 7 a) **’maksukyvyttömyystapahtumalla’ skenaariota, jossa yksi tai useampi määräytösapuoli ei täytä taloudellisia velvoitteitaan keskusvastapuolta kohtaan;**
- 7 b) **’muulla kuin maksukyvyttömyystapahtumalla’ skenaariota, jossa keskusvastapuolelle aiheutuvien tappioiden syynä ei ole määräytösapuolen maksukyvyttömyys vaan esimerkiksi liiketoiminnan, säilytyksen tai sijoitustoiminnan epäonnistuminen, oikeudelliset tai toiminnalliset puutteet tai petos, mukaan luettuina kyberhyökkäyksestä tai kattamattomasta likviditeettivajeesta johtuva toimintakyvyn menetys;**
- 8) ’kriisinratkaisusuunnitelmalla’ 13 artiklan mukaisesti keskusvastapuolelle laadittua kriisinratkaisusuunnitelmaa;
- 9) ’kriisinratkaisutoimella’ jonkin kriisinratkaisuvälineen tai yhden tai useamman kriisinratkaisuvaltuuden soveltamista, **kun 22 artiklassa säädettyt kriisinratkaisun edellytykset täyttyvät;**
- 10) ’määritysosapuolella’ asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 14 alakohdassa määriteltyä määräytösapuolta;
- 11) ’emoyrityksellä’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan a alakohdassa määriteltyä emoyritystä;
- 12) ’kolmannen maan keskusvastapuolella’ keskusvastapuolta, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa;
- 13) ’kuittausjärjestelyllä’ järjestelyä, jonka nojalla vähintään kaksi kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen ja vastapuolen välillä olevaa saamista tai velvoitetta voidaan kuitata vastakkain;

- 14) 'rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurilla' keskusvastapuolta, arvopaperikeskusta, kauppatietorekisteriä, maksujärjestelmää tai muuta järjestelmää, jonka jäsenvaltio on määritellyt ja nimennyt direktiivin 98/26/EY 2 artiklan a alakohdan mukaisesti;
- 15) 'asiakkaalla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 15 alakohdassa määriteltyä asiakasta;
- 15 a) **'muilla järjestelmän kannalta merkittävillä laitoksilla' direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja muita järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia;**
- 16) 'yhteentoimivalla keskusvastapuolella' keskusvastapuolta, **joka on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyn** asetuksen (EU) N:o 648/2012 V osaston nojalla;
- █
- 18) 'elvytysuunnitelmalla' keskusvastapuolen 9 artiklan mukaisesti laatimaa ja ylläpitämää elvytysuunnitelmaa;
- 19) 'hallituksella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklan 2 kohdan nojalla kansallisen yhtiöoikeuden mukaisesti perustettua hallinto- tai valvontaelintä tai molempia;
- 20) 'valvontakollegiolla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kollegiota, **johon yhteinen kriisinratkaisuneuvosto osallistuu;**
- 21) 'pääomalla' **asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 25 alakohdassa määriteltyä** pääomaa █ ;
- 22) 'maksukyvyttömyysjärjestelyllä' asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan mukaista maksukyvyttömyysjärjestelyä;
- 23) 'kriittisillä toiminnoilla' toimintaa, palveluja tai toimintoja, joita tarjotaan keskusvastapuolen ulkopuolisille kolmansille osapuolille ja joiden keskeytyminen todennäköisesti aiheuttaisi reaalitalouden kannalta elintärkeiden palvelujen häiriintymisen tai häiritsisi rahoitusvakautta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa keskusvastapuolen tai konsernin koon, markkinaosuuden, ulkoisten ja sisäisten sidosten, monitahoisuuden tai rajatylittävän toiminnan johdosta erityisesti tämän toiminnan ja näiden palvelujen tai toimintojen korvattavuus huomioon ottaen;
- 24) 'konsernilla' **asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 16 alakohdassa määriteltyä yritysryhmää;**
- 25) 'yhteentoimivalla rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurilla' yhteentoimivaa keskusvastapuolta tai muuta rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuria **tai keskusvastapuolta**, jonka kanssa keskusvastapuolella on sopimusjärjestelyjä;
- 26) '█ julkisella rahoitustuella' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua keskusvastapuolen tai konsernin, johon tällainen keskusvastapuoli kuuluu, elinkelpoisuuden, maksuvalmiuden tai vakavaraisuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen myönnettävää valtiontukea tai muuta

julkista ylikansallista rahoitustukea, joka kansallisella tasolla myönnettynä katsottaisiin valtiontueksi;

- 27) 'rahoitussopimuksilla' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 100 alakohdassa esitettyjä sopimuksia;
- 28) 'tavanomaisella maksukyvyttömyysmenettelyllä' kaikkia velkoja koskevaa maksukyvyttömyysmenettelyä, jossa velallinen menettää osittain tai kokonaan määräysvallan ja jossa nimitetään selvittäjä tai hallinnonhoitaja ja jota yleensä sovelletaan keskusvastapuoliin kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joko erityisesti kyseisiin laitoksiin tai yleisesti kaikkiin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin;
- 29) 'omistusinstrumenteilla' osakkeita, muita omistusoikeuteen oikeuttavia instrumentteja, osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi muunnettavia tai tällaisen osto-oikeuden antavia instrumentteja sekä omistusyhteyttä osakkeisiin tai muihin omistusinstrumentteihin edustavia instrumentteja;
- 30) 'nimetyllä makrovakauseritysvallasta vastaavalla kansallisella viranomaisella' viranomaista, jonka tehtäväksi on annettu kansallisten viranomaisten makrotason valvontatehtävästä 22 päivänä joulukuuta 2011 annettuun Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) suositukseen (EJRK/2011/3) sisältyvässä suosituksessa B1 tarkoitetun makrotason vakautta koskevan politiikan toteuttaminen;
- 31) 'maksukyvyttömyysrahastolla' asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artiklan mukaista keskusvastapuolen ylläpitämää maksukyvyttömyysrahastoa;
- 32) 'ennalta rahastoiduilla varoilla' varoja, jotka ovat asianomaisen oikeushenkilön hallussa ja vapaasti sen käytettävissä;
- 33) 'ylemmällä johdolla' yhtä tai useampaa henkilöä, joka tosiasiallisesti johtaa keskusvastapuolen liiketoimintaa, sekä hallituksen yhtä tai useampaa toimeenpanevaa jäsentä;
- 34) 'kauppatietorekisterillä' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 2 alakohdassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2365¹ 3 artiklan 1 kohdassa määriteltäviä kauppatietorekisteriä;
- 35) 'unionin valtioneuvoston päätöksellä' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklalla perustettua kehystä sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 4 kohdan tai 109 artiklan nojalla laadittuja tai hyväksytyjä asetuksia ja kaikkia unionin säädöksiä, mukaan luettuina suuntaviivat, tiedonannot ja ilmoitukset;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenikäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

- 36) 'velkainstrumenteilla' joukkovelkakirjoja tai muuta siirrettävissä olevaa vakuudetonta velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa, instrumentteja, joilla velka tunnustetaan, ja instrumentteja, jotka antavat oikeuden hankkia velkainstrumentteja;
- 37) 'kriisinratkaisukäteispyynnöllä' kriisinratkaisuviranomaisen käytettävissä 31 artiklan mukaisesti olevien lakisääteisten valtuuksien perusteella **ja keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaisesti** määrätyösapuolille esitettyä pyyntöä antaa keskusvastapuolelle käteisvaroja ennalta rahastoitujen varojen lisäksi;
- 38) 'elvytyskäteispyynnöllä' keskusvastapuolen toimintasäännöissä esitettyjen sopimusjärjestelyjen perusteella määrätyösapuolille esitettyä pyyntöä antaa keskusvastapuolelle käteisvaroja ennalta rahastoitujen varojen lisäksi;
- 39) 'siirtovaltuuksilla' 48 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa eriteltyjä oikeuksia siirtää osakkeita, muita omistusinstrumentteja, velkainstrumentteja, omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja tai näiden yhdistelmiä kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta vastaanottajalle;
- 40) 'johdannaisella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä johdannaista;
- 41) 'nettoutusjärjestelyllä' järjestelyä, jonka nojalla useat saamiset tai velvoitteet voidaan muuntaa yhdeksi nettosaamiseksi, mukaan lukien sulkeutuva nettoutus, jossa täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman (määriteltiinpä se miten tai missä tahansa) toteutuessa osapuolten velvoitteita aikaistetaan niin, että ne eräänntyvät välittömästi, tai ne puretaan ja kummassakin tapauksessa muunnetaan yhdeksi nettosaamiseksi tai korvataan yhdellä nettosaamisella, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY¹ 2 artiklan 1 kohdan n alakohdan i alakohdassa määritellyt "sulkeutuvaa nettoutusta koskevat lausekkeet" ja direktiivin 98/26/EY 2 artiklan k alakohdassa määritelty "nettoutus";
- 42) 'kriisinehkäisytoimella' 10 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaista valtuuksien käyttöä, jossa keskusvastapuolta vaaditaan toteuttamaan toimenpiteitä elvytysuunnitelmansa puutteiden korjaamiseksi, 17 artiklan mukaista valtuuksien käyttöä purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi tai 19 artiklan mukaisen varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteen toteuttamista;
- 43) 'sopimuksen purkamisoikeudella' oikeutta purkaa sopimus, velvoitteiden aikaistamista, sulkeutumista, kuittausta tai nettoutusta koskevaa oikeutta tai mitä tahansa vastaavaa sopimuksen osapuolen velvoitetta lykkäävää tai muuttavaa tai sen lakkauttavaa määräystä tai määräystä, joka estää sopimuksesta muussa tapauksessa syntyvän velvoitteen syntymisen;
- 44) 'omistusoikeuden siirtävällä rahoitusvakuusjärjestelyllä' direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä omistusoikeuden siirtävää rahoitusvakuusjärjestelyä;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

- 45) 'katetulla joukkovelkakirjalainalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY¹ 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua instrumenttia;
- 46) 'kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyllä' kolmannen maan lainsäädännön mukaista toimea, jonka tarkoituksena on kolmannen maan keskusvastapuolen kaatumisen hallinta ja joka tavoitteiltaan ja odotetuilta tuloksiltaan vastaa tässä asetuksessa tarkoitettuja kriisinratkaisutoimia;
- 47) 'asiaankuuluvilla kansallisilla viranomaisilla' kriisinratkaisuviranomaisia, toimivaltaisia viranomaisia tai toimivaltaisia ministeriöitä, jotka on nimetty tämän asetuksen mukaisesti tai direktiivin 2014/59/EU 3 artiklan mukaisesti, tai muita jäsenvaltioiden viranomaisia, joilla on lainkäyttöalueellaan määrittämissä palveluissa tarjoavien kolmansien maiden keskusvastapuolten omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja koskevia valtuuksia;
- 48) 'asiaankuuluvalla kolmannen maan viranomaisella' kolmannen maan viranomaista, jonka tehtävät vastaavat tehtäviä, joista kriisinratkaisuviranomaiset tai toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat tämän asetuksen nojalla.

II OSASTO

VIRANOMAISET, KRIISINRATKAISUKOLLEGIO JA MENETTELYT

I JAKSO

KRIISINRATKAISUVIRANOMAISTEN, KRIISINRATKAISUKOLLEGIoidEN JA EUROOPAN VALVONTAVIRANOMAISTEN OSALLISTUMINEN

3 artikla

Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten ministeriöiden nimeäminen

1. ***Keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion*** on nimettävä yksi tai useampi kriisinratkaisuviranomainen, jolla on valtuudet käyttää tässä asetuksessa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä ja kriisinratkaisuvaltuuksia, ***ja jäsenvaltiot, joihin ei ole sijoittautunut yhtään keskusvastapuolta, voivat tehdä niin.***

Kriisinratkaisuviranomaisten on oltava kansallisia keskuspankkeja, toimivaltaisia ministeriöitä, hallintoviranomaisia tai muita viranomaisia, joille on annettu hallinnolliset valtuudet.

2. Kriisinratkaisuviranomaisilla on oltava kriisinratkaisutoimenpiteiden soveltamiseen tarvittava asiantuntemus, voimavarat ja toimintakapasiteetti ja niiden on käytettävä valtuuksiaan kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen edellyttämää nopeutta ja joustavuutta osoittaen.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

3. Jos 1 kohdan nojalla nimetyille kriisinratkaisuviranomaiselle on annettu muitakin tehtäviä, on varmistettava kyseisen kriisinratkaisuviranomaisen *tosiasiallinen* toiminnallinen riippumattomuus, *joka käsittää erillisen henkilöstön ja raportointisuhteet, ja päätöksentekoprosessin riippumattomuus sekä erityisesti sen riippumattomuus asetuksen (EU) N:o 648/2012 22 artiklan mukaisesti nimetystä toimivaltaisesta viranomaisesta ja kyseisen asetuksen 18 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista määrittelyosapuolten toimivaltaisista viranomaisista ja kriisinratkaisuviranomaisista* ja otettava käyttöön ja osoitettava EAMV:n *hyväksymällä tavalla toteen* kaikki tarvittavat järjestelyt, joilla vältetään eturistiriidat kyseiselle viranomaiselle tämän asetuksen nojalla annettujen tehtävien ja kaikkien muiden sille annettujen tehtävien välillä.

Ensimmäisessä alakohdassa esitetyt vaatimukset eivät estä raportointisuhteiden yhtenevyyttä usealle viranomaiselle yhteisen organisaation ylimmällä tasolla eivätkä yhden viranomaisen henkilöstön siirtämistä ennalta määritetyin edellytyksin tilapäisesti toisen viranomaisen käyttöön ohimenevästi suuren työmäärän vuoksi.

4. Kriisinratkaisuviranomaisen on annettava ja julkistettava sisäiset säännöt, joilla varmistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu rakenteellinen erillisyys, mukaan lukien säännöt salassapitovelvollisuudesta ja eri tehtäväalueiden välisestä tiedonvaihdosta.
5. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi ministeriö, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten toimivaltaiselle ministeriölle annettujen tehtävien hoitamisesta.
6. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava toimivaltaiselle ministeriölle *oikea-aikaisesti* tämän asetuksen nojalla tehtävistä päätöksistä.
7. Jos 6 kohdassa tarkoitetuilla päätöksillä on suoria finanssipoliittisia vaikutuksia, kriisinratkaisuviranomaisen on saatava *tarvittava* hyväksyntä *laissa säädetyllä tavalla*.
8. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja EAMV:lle 1 kohdan nojalla nimetyistä kriisinratkaisuviranomaisista.
- 9.
10. EAMV julkaisee luettelon 8 kohdan nojalla ilmoitetuista kriisinratkaisuviranomaisista ja yhteysviranomaisista.

4 artikla Kriisinratkaisukollegiot

1. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on perustettava kriisinratkaisukollegio huolehtimaan 13, 16 ja 17 artiklassa tarkoitetuista tehtävistä ja varmistamaan yhteistyö ja koordinointi kolmansien maiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa sekä hallittava ja johdettava sitä.

Kriisinratkaisukollegioiden on tarjottava kriisinratkaisuviranomaisille ja muille asiaankuuluville viranomaisille puitteet, joissa ne voivat suorittaa seuraavat tehtävät:

- a) sellaisten tietojen vaihtaminen, joilla on merkitystä kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisessa, *keskusvastapuolen sidosten ja sen osallistujien sidosten arvioinnissa yhdessä muiden merkityksellisten keskuspankkien kanssa*, valmistelu- ja ennaltaehkäisytoimenpiteiden soveltamisessa sekä kriisinratkaisussa;
 - b) kriisinratkaisusuunnitelmien *arvioiminen* 13 artiklan nojalla;
 - c) keskusvastapuolten purkamismahdollisuuksien arvioiminen 16 artiklan nojalla;
 - d) keskusvastapuolten purkamismahdollisuuksien esteiden määrittäminen, niihin puuttuminen ja niiden poistaminen 17 artiklan nojalla;
 - e) kriisinratkaisustrategioita ja kriisinratkaisun erityissuunnitelmia koskevan julkisen viestinnän koordinointi;
- e a) määritysosapuolten elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien vaihtaminen sekä mahdollisten vaikutusten ja määritysosapuolten ja keskusvastapuolen välisten sidosten arvioiminen.*

2. Kriisinratkaisukollegion jäsenenä ovat seuraavat tahot:

- a) keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomainen;
 - b) keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen;
 - c) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut määritysosapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset;
 - d) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset;
 - e) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetut keskusvastapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset;
 - f) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset;
 - g) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetut Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) jäsenet;
 - h) asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetut *liikkeeseen laskevat* keskuspankit;
 - i) emoyrityksen toimivaltainen viranomainen, kun sovelletaan 11 artiklan 1 kohtaa;
- i a) direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen muiden järjestelmän kannalta merkittävien laitosten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset;*

- j) toimivaltainen ministeriö, jos a alakohdassa tarkoitettu kriisinratkaisuviranomainen ei ole toimivaltainen ministeriö;
- k) EAMV;
- l) Euroopan pankkiviranomainen (EPV).
3. EAMV:llä, EPV:llä *ja muiden järjestelmän kannalta merkittävien laitosten valvonnasta vastaavilla toimivaltaisilla viranomaisilla* ei ole kriisinratkaisukollegioissa äänioikeutta.
4. Kolmansiin maihin sijoittautuneiden määritysosapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset sekä sellaisten kolmansien maiden keskusvastapuolten toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset, joiden kanssa keskusvastapuoli on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyjä, voidaan kutsua osallistumaan kriisinratkaisukollegioon tarkkailijoina. Osallistumisen edellytyksenä on, että kyseisiin viranomaisiin sovelletaan sellaisia salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia, jotka *kriisinratkaisukollegion* puheenjohtajan näkemyksen mukaan vastaavat 71 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.
- Kolmansien maiden viranomaisten osallistuminen kriisinratkaisukollegioon *voidaan rajoittaa* keskusteluun *valikoiduista* rajatylittävistä täytäntöönpanokysymyksistä, joihin *voivat kuulua* seuraavat:
- a) kriisinratkaisutoimien tehokas ja koordinoitu täytäntöönpano erityisesti 53 ja 75 artiklan mukaisesti;
- b) erilaisesta vakuus-, nettoutus- ja kuittausjärjestelylainsäädännöstä ja erilaisista elvytys- ja kriisinratkaisuvalltuuksista tai -strategioista johtuvien tehokkaan kriisinratkaisutoimen mahdollisten esteiden tunnistaminen ja poistaminen;
- c) uusien lupa-, tunnustamis- ja toimilupavaatimusten tarpeen määrittäminen ja koordinointi ottaen huomioon, että kriisinratkaisutoimet on toteutettava oikea-aikaisesti;
- d) määritysvelvollisuuden mahdollinen keskeyttäminen asetuksen (EU) N:o 648/2012 6 a artiklan nojalla tai kyseisen kolmannen maan kansallisen lainsäädännön vastaavan säännöksen nojalla niiden omaisuuseräluokkien osalta, joihin keskusvastapuolen kriisinratkaisu vaikuttaa;
- e) eri aikavyöhykkeiden mahdollinen vaikutus sovellettavaan liikeajan päättymiseen kaupankäynnin lakkaamisen osalta.
5. Kriisinratkaisukollegion puheenjohtaja on vastuussa seuraavista tehtävistä:
- a) kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen käyttöönotto kriisinratkaisukollegion toimintaa varten kriisinratkaisukollegion muita jäseniä kuultuaan;
- b) kriisinratkaisukollegion kaiken toiminnan koordinointi;

- c) kriisinratkaisukollegion kaikkien kokouksien koollekutsuminen ja niissä puheenjohtajana toimiminen;
- d) täydellisten tietojen toimittaminen ennalta kaikille kriisinratkaisukollegion jäsenille kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä ja niiden käsittelyssä huomioon otettavista asioista;
- e) päättäminen siitä, kutsutaanko tiettyihin kriisinratkaisukollegion kokouksiin 4 kohdan nojalla kolmansien maiden viranomaisia ja mitkä niistä kutsutaan;
- f) kaikkien merkityksellisten tietojen oikea-aikaisen vaihdon koordinointi kriisinratkaisukollegion jäsenten välillä;
- g) tietojen toimittaminen oikea-aikaisesti kaikille kriisinratkaisukollegion jäsenille kyseisten kokousten päätöksistä ja tuloksista;

g a) sen varmistaminen, että kollegion jäsenet vaihtavat oikea-aikaisesti kaikki tiedot, joilla on merkitystä niiden tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisessa.

6. Jotta voidaan varmistaa kriisinratkaisukollegioiden yhtenäinen ja johdonmukainen toiminta kaikkialla unionissa, EAMV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen sisältö 1 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisukollegioiden toimintaa varten.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja sääntelystandardeja valmistellessaan EAMV ottaa huomioon komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 876/2013¹ ja direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä direktiivin 2014/59/EU 88 artiklan 7 kohdan nojalla hyväksytyillä teknisillä sääntelystandardeilla annetun komission delegoidun asetuksen (EU) –/2016² 6 luvun 1 jakson asiaa koskevat säännökset.

EAMV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

¹ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 876/2013, annettu 28 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä keskusvastapuolten kollegioita koskevien teknisten sääntelystandardien osalta (EUVL L 244, 13.9.2013, s. 19).

² Komission delegoitu asetukset (EU) ..., annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytysuunnitelmien, kriisinratkaisusuunnitelmien ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö, vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elvytysuunnitelmien ja konsernien elvytysuunnitelmien osalta, konsernin rahoitustuen edellytykset, riippumattomia arvioijia koskevat vaatimukset, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa, ilmoitusvaatimukseen ja keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö ja kriisinratkaisukollegioiden operatiivinen toiminta, C(2016) 1691 final [Virallinen lehti: lisätään delegoidun asetuksen numero].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 6 kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

EAMV:n kriisinratkaisukomitea

1. EAMV perustaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 41 artiklan nojalla kriisinratkaisukomitean valmistelemaan EAMV:lle tässä asetuksessa tehtäväksi annetut päätökset lukuun ottamatta tämän asetuksen 12 artiklan nojalla tehtäviä päätöksiä.

Kriisinratkaisukomitean on *myös* edistettävä kriisinratkaisusuunnitelmien laatimista ja koordinointia ja *suunniteltava strategioita* lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten kriisinratkaisua varten.

2. Kriisinratkaisukomitea on muodostettava siten, että sen jäseninä ovat tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan nojalla nimetyt viranomaiset.

Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i ja iv alakohdassa tarkoitetut viranomaiset *ja muiden järjestelmän kannalta merkittävien laitosten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset* on kutsuttava osallistumaan kriisinratkaisukomiteaan tarkkailijoina.

- 2 a. *EAMV arvioi eri puolilla unionia sovellettavien keskusvastapuolen elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelyjen kokonaisvaikutusta unionin rahoitusvakauteen säännöllisillä stressitesteillä ja kriisisimulaatioilla mahdollisten koko järjestelmän laajuisten stressitilanteiden varalta. Tätä tehtävää suorittaessaan EAMV varmistaa johdonmukaisuuden komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 153/2013 XII luvun mukaisesti tehtävien yksittäisten keskusvastapuolten kestävyysarviointien kanssa testien tiheyden ja muodon suhteen ja tekee tiivistä yhteistyötä asetuksen (EU) N:o 648/2012 18 artiklan mukaisesti perustettujen valvontakollegioiden, Euroopan järjestelmäriskikomitean, direktiivin 2013/36/EU 4 artiklan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten, mukaan lukien Euroopan keskuspankki, kun se suorittaa yhteiseen valvontamekanismiin kuuluvia tehtäviään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti, ja mahdollisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, joiden tehtävänä on valvoa keskusvastapuolia, kanssa. Aloilla, joilla järjestelyissä katsotaan olevan puutteita kyseisten kattavien stressitestien perusteella, asiasta vastaavan laitoksen tai vastaavien laitosten on korjattava puutteet ja toimitettava järjestelynsä uusia stressitestejä varten kuuden kuukauden kuluessa edellisistä stressitesteistä.*

3. Tämän asetuksen soveltamiseksi EAMV tekee yhteistyötä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EVLEV) ja EPV:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 54 artiklalla, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 54 artiklalla ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 54 artiklalla perustetun Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean puitteissa.

4. Tämän asetuksen soveltamiseksi EAMV varmistaa, että kriisinhallituskomitea ja muut asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitetut tehtävät on rakenteellisesti erotettu toisistaan.

6 artikla

Viranomaisten välinen yhteistyö

1. Toimivaltaisten viranomaisten, kriisinhallitusviranomaisten ja EAMV:n on tehtävä tiivistä yhteistyötä kriisinhallituspäätösten valmistelussa, suunnittelussa ja mahdollisuuksien mukaan myös soveltamisessa. Etenkin kriisinhallitusviranomaisen ja muiden asiaankuuluvien viranomaisten, mukaan lukien EAMV, direktiivin 2014/59/EU 3 artiklan mukaisesti nimetyt kriisinhallitusviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja yhteentoimivien rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien viranomaiset, on tehtävä yhteistyötä ja pidettävä tehokkaasti yhteyttä elvytysvaiheessa, jotta kriisinhallitusviranomaisen voi toimia oikea-aikaisesti.
2. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinhallitusviranomaisten on tehtävä yhteistyötä EAMV:n kanssa tätä asetusta sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinhallitusviranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava EAMV:lle viipymättä kaikki tiedot, joita se tarvitsee tehtäviensä hoitamiseksi.

II JAKSO

PÄÄTÖKSENTEKO JA MENETTELYT

7 artikla

Päätöksenteon yleiset periaatteet

Toimivaltaisten viranomaisten, kriisinhallitusviranomaisten ja EAMV:n on otettava huomioon kaikki seuraavat periaatteet ja näkökohdat tehdessään päätöksiä ja toteuttaessaan toimia tämän asetuksen nojalla:

- a) varmistetaan yksittäistä keskusvastapuolta koskevien päätösten ja toimien vaikuttavuus ja oikeasuhteisuus ottaen huomioon ainakin seuraavat tekijät:
- i) keskusvastapuolen omistusrakenne, oikeudellinen rakenne ja organisaatorakenne, myös se, kuuluuko se suurempaan rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien tai muiden rahoituslaitosten ryhmään;
 - ii) keskusvastapuolen liiketoiminnan luonne, koko ja monimuotoisuus;
 - iii) keskusvastapuolen määräytösapuolirakenteen luonne ja moninaisuus, mukaan lukien määräytösapuolet, niiden asiakkaat ja muut vastapuolet, joille kyseiset määräytösapuolet ja asiakkaat tarjoavat määrityspalveluja

kyseisen keskusvastapuolen alaisuudessa, kun ne ovat helposti ja ilman tarpeetonta viivytystä tunnistettavissa;

v) keskusvastapuolen sidokset muihin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, muihin rahoituslaitoksiin ja yleensä rahoitusjärjestelmään;

v a) *se, määrittääkö keskusvastapuoli OTC-johdannais sopimuksia, jotka kuuluvat OTC-johdannaislajiin, jonka on ilmoitettu kuuluvan määritysvelvollisuuden piiriin asetuksen (EU) N:o 648/2012 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti;*

v b) *onko käytettävissä muita keskusvastapuolia, jotka voisivat uskottavasti ja toteutuskelpoisesti ottaa hoitaakseen keskusvastapuolen kriittiset toiminnot;*

vi) tosiasialliset tai mahdolliset seuraukset 19 artiklan 1 kohdassa ja 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta rikkomisesta;

b) päätöksenteko on tehokasta ja kustannukset pidetään mahdollisimman pieninä *estäen kuitenkin markkinahäiriöt* varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä tai kriisinratkaisutoimia toteutettaessa, *jotta vältetään julkisten varojen käyttö;*

c) päätökset ja toimet toteutetaan oikea-aikaisesti ja tarvittaessa riittävän nopeasti;

d) kriisinratkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja muut viranomaiset tekevät yhteistyötä varmistaakseen, että päätökset ja toimet toteutetaan koordinoitusti ja tehokkaasti;

e) kunkin jäsenvaltion asiaankuuluvien viranomaisten tehtävät ja vastuut määritellään selkeästi;

f) asianmukaista huomiota kiinnitetään niiden jäsenvaltioiden etuihin, joissa keskusvastapuoli tarjoaa palveluja ja joihin sen määritysosapuolet, niiden asiakkaat ja mahdolliset yhteentoimivat keskusvastapuolet ovat sijoittautuneet, ja erityisesti vaikutuksiin, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on kyseisten jäsenvaltioiden ja koko unionin rahoitusvakautteen tai verovaroihin;

g) asianmukaista huomiota kiinnitetään tavoitteisiin, jotka koskevat osallisina olevien jäsenvaltioiden eri *määritysosapuolten, niiden asiakkaiden, yleisemmin* velkojien ja *keskusvastapuolen sidosryhmien* etujen tasapainottamista sekä joidenkin jäsenvaltioiden toimijoiden etujen epäoikeudenmukaisen rajoittamisen tai epäoikeudenmukaisen suojelemisen välttämistä, myös vastuun epäoikeudenmukaisen jakautumisen välttämistä jäsenvaltioiden kesken;

g a) *julkista rahoitustukea vältetään mahdollisimman pitkälle, sitä käytetään vasta viimeisenä keinona 45 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti eikä julkisesta rahoitustuesta luoda odotuksia;*

h) tämän asetuksen mukaisiin velvoitteisiin kuulla viranomaista ennen päätöksen tekemistä tai toimen toteuttamista sisältyy ainakin kuulemisvelvoite ehdotetun päätöksen tai toimen niistä osatekijöistä, joilla on tai joilla todennäköisesti on:

- i) vaikutuksia määritysosapuoliin, asiakkaisiin tai yhteentoimiviin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin;
 - ii) vaikutuksia sen jäsenvaltion rahoitusvakauteen, johon määritysosapuolet, asiakkaat tai yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit ovat sijoittautuneet tai jossa ne sijaitsevat;
- i) 13 artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisusuunnitelmia noudatetaan, ellei poikkeaminen kyseisistä suunnitelmista ole välttämätöntä, jotta kriisinratkaisutavoitteet saavutettaisiin paremmin;
 - j) avoimuus *asiaankuuluvia viranomaisia kohtaan* varmistetaan *mahdollisuuksien mukaan ja erityisesti*, kun ehdotetulla päätöksellä tai toimella todennäköisesti on vaikutuksia rahoitusvakauteen tai verovaroihin, *sekä mahdollisia muita lainkäyttöalueita tai muita osapuolia kohtaan aina, kun se on kohtuudella mahdollista*;
 - k) koordinointi ja yhteistyö on mahdollisimman tiivistä, myös kriisinratkaisun kokonaiskustannusten pienentämiseksi;
 - l) päätösten kielteisiä taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia, joihin kuuluvat myös haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen, lievennetään kaikissa jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa, joissa keskusvastapuoli tarjoaa palveluja.

8 artikla
Tiedonvaihto

1. Kriisinratkaisuviranomaisten, toimivaltaisten viranomaisten *ja EAMV:n* on *omasta aloitteestaan tai* pyynnöstä annettava toisilleen *oikea-aikaisesti* kaikki tiedot, joilla on merkitystä niiden tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisessa.
2. Kriisinratkaisuviranomaiset saavat paljastaa kolmannen maan viranomaisen antamia luottamuksellisia tietoja ainoastaan, jos kyseinen viranomainen on antanut siihen etukäteen kirjallisen suostumuksensa.

Kriisinratkaisuviranomaisten on annettava toimivaltaiselle ministeriölle kaikki sellaisiin päätöksiin tai toimenpiteisiin liittyvät tiedot, jotka edellyttävät ilmoittamista toimivaltaiselle ministeriölle, sen kuulemista tai sen suostumusta.

III OSASTO

VALMISTELU

I LUKU

Elvytyksen ja kriisinratkaisun suunnittelu

1 JAKSO

ELVYTYKSEN SUUNNITTELU

9 artikla

Elvytyssuunnitelmat

1. Kun keskusvastapuolen rahoitustilanne on heikentynyt merkittävästi tai kun on vaarana, että se ei täytä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia, sen on laadittava **kattava ja vaikuttava** elvytyssuunnitelma, jossa esitetään toimenpiteitä, joita keskusvastapuolen on määrä toteuttaa **maksukyvyttömyystapahtumissa ja muissa kuin maksukyvyttömyystapahtumissa sekä näiden yhdistelmissä** palauttaakseen rahoitusasemansa ennalleen **ilman julkista rahoitustukea ja voidakseen jatkaa määrityspalvelujen tarjoamista**, ja ylläpidettävä tällaista suunnitelmaa.
 - 1 a. *Elvytyssuunnitelmassa on erotettava selkeästi toisistaan, erityisesti jäsentämällä se mahdollisuuksien mukaan osiin, skenaariot, jotka perustuvat*
 - a) *maksukyvyttömyystapahtumiin;*
 - b) *muihin kuin maksukyvyttömyystapahtumiin.*

Elvytyssuunnitelmaan on sisällyttävä järjestelyt, joiden mukaisesti a ja b alakohdassa tarkoitettujen skenaarioiden varalta annettuja määräyksiä yhdistellään, jos molemmat skenaariot toteutuvat yhtä aikaa.
 2. Elvytyssuunnitelman on sisällettävä **keskusvastapuolen riskiprofiiliin perustuvat** indikaattorit, joilla määritetään olosuhteet, joissa elvytyssuunnitelman toimenpiteet on toteutettava eri skenaariot huomioon ottaen. Indikaattorit voivat olla joko laadullisia tai määrällisiä keskusvastapuolen rahoitusasemaan liittyviä indikaattoreita.

Keskusvastapuolten on otettava käyttöön asianmukaiset järjestelyt, **mukaan lukien tiivis yhteistyö asiaankuuluvien viranomaisten kanssa**, joiden avulla indikaattoreita voidaan seurata säännöllisesti. **Keskusvastapuolten on raportoitava tämän seurannan tuloksista EAMV:lle ja toimivaltaisille viranomaisille.**
 - 2 a. *EAMV antaa yhteistyössä Euroopan järjestelmäriskikomitean kanssa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [lisätään päivämäärä, joka on yksi vuosi tämän asetuksen voimaantulosta] asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa esitetään luettelo tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista laadullisista ja määrällisistä indikaattoreista, jotka suunnitelmaan on vähintään sisällyttävä.*

3. *Keskusvastapuolten on sisällytettävä toimintasääntöihinsä määräyksiä, joissa esitetään pääpiirteissään menettelyt, joita ne noudattavat ehdottaessaan elvytysprosessin tavoitteiden saavuttamiseksi, että*

- a) *elvytys suunnitelman mukaiset toimenpiteet toteutetaan, vaikka asiaankuuluvat indikaattorit eivät ole täyttyneet; tai*
- b) *elvytys suunnitelman mukaisista toimenpiteistä pidätetään, vaikka asiaankuuluvat indikaattorit ovat täyttyneet.*

3 a. *Kaikki 3 kohdan mukaisesti toteutettavat toimenpiteet edellyttävät toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää.*

4. **■** Jos keskusvastapuoli aikoo ottaa käyttöön elvytys suunnitelmansa, sen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle *ja EAMV:lle* havaitsemiensa ongelmien luonne ja suuruus, esitettävä kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet ja ilmoitettava, mitä elvytys- tai muita toimenpiteitä se aikoo toteuttaa tilanteen korjaamiseksi.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että elvytystoimenpide, jonka keskusvastapuoli aikoo toteuttaa, voi aiheuttaa merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle, *ei todennäköisesti ole tehokas tai voi vaikuttaa suhteettomasti määritysosaapuolten asiakkaisiin*, se voi *asiasta EAMV:lle ilmoitettuaan* vaatia keskusvastapuolta pidättymään toimenpiteestä.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle 4 kohdan ensimmäinen alakohdan nojalla saaduista ilmoituksista ja toimivaltaisen viranomaisen sen jälkeen 4 kohdan toisen alakohdan nojalla antamista ohjeista.

Kun toimivaltainen viranomainen saa 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisen ilmoituksen, sen on kiellettävä oman pääoman ehtoihin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksaminen tai rajoitettava sitä mahdollisimman suurella määrällä aiheuttamatta kuitenkaan täyttää maksukyvyttömyyttä, mukaan lukien keskusvastapuolen osinkomaksut ja takaisinostot, ja se voi kieltää tai jädäyttää direktiivin 2013/36/EU ja EPV:n suuntaviivojen EBA/GL/2015/22 mukaisten muuttuvien palkkioiden, lisäeläke-etuuksien tai erorahojen maksamisen johdolle tai rajoittaa sitä.

6. Keskusvastapuolten on *tarkistettava ja tarvittaessa* päivitettävä elvytys suunnitelmansa ainakin vuosittain ja *jokaisen* sellaisen niiden oikeudellisessa rakenteessa tai organisaatorakenteessa, liiketoiminnassa tai rahoitustilanteessa tapahtuneen muutoksen jälkeen, joka saattaa vaikuttaa olennaisesti kyseisiin suunnitelmiin tai muutoin edellyttää niiden muuttamista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että keskusvastapuolet päivittävät elvytys suunnitelmansa tätä useammin.

7. *Elvytys suunnitelmassa*

- a) *ei saa olettaa, että julkista rahoitustukea, keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua tai keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua on saatavissa tai että sitä saadaan;*

- b) *on otettava huomioon kaikkien suunnitelman vaikutuspiiriin todennäköisesti kuuluvien sidosryhmien välittömät ja välilliset edut erityisesti määräytösapuolten ja niiden asiakkaiden kannalta; ja*
- c) *on varmistettava, ettei määräytösapuolilla ole keskusvastapuoliin liittyviä rajoittamattomia vastuuta.*
- 7 a. *Elvytysvälineillä on mahdollistettava*
- a) *muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista johtuvien tappioiden käsittely;*
- b) *maksukyvyttömyystapahtumista johtuvien tappioiden käsittely;*
- c) *positiokannan uudelleentäsmäyttäminen maksukyvyttömyystapahtuman jälkeen;*
- d) *kattamattomien likviditeettivajeiden käsittely; ja*
- e) *keskusvastapuolen rahoitusvarojen, sen omat varat mukaan lukien, täydentäminen riittävälle tasolle, jotta keskusvastapuoli voi täyttää sille asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti kuuluvat velvoitteet, sekä keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvan ja oikea-aikaisen toteuttamisen tukeminen.*
- 7 b. *Elvytysuunnitelmissa on tarkasteltava useita äärimmäisiä skenaarioita, kuten tilannetta, jossa kahden suurimman lisäksi muitakin määräytösapuolia ja muita keskusvastapuolia ajautuu maksukyvyttömäksi, ja näiden skenaarioiden on vastattava keskusvastapuolen erityisolosuhteita, kuten sen tuotevalikoimaa, liiketoimintamallia sekä maksuvalmiuden ja riskien hallinnan järjestelmää. Kyseisiin skenaarioihin on sisällyttävä sekä koko järjestelmän laajuisia että keskusvastapuolelle ominaisia stressitilanteita, ja niissä on otettava huomioon vaikutukset, joita voi aiheutua kriisin leviämisestä maan sisällä tai yli rajojen, sekä mahdollisuus, että useat merkittävät markkinat kriisiytyvät samanaikaisesti.*
- 7 c. *EAMV antaa yhteistyössä Euroopan järjestelmäriskikomitean kanssa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään edelleen, millaisia skenaarioita 1 kohdan mukaisesti on tarkasteltava. EAMV ottaa ohjeita antaessaan tarvittaessa huomioon keskusvastapuolen valvonnallisen stressitestauksen ja keskusvastapuolen elvytyksen saralla tehdyn asiaan liittyvän kansainvälisen työn. EAMV pyrkii mahdollisuuksien mukaan hyödyntämään valvonnallisten stressitestien ja elvytyskkenaarioita koskevien mallinnusten välisiä synergiaetuja.*
- 7 d. *Kun konserniin kuuluva keskusvastapuoli on tehnyt sopimuksia emoyrityksen antamasta tuesta, johon sisältyy asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan mukaisesti määritettyjen keskusvastapuolen pääomavaatimusten rahoittaminen emoyrityksen liikkeeseen laskemilla omistusinstrumenteilla, ja kyseiset sopimukset ovat osa keskusvastapuolen elvytysuunnitelmaa, elvytysuunnitelmassa on tarkasteltava skenaarioita, joissa näitä sopimuksia ei voida täyttää.*

7 e. *Elvytysuunnitelmassa on oltava seuraavat tiedot:*

- a) *yhteenvedo suunnitelman keskeisistä osista ja yhteenvedo kokonaiselvytyskapasiteetista;*
- b) *yhteenvedo keskusvastapuoleen viimeisimmän sitä koskevan elvytysuunnitelman jälkeen tehdyistä olennaisista muutoksista;*
- c) *viestintä- ja julkistamissuunnitelma, jossa esitetään, millä tavoin keskusvastapuoli aikoo hallita mahdollisia kielteisiä markkinareaktioita toimien samalla mahdollisimman avoimesti;*
- d) *kattavat pääoma-, tappioidenjakamis- ja maksuvalmiustoimet, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan säilyttää keskusvastapuolen elinkelpoisuus ja rahoitusasema tai palauttaa ne ennalleen, mukaan lukien keskusvastapuolen positiokannan uudelleentäsmäyttäminen ja pääoman palauttaminen ennalleen, ja jotta voidaan täydentää ennalta rahastoituja varoja, joita tarvitaan, jotta keskusvastapuoli voi toimintaansa keskeyttämättä pitää yllä elinkelpoisuuttaan ja tarjota edelleen kriittisiä palvelujaan komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 152/2013 1 artiklan 2 kohdan ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 153/2013 32 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti;*
- e) *asianmukaiset edellytykset ja menettelyt, joilla varmistetaan elvytystoimien oikea-aikainen täytäntöönpano, sekä lukuisia eri toimintavaihtoehtoja elvytystä varten, mukaan lukien arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseen tarvittavasta ajasta;*
- f) *yksityiskohtainen kuvaus mahdollisista olennaisista esteistä suunnitelman tehokkaalle ja oikea-aikaiselle toteuttamiselle, mukaan lukien vaikutus määrätyösapuoliin ja asiakkaisiin, myös tapauksissa, joissa määrätyösapuolet todennäköisesti toteuttavat toimenpiteitä direktiivin 2014/59/EU 5 ja 7 artiklassa tarkoitettujen elvytysuunnitelmiansa mukaisesti, ja tarvittaessa vaikutus muuhun konserniin;*
- g) *kriittisten toimintojen yksilöinti;*
- h) *yksityiskohtainen kuvaus menetelmistä, joilla määritetään keskusvastapuolen ydinliiketoiminta-alueiden, toimintojen ja varojen arvo ja markkinoitavuus;*
- i) *yksityiskohtainen kuvaus siitä, miten elvytysuunnittelu on sisällytetty keskusvastapuolen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteeseen ja osaksi keskusvastapuolen toimintasääntöjä, jotka määrätyösapuolet ovat hyväksyneet, sekä periaatteet ja menettelyt, joilla ohjataan elvytysuunnitelman hyväksymistä ja yksilöidään henkilöt, jotka organisaatiossa vastaavat suunnitelman valmistelusta ja täytäntöönpanosta;*

- j) *järjestelyt ja toimenpiteet, joilla kannustetaan ei-maksukyvyttömiä määritysosapuolia esittämään kilpailukykyisiä tarjouksia maksukyvyttömiä osapuolten positioita huutokaupattaessa;*
- k) *järjestelyt ja toimenpiteet, joilla varmistetaan, että keskusvastapuolella on käytettävissään riittävät vararahoituslähteet, mukaan luettuina mahdolliset likviditeettilähteet, arvio käytettävissä olevista vakuuksista ja arvio mahdollisuuksista siirtää varoja tai likviditeettiä liiketoiminta-alueiden välillä sen varmistamiseksi, että keskusvastapuoli pystyy edelleen suorittamaan toimintonsa ja täyttämään velvoitteensa niiden erääntyessä;*
- l) *seuraavat järjestelyt ja toimenpiteet:*
- i) *järjestelyt ja toimenpiteet, joilla vähennetään riskiä;*
- ii) *järjestelyt ja toimenpiteet, joilla sopimuksia, oikeuksia, omaisuuseriä ja velkoja järjestellään uudelleen, mukaan luettuina:*
- a) *sopimusten osittainen tai täydellinen purkaminen;*
- b) *ei-maksukyvyttömille määritysosapuolille ja niiden asiakkaille maksettavien keskusvastapuolen voittojen arvon alentaminen;*
- iii) *järjestelyt ja toimenpiteet, joilla liiketoiminta-alueita järjestellään uudelleen;*
- iv) *järjestelyt ja toimenpiteet, jotka ovat tarpeen rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien jatkuvan käytettävyyden ylläpitämiseksi;*
- v) *järjestelyt ja toimenpiteet, jotka ovat tarpeen keskusvastapuolen toiminnallisten prosessien jatkuvuuden ylläpitämiseksi, infrastruktuuri ja tietotekniikkapalvelut mukaan lukien;*
- vi) *kuvaus johdon toimista tai strategioista taloudellisen vakauden palauttamiseksi ennalleen ja kyseisten toimien ja strategioiden ennakoitua rahoitusvaikutukset;*
- vii) *valmistelutoimenpiteet, jotka keskusvastapuoli on toteuttanut tai aikoo toteuttaa helpottaakseen elvytyssuunnitelman täytäntöönpanoa, mukaan luettuina tarvittavat toimenpiteet, joilla voidaan vahvistaa keskusvastapuolen pääomapohjaa oikea-aikaisesti, uudelleentäsmäyttää sen positioita ja täydentää sen ennalta rahastoituja varoja, sekä varmistaakseen sen täytäntöönpantavuuden yli rajojen; tähän on sisällyttävä järjestelyjä, joilla vaaditaan ei-maksukyvyttömiä määritysosapuolia suorittamaan keskusvastapuolelle vähimmäiskäteismaksu, joka vastaa määrältään enintään niiden maksuosuutta keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon;*
- viii) *indikaattorit, joilla selvitetään, missä vaiheessa suunnitelmassa tarkoitettuja asianmukaisia toimia voidaan ryhtyä toteuttamaan;*

- ix) *tarvittaessa selvitys siitä, miten ja milloin keskusvastapuoli voi hakeutua keskuspankin järjestelyjen piiriin, kun olosuhteet ovat sellaiset, joiden varalta suunnitelma on laadittu, ja antaa erittelyn varoista, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta keskuspankin järjestelyjen ehdoilla;*
- x) *ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 648/2012 49 artiklan 1 kohdan säännökset useita äärimmäisiä stressiskenaarioita, jotka ilmentävät keskusvastapuolen erityisolosuhteita, mukaan luettuina koko järjestelmän laajuiset stressitilanteet ja stressitilanteet, jotka ovat ominaisia kyseiselle oikeushenkilölle ja konsernille, johon oikeushenkilö mahdollisesti kuuluu, tai keskusvastapuolen yksittäisille määritysosapuolille tai, tapauksen mukaan, yhteentoimiville rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureille;*
- xi) *ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 648/2012 34 artiklan ja 49 artiklan 1 kohdan säännökset skenaariot, joissa aiheuttajina ovat keskusvastapuolen yhden tai useamman osapuolen stressitilanteet tai maksukyvyttömyys sekä muut syyt, mukaan luettuina keskusvastapuolen sijoitustoiminnasta tai toiminnallisista ongelmista johtuvat tappiot (myös keskusvastapuolen toimintoihin kohdistuvat vakavat ulkoiset uhkat, jotka johtuvat ulkoisesta häiriöstä, sokista tai kybertapahtumasta).*

7 f. *Maksukyvyttömyystapahtuman toteuduttua keskusvastapuolen on, ennen kuin se turvautuu tämän artiklan 7 e kohdan l alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin, käytettävä lisä tähän tarkoitukseen varattuja omia varoja ja tämän lisämäärän on vastattava määrä, joka on käytettävä asetuksen (EU) N:o 648/EU 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo tappioihin johtaneiden riskien olleen keskusvastapuolen hallittavissa, se voi vaatia keskusvastapuolta käyttämään tähän tarkoitukseen varattuja omia varoja suuremman määrän, jonka toimivaltainen viranomainen määrittää.*

7 g. *Muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman toteuduttua keskusvastapuolen on, ennen kuin se turvautuu tämän artiklan 7 e kohdan l alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin, käytettävä tähän tarkoitukseen varattuja omia varoja kolme kertaa se määrä, joka on käytettävä asetuksen (EU) N:o 648/EU 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja prosessin kannustavuuden säilyttämiseksi mahdollisimman pitkälle keskusvastapuolen ei pidä käyttää maksukyvyttömyysrahastoa eikä maksukyvyttömyysjärjestelyä. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että tappioihin johtaneet riskit eivät olleet keskusvastapuolen hallittavissa, se voi sallia keskusvastapuolen käyttää tähän tarkoitukseen varattuja omia varoja pienemmän määrän, jonka toimivaltainen viranomainen määrittää.*

7 h. *Keskusvastapuolen on yhteisymmärryksessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa turvaututtava 7 e kohdan l alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin vasta, kun on toteutettu keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoa vastaava vähimmäismäärä käteispyyntöjä 7 e kohdan l alakohdan vii alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.*

- 7 i. *Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että keskusvastapuolet sisällyttävät elvytysuunnitelmiinsa myös muita tietoja.*
8. Keskusvastapuolen hallituksen on arvioitava ja hyväksyttävä elvytysuunnitelma ennen sen toimittamista toimivaltaiselle viranomaiselle **ja EAMV:lle** ottaen huomioon riskinarviointikomitean asetuksen (EU) N:o 648/2012 28 artiklan 3 kohdan nojalla antamat neuvot.
9. Elvytysuunnitelmat on katsottava osaksi keskusvastapuolten toimintasääntöjä, ja keskusvastapuolten **ja niiden määräytösapuolten, kun on kyse määräytösapuolten asiakkaisiin liittyvistä määräyksistä**, on varmistettava, että elvytysuunnitelmissa esitetyt toimenpiteet ovat kaikkina aikoina täytäntöön pantavissa.
- 9 a. *Keskusvastapuolten on asetettava 7 e kohdan a–g alakohdassa tarkoitetut tiedot julkisesti saataville. Kyseisen kohdan h–l alakohdassa tarkoitettujen tietojen olisi oltava julkisesti saatavilla, jos yleinen etu edellyttää niiden julkisuutta. Määräytösapuolten on varmistettava, että kaikki niiden asiakkaisiin vaikuttavat määräykset annetaan näille asianmukaisesti tiedoksi.*
- 9 b. *Kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat velkojia vahingoittavien oikeustoimien pätemättömyyttä tai peräyttämistä, ei sovelleta toimenpiteisiin, jotka keskusvastapuoli toteuttaa tämän asetuksen mukaisesti laaditun elvytysuunnitelmansa perusteella.*

10 artikla

Elvytysuunnitelmien arviointi

1. Keskusvastapuolten **█** on toimitettava elvytysuunnitelmansa **toimivaltaiselle viranomaiselle**.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava suunnitelmat **valvontakollegiolle** ja kriisinratkaisuviranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä.

Toimivaltaisen viranomaisen on kuuden kuukauden kuluessa kunkin suunnitelman toimittamisesta, yhteensovitettuna **valvontakollegion** kanssa ja 12 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, tarkastettava elvytysuunnitelma ja arvioitava, täyttääkö se 9 artiklassa esitetyt vaatimukset.

3. Elvytysuunnitelmaa arvioidessaan toimivaltaisen viranomaisen on **kuultava Euroopan järjestelmäriskikomiteaa ja** otettava huomioon keskusvastapuolen pääomarakenne, sen maksukyvyttömyysjärjestely, organisaatorakenteen monitahoisuus ja riskiprofiili, **myös taloudellisten, operatiivisten ja kyberriskien suhteen, sen toiminnan korvattavuus** sekä vaikutus, joka elvytysuunnitelman toteuttamisella olisi määräytösapuoliin, niiden asiakkaisiin, rahoitusmarkkinoihin, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan, ja koko rahoitusjärjestelmään. **Toimivaltaisen viranomaisen on punnittava huolellisesti, kannustetaanko elvytysuunnitelmassa asianmukaisesti keskusvastapuolten omistajia ja määräytösapuolia ja näiden asiakkaita hallitsemaan riskiä, jonka ne tuovat järjestelmään tai jolle ne altistuvat järjestelmässä. Toimivaltaisen viranomaisen on kannustettava seuraamaan keskusvastapuolen riskinottoa ja riskinhallintaa sekä**

kannustettava osallistumaan mahdollisimman täysimäärisesti keskusvastapuolen maksukyvyttömyyden hallintamenettelyyn.

- 3 a. *Elvytyssuunnitelmaa arvioidessaan toimivaltaisen viranomaisen on otettava emoyrityksen antamaa tukea koskevat sopimukset huomioon elvytyssuunnitelman pätevinä osina vain, jos ne synnyttävät sitovia sopimusvelvoitteita.*
4. Kriisinratkaisuviranomaisen on tarkasteltava elvytyssuunnitelmaa havaitakseen toimenpiteet, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksiin. *Jos tällaisia seikkoja havaitaan, kriisinratkaisuviranomaisen on saatettava ne toimivaltaisen viranomaisen tietoon ja esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksia tavoista, joilla kyseisten toimenpiteiden kielteinen vaikutus keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksiin voidaan ratkaista.*
5. Jos toimivaltainen viranomainen päättää olla noudattamatta kriisinratkaisuviranomaisen 4 kohdan nojalla esittämiä suosituksia, sen on kaikilta osin perusteltava kyseinen päätös kriisinratkaisuviranomaiselle.
6. Jos toimivaltainen viranomainen yhtyy kriisinratkaisuviranomaisen suosituksiin tai muutoin katsoo, että elvytyssuunnitelmassa on olennaisia puutteita tai sen täytäntöönpanolle on olennaisia esteitä, sen on ilmoitettava asiasta keskusvastapuolelle tai sen emoyritykselle ja annettava keskusvastapuolelle mahdollisuus esittää näkemyksensä.
7. Toimivaltainen viranomainen voi keskusvastapuolen näkemykset huomioon ottaen vaatia keskusvastapuolta tai emoyritystä toimittamaan kahden kuukauden määräajassa, jota toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella voidaan pidentää yhdellä kuukaudella, tarkistettu suunnitelma, josta käy ilmi, millä tavoin kyseiset puutteet korjataan tai esteet poistetaan. Tarkistettu suunnitelma on arvioitava 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.
8. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei puutteisiin ja esteisiin ole tarkistetussa suunnitelmassa riittävässä määrin puututtu, tai jos keskusvastapuoli tai emoyritys ei ole toimittanut tarkistettua suunnitelmaa, sen on vaadittava keskusvastapuolta tai emoyritystä tekemään suunnitelmaan erityisiä muutoksia.
9. Jos puutteita tai esteitä ei ole mahdollista riittävässä määrin korjata tekemällä suunnitelmaan erityisiä muutoksia, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava keskusvastapuolta tai emoyritystä yksilöimään kohtuullisen ajan kuluessa muutokset, joita sen on tehtävä liiketoimintaansa voidakseen korjata elvytyssuunnitelman puutteet tai poistaa sen täytäntöönpanon esteet.
- Jos keskusvastapuoli tai emoyritys ei yksilöi tällaisia muutoksia toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa tai jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei ehdotetuilla toimilla riittävässä määrin korjattaisi tai poistettaisi elvytyssuunnitelman puutteita tai sen täytäntöönpanon esteitä *tai parannettaisi keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksia*, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava keskusvastapuolta tai emoyritystä *toimivaltaisen viranomaisen määrittämän kohtuullisen ajan kuluessa* toteuttamaan seuraavia toimenpiteitä ottaen huomioon puutteiden ja esteiden vakavuuden ja toimenpiteiden vaikutuksen

keskusvastapuolen liiketoimintaan *ja keskusvastapuolen kykyyn noudattaa edelleen asetusta (EU) N:o 648/2012*:

- a) madaltaa keskusvastapuolen riskiprofiilia;
- b) parantaa keskusvastapuolen kykyä vahvistaa pääomapohjaa oikea-aikaisesti vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseksi;
- c) tarkistaa keskusvastapuolen strategiaa ja rakennetta;
- d) tehdä muutoksia maksukyvyttömyysjärjestelyyn, elvytystoimenpiteisiin ja muihin tappioiden jakamisjärjestelyihin purkamismahdollisuuksien ja kriittisten toimintojen häiriönsietokyvyn parantamiseksi;
- e) tehdä muutoksia keskusvastapuolen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteeseen.

10. Edellä 9 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun pyynnön on oltava perusteltu, ja se on annettava keskusvastapuolelle kirjallisesti tiedoksi.

10 a. EAMV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava tämän artiklan 2 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tekemiseksi.

EAMV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Sürretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Konserniin kuuluvien keskusvastapuolten elvytyssuunnitelmat

1. Jos sen konsernin emoyritys, johon keskusvastapuoli kuuluu, on direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 23 alakohdassa määritelty laitos tai kyseisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan 21 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava, että emoyritys toimittaa konsernin elvytyssuunnitelman kyseisen direktiivin mukaisesti. Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava konsernin elvytyssuunnitelma keskusvastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos sen konsernin emoyritys, johon keskusvastapuoli kuuluu, ei ole ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu laitos tai yhteisö ja jos se on tarpeen *kaikkien* liitteessä olevan A jakson *vaatimusten arvioimiseksi*, toimivaltainen viranomainen voi tämän asetuksen 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vaatia, että *keskusvastapuoli* toimittaa keskusvastapuolen elvytyssuunnitelman, *jossa on otettu huomioon kaikki merkitykselliset osatekijät, jotka liittyvät* konsernin rakenteeseen. Pynnön on oltava perusteltu, ja se on annettava keskusvastapuolelle ja sen emoyritykselle kirjallisesti tiedoksi.

2. Jos emoyritys toimittaa elvytyssuunnitelman 1 kohdan *ensimmäisen alakohdan* mukaisesti, keskusvastapuolen elvytystä koskevien määräysten on oltava elvytyssuunnitelman erillinen osa ja niiden on oltava tämän asetuksen vaatimusten mukaisia eikä niissä saa vaatia, että keskusvastapuoli laatii oman elvytyssuunnitelman.
3. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava keskusvastapuolen elvytystä koskevat säännökset 10 artiklan mukaisesti ja tarvittaessa kuultava konsernin toimivaltaista viranomaista.

12 artikla
Elvytyssuunnitelmien koordinoitimenettely

1. **Valvontakollegion** on saatava aikaan yhteinen päätös kaikista seuraavista:
 - a) elvytyssuunnitelman tarkastaminen ja arviointi;
 - b) 9 artiklan 6, 7, 8 ja 9 kohdassa tarkoitettujen toimien soveltaminen;
 - c) onko emoyritysten laadittava elvytyssuunnitelma 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Kollegion on saatava aikaan yhteinen päätös a ja b alakohdassa tarkoitetuista kysymyksistä neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona toimivaltainen viranomainen on välittänyt elvytyssuunnitelman.

Kollegion on saatava aikaan yhteinen päätös c alakohdassa tarkoitettuista kysymyksestä neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona toimivaltainen viranomainen on päättänyt pyytää emoyritystä laatimaan konsernisuunnitelman.

EAMV voi **valvontakollegioon** kuuluvan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa **valvontakollegiota** saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan c alakohdan mukaisesti.

3. Jos **valvontakollegio** ei ole neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona elvytyssuunnitelma on välitetty, saanut aikaan yhteistä päätöstä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista kysymyksistä, keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä.

Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös ottaen huomioon muiden kollegion jäsenten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat kannat. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on annettava kyseinen päätös kirjallisesti tiedoksi keskusvastapuolelle, tarpeen mukaan sen emoyritykselle ja muille **valvontakollegion** jäsenille.
4. Jos jokin **valvontakollegion** jäsenistä **koostuva ryhmä, joka edustaa kollegion jäsenten yksinkertaista enemmistöä**, on kyseisen neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut elvytyssuunnitelmien arviointia ja tämän asetuksen 10 artiklan 9 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskevan asian EAMV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti,

keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on odotettava EAMV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EAMV:n tekemän päätöksen mukaisesti.

5. Neljän kuukauden määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitettuna sovitteluvaiheena. EAMV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi. Asiaa ei voida saattaa EAMV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EAMV ei ole tehnyt päätöstä kuukauden kuluessa, sovelletaan keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä.

2 JAKSO

KRIISINRATKAISUN SUUNNITTELU

13 artikla

Kriisinratkaisusuunnitelmat

1. **Keskusvastapuolen** kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista **ja EAMV:ta** kuultuaan ja yhteensovitettua kriisinratkaisukollegion kanssa laadittava 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti kriisinratkaisusuunnitelma jokaiselle keskusvastapuolelle.
2. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on varauduttava kriisinratkaisutoimiin, jotka kriisinratkaisuviranomainen voi toteuttaa, jos keskusvastapuoli täyttää 22 artiklassa tarkoitetut kriisinratkaisun edellytykset.
3. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on otettava huomioon ainakin seuraavat:
 - a) keskusvastapuolen kaatuminen, joka johtuu
 - i. ***maksukyvyttömyystapahtumista;***
 - ii. ***muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista;***
 - iii. laajemmasta rahoitusalan epävakaudesta tai koko järjestelmän laajuisista tapahtumista;
 - b) vaikutus, joka kriisinratkaisusuunnitelman täytäntöönpanolla olisi määritysosapuoliin ja niiden asiakkaisiin, mukaan lukien tapaukset, joissa on todennäköistä, että määritysosapuolet ovat direktiivin 2014/59/EU mukaisten elvytystoimenpiteiden tai kriisinratkaisutoimien kohteena, yhteentoimiviin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, rahoitusmarkkinoihin, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan, ja koko rahoitusjärjestelmään;
 - c) miten ja missä olosuhteissa keskusvastapuoli voi hakeutua keskuspankin järjestelyjen piiriin ja erittely varoista, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta.
4. Kriisinratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa saatavan mitään seuraavista:
 - a) julkista rahoitustukea;

- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua;
- c) keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin.

4 a. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on tehtävä varovaisia oletuksia kriisinratkaisuvälineinä käytettävissä olevista rahoitusvaroista, jotka voivat olla tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi, ja varoista, joiden siinä odotetaan olevan saatavilla keskusvastapuolen sääntöjen ja järjestelyiden mukaisesti kriisinratkaisun käynnistyessä. Näiden varovaisien oletusten on perustuttava 5 artiklan 2 a kohdan mukaisesti suoritettujen viimeisimpien stressitestien tuloksiin ja oltava päteviä myös äärimmäisten markkinaolosuhteiden skenaarioissa, joita kärjittää vielä yhden tai useamman muun keskusvastapuolen elvytys tai kriisinratkaisu, mukaan lukien yhden tai useamman muun määritysosapuolen maksukyvyttömyys niiden kahden määritysosapuolen lisäksi, joihin liittyvät keskusvastapuolen suurimmat vastuut.

5. Kriisinratkaisuviranomaisten on tarkistettava ja tarvittaessa päivitettävä kriisinratkaisusuunnitelmat ainakin vuosittain ja joka tapauksessa jokaisen sellaisen keskusvastapuolen oikeudellisessa rakenteessa tai organisaatorakenteessa, liiketoiminnassa tai rahoitustilanteessa tapahtuneen muutoksen jälkeen, joka vaikuttaa olennaisesti suunnitelman tehokkuuteen.

Keskusvastapuolten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä kriisinratkaisuviranomaisille kaikista tällaisista muutoksista.

5 a. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on erotettava selkeästi toisistaan, erityisesti jäsentämällä se mahdollisuuksien mukaan osiin, skenaariot, jotka perustuvat 3 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitettuihin olosuhteisiin.

6. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on täsmennettävä olosuhteet ja skenaariot, joissa kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käytetään. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan määrällisesti ilmaistuna

- a) yhteenveto suunnitelman keskeisistä osista *siten, että erotellaan maksukyvyttömyystapahtumat, muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat ja näiden kahden yhdistelmät;*
- b) yhteenveto keskusvastapuoleen kriisinratkaisusuunnitelman viimeisimmän päivituksen jälkeen kohdistuneista olennaisista muutoksista;
- c) sen osoittaminen, miten keskusvastapuolen kriittiset toiminnot voidaan tarvittavissa määrin erotella oikeudellisesti ja taloudellisesti sen muista toiminnoista niiden jatkuvuuden varmistamiseksi, kun käynnistetään kaikkia mahdollisia kriisinratkaisun muotoja, myös keskusvastapuolen kaaduttua;
- d) arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseen tarvittavasta ajasta, *keskusvastapuolen rahoitusvarojen täydentäminen mukaan luettuna;*

- e) yksityiskohtainen kuvaus 16 artiklan mukaisesti tehdystä purkamismahdollisuuksien arvioinnista;
- f) kuvaus 17 artiklan nojalla edellytettävistä toimenpiteistä, joilla puututaan 16 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella todettuihin purkamismahdollisuuden esteisiin tai poistetaan ne;
- g) kuvaus prosesseista, joilla määritetään keskusvastapuolen kriittisten toimintojen ja varojen arvo ja markkinoitavuus;
- h) yksityiskohtainen kuvaus järjestelyistä, joilla varmistetaan, että 14 artiklan nojalla edellytettävät tiedot ovat ajan tasalla ja aina kriisinratkaisuviranomaisten saatavilla;
- i) selvitys siitä, miten kriisinratkaisutoimet voitaisiin rahoittaa olettamatta 4 kohdassa tarkoitettuja tukimuotoja;
- j) yksityiskohtainen kuvaus erilaisista kriisinratkaisustrategioista, joita voitaisiin soveltaa erilaisten skenaarioiden ja niihin liittyvien määräaikojen mukaisesti;
- k) kuvaus kriittisistä keskinäisistä sidoksista keskusvastapuolen ja muiden markkinatoimijoiden välillä, *mukaan lukien konserninsisäiset sidokset, yhteentoimivuusjärjestelyt ja yhteydet muihin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, sekä kuvaus keinoista tällaisten keskinäisten sidosten käsittelemiseksi*;
- l) kuvaus eri vaihtoehdoista, joilla varmistetaan
 - i. maksu- ja määrityspalvelujen ja muiden infrastruktuurien jatkuva käytettävyys;
 - ii. niiden velvoitteiden oikea-aikainen täyttäminen, joita keskusvastapuolella on määritysosapuolia ja niiden asiakkaita ja mahdollisia yhteentoimivia rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja kohtaan;
 - iii. määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden pääsy keskusvastapuolen tarjoamiin arvopaperi- tai käteistileihin ja keskusvastapuolelle asetettuihin ja sen hallussa oleviin arvopapereihin tai käteisvakuuksiin, joiden edunsaajina on tällaisia määritysosallistujia, avoimelta ja syrjimättömältä pohjalta;
 - iv. keskusvastapuolen ja muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureiden välisten yhteyksien toiminnan jatkuminen;
 - v. *määritysosapuolten asiakkaiden ja välillisten asiakkaiden omaisuuserien ja* positoiden siirrettävyys sellaisena kuin siitä on säädetty asetuksen (EU) N:o 648/2012 39 artiklassa;
 - vi. keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuuden kannalta välttämättömien keskusvastapuolen lupien, toimilupien, tunnustamisten

ja oikeudellisten nimitysten säilyttäminen, mukaan lukien sen tunnustaminen selvityksen lopullisuutta koskevien sääntöjen soveltamiseksi ja sen osallisuus muissa rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureissa tai sen yhteydet niihin;

l a) kuvaus toimintalinjoista, joita kriisinratkaisuviranomainen aikoo soveltaa 29 artiklan mukaisesti purettavien sopimusten laajuuden ja arvon määrittämiseksi;

m) selvitys suunnitelman vaikutuksista keskusvastapuolen työntekijöihin, mukaan lukien arvio mahdollisista liitännäiskustannuksista, sekä kuvaus suunnitelluista menettelyistä henkilökunnan kuulemiseksi kriisinratkaisuprosessin aikana, ottaen huomioon työmarkkinaosapuolten kanssa käytävää vuoropuhelua koskevat kansalliset säännöt ja järjestelmät;

n) tiedotusvälineille ja yleisölle tiedottamista koskeva suunnitelma ***mahdollisimman suuren avoimuuden varmistamiseksi;***

o) kuvaus toiminnoista ja järjestelmistä, jotka ovat olennaisia keskusvastapuolen operatiivisten prosessien jatkuvan toiminnan ylläpitämiseksi;

o a) kuvaus järjestelyistä, jotka koskevat tietojen vaihtamista kriisinratkaisukollegiossa ennen kriisinratkaisua ja sen aikana ja vastaavat 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja kirjallisia järjestelyjä ja menettelyjä kriisinratkaisukollegioiden toimintaa varten.

Tämän 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot on luovutettava asianomaiselle keskusvastapuolelle. Keskusvastapuoli voi esittää kriisinratkaisuviranomaiselle kirjallisesti näkemyksensä kriisinratkaisusuunnitelmasta. Tämä näkemys on sisällytettävä suunnitelmaan.

7. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia keskusvastapuolta toimittamaan niille yksityiskohtaiset tiedot asetuksen (EU) N:o 648/2012 29 artiklassa tarkoitetuista sopimuksista, joissa se on osapuolena. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat asettaa aikarajan kyseisten tietojen toimittamiselle, ja ne voivat asettaa eri aikarajat eri sopimustyypeille.

7 a. Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä tiivistä yhteistyötä keskusvastapuolen määräysosapuolten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa sen varmistamiseksi, ettei kriisinratkaisulle ole esteitä.

8. EAMV laatii ***suhteellisuusperiaatetta noudattaen*** Euroopan järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan ja direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksytyillä teknisillä sääntelystandardeilla annetun komission delegoidun asetuksen (EU) –/–2016 asiaa koskevat säännökset huomioon ottaen luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään kriisinratkaisusuunnitelman sisältö 6 kohdan mukaisesti.

Teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan EAMV:n on otettava aiheellisella tavalla huomioon kansallisten oikeudellisten kehysten ja erityisesti

maksukyvyttömyyslainsäädännön erot unionissa sekä unioniin sijoittautuneiden keskusvastapuolten erilaiset koot ja luonteet.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

Keskusvastapuolten velvollisuus tehdä yhteistyötä ja toimittaa tietoja

Keskusvastapuolten on tehtävä yhteistyötä siinä määrin kuin se on tarpeen kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi ja toimitettava kriisinratkaisuviranomaisille joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisen välityksellä kaikki kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi ja täytäntöön panemiseksi tarvittavat tiedot, mukaan lukien liitteessä olevassa B jaksossa määritellyt tiedot ja selvitykset.

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuviranomaisille kaikki ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot, jotka niillä jo on hallussaan.

Keskusvastapuolen on vaihdettava oikea-aikaisesti tietoja toimivaltaisten viranomaisten ja EAMV:n kanssa helpottaakseen keskusvastapuolen riskiprofiilien sekä sen ja muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien, muiden rahoituslaitosten ja koko rahoitusjärjestelmän keskinäisten sidosten arviointia tämän asetuksen 9 ja 10 artiklan mukaisesti.

15 artikla

Kriisinratkaisusuunnitelmien koordinoitimenettely

1. Kriisinratkaisukollegion on saatava aikaan yhteinen päätös kriisinratkaisusuunnitelmasta ja kaikista siihen tehdyistä muutoksista neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona kriisinratkaisuviranomainen välittää kyseisen suunnitelman 2 kohdan mukaisesti.

2. Kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava kriisinratkaisukollegiolle kriisinratkaisusuunnitelman luonnos, 14 artiklan nojalla toimitetut tiedot ja mahdolliset muut tiedot, joilla on kriisinratkaisukollegiolle merkitystä.

Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että EAMV:lle toimitetaan kaikki tiedot, joilla on merkitystä sen tämän artiklan mukaisten tehtävien kannalta.

3. Kriisinratkaisuviranomainen voi päättää ottaa kriisinratkaisusuunnitelman laadintaan ja tarkistamiseen mukaan kolmansien maiden viranomaisia edellyttäen, että ne noudattavat 71 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia ja ovat lainkäyttöalueilta, joille jokin seuraavista on asettautunut:

- i. keskusvastapuolen mahdollinen emoyritys;

- ii. ■ määrätyösosapuolet, *joihin liittyy keskusvastapuolen merkittäviä vastuita*;
 - iii. keskusvastapuolen mahdolliset tytäryritykset;
 - iv. muut keskusvastapuolelle kriittisiä palveluita tarjoavat toimijat;
- iv a. keskusvastapuoli, jolla on yhteentoimivuusjärjestelyjä keskusvastapuolen kanssa.*

4. EAMV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisukollegiota saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.
5. Jos *kriisinratkaisukollegio* ei ole neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona kriisinratkaisusuunnitelma on välitetty, saanut aikaan yhteistä päätöstä, kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä kriisinratkaisusuunnitelmasta. Kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä päätöksensä ottaen huomioon muiden *kriisinratkaisukollegion* jäsenten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat kannat. Kriisinratkaisuviranomaisen on annettava päätös kirjallisesti tiedoksi keskusvastapuolelle, sen mahdolliselle emoyritykselle ja muille *kriisinratkaisukollegion* jäsenille.
6. Jos jokin kriisinratkaisukollegion jäsenistä *koostuva ryhmä, joka edustaa kollegion jäsenten yksinkertaista enemmistöä*, on kyseisen neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevan asian EAMV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on odotettava EAMV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EAMV:n tekemän päätöksen mukaisesti.
- Neljän kuukauden määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitettuna sovitteluvaiheena. EAMV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi. Asiaa ei voida saattaa EAMV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EAMV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.
7. Kun yhteinen päätös tehdään 1 kohdan nojalla ja jokin kriisinratkaisuviranomaisista katsoo 6 kohdan nojalla, että erimielisyys on asiasisällöltään sellainen, että se vaikuttaa kyseisen viranomaisen jäsenvaltion finanssipoliittiseen vastuuseen, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on käynnistettävä kriisinratkaisusuunnitelman uudelleenarviointi.

II LUKU *Purkamismahdollisuudet*

16 artikla *Purkamismahdollisuuksien arviointi*

1. Kriisintarkastusviranomaisen on yhteistyössä kriisintarkastuskollegion kanssa 17 artiklan mukaisesti arvioitava, missä määrin keskusvastapuoli on purkamiskelpoinen olettamatta saatavan mitään seuraavista:
 - a) julkista rahoitustukea;
 - b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua;
 - c) keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisiin vakuuksiin, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin.
2. Keskusvastapuoli katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisintarkastusviranomaisen pitää mahdollisena toteuttaa uskottavasti joko sen selvitys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai sen kriisintarkastusvälineitä ja -valtuuksia käyttäen niin, että samalla varmistetaan keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuminen sekä vältetään *käyttämistä lainkaan julkisia varoja ja mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle.*

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun haittaan luetaan laajempi rahoitusalan epävakaus tai koko järjestelmän laajuiset tapahtumat missä tahansa jäsenvaltiossa.

Kriisintarkastusviranomaisen on ilmoitettava EAMV:lle hyvissä ajoin, jos se ei katso keskusvastapuolta purkamiskelpoiseksi.
3. Keskusvastapuolen on kriisintarkastusviranomaisen pyynnöstä osoitettava, että
 - a) kriisintarkastusvaltuuksien käyttämisestä ei seuraa esteitä omistusrakenteiden arvon alentamiselle riippumatta siitä, onko täyttämättömät sopimusjärjestelyt tai muut keskusvastapuolen elvytysuunnitelman toimenpiteet hyödynnetty kokonaan;
 - b) sopimukset, joita keskusvastapuoli on tehnyt määräysosapuolten tai kolmansien osapuolten kanssa, eivät anna kyseisille määräysosapuolille tai kolmansille osapuolille oikeutta riitauttaa kriisintarkastusviranomaisen kriisintarkastusvaltuuksien käyttöä tai muulla tavalla välttyä kyseisten valtuuksien käytöltä.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen purkamismahdollisuuksien arvioinnin yhteydessä kriisintarkastusviranomaisen on arvioitava liitteessä olevassa C jaksossa eritellyt seikat soveltuvin osin.

4 a. *EAMV hyväksyy viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] ohjeet niiden valvonta- ja kriisinratkaisukäytäntöjen lähentämisen edistämiseksi, jotka koskevat liitteessä olevan C jakson soveltamista.*

5. Kriisinratkaisuviranomaisen on *yhteistyössä kriisinratkaisukollegion kanssa* toteutettava purkamismahdollisuuksien arviointi samanaikaisesti 13 artiklan mukaisen kriisinratkaisusuunnitelman laatimisen ja päivittämisen kanssa.

17 artikla

Purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttuminen tai esteiden poistaminen

1. Jos kriisinratkaisuviranomainen § 16 artiklassa tarkoitetun arvioinnin jälkeen *ja kriisinratkaisukollegiota kuultuaan toteaa*, että keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksille on olennaisia esteitä, kriisinratkaisuviranomaisen on yhteistyössä toimivaltaisen viranomaisen kanssa laadittava asiaa koskeva kertomus ja toimitettava se keskusvastapuolelle ja kriisinratkaisukollegiolle.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on käsiteltävä § esteitä kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaalle käytölle suhteessa keskusvastapuoleen, tarkasteltava niiden vaikutusta keskusvastapuolen liiketoimintamalliin ja suositeltava kohdennettuja toimenpiteitä näiden esteiden poistamiseksi *mahdollisuuksien mukaan*.

2. Edellä 15 artiklassa kriisinratkaisukollegioille asetettua vaatimusta saada aikaan yhteinen päätös kriisinratkaisusuunnitelmista ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen lähettämisen jälkeen siihen asti, kun kriisinratkaisuviranomainen on tämän artiklan 3 kohdan nojalla hyväksynyt toimenpiteet purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden poistamiseksi tai tehnyt päätöksen vaihtoehtoisista toimenpiteistä tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. Keskusvastapuolen on neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona se vastaanottaa 1 kohdan mukaisesti toimitettavan kertomuksen, ehdotettava kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisia toimenpiteitä, joilla puututaan kertomuksessa yksilöityihin olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava keskusvastapuolen mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet kriisinratkaisukollegiolle. Kriisinratkaisuviranomaisen ja kriisinratkaisukollegion on 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla arvioitava, voidaanko näillä toimenpiteillä tosiasiallisesti puuttua kyseisiin esteisiin tai poistaa ne.

4. Jos kriisinratkaisuviranomainen *kriisinratkaisukollegion näkemyksen huomioon ottaen arvioi*, etteivät keskusvastapuolen 3 kohdan mukaisesti ehdottamat toimenpiteet tosiasiasa pienennä tai poista kertomuksessa mainittuja esteitä, kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä vaihtoehtoisia toimenpiteitä, jotka sen on ilmoitettava kriisinratkaisukollegiolle 18 artiklan nojalla tehtävää yhteistä päätöstä varten.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa vaihtoehtoisissa toimenpiteissä on otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) kyseisten keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksien esteiden rahoitusvakaudelle muodostama uhka;
 - b) vaihtoehtoisten toimenpiteiden vaikutukset keskusvastapuoleen, sen määrätysosapuoliin ja niiden asiakkaisiin, mahdollisiin yhteentoimiviin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin ja sisämarkkinoihin;
- b a) vaikutukset yhdennettyjen määrittämissä palvelujen tarjoamiseen erilaisille tuotteille ja salkun vakuusvaatimuksiin eri omaisuuseräluokissa.**

Sovellettaessa toisen alakohdan b alakohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on kuultava toimivaltaista viranomaista, **valvontakollegiota** ja kriisinratkaisukollegiota sekä **tarvittaessa Euroopan järjestelmäriskikomiteaa**.

5. Kriisinratkaisuviranomaisen on 18 artiklan nojalla ilmoitettava keskusvastapuolelle kirjallisesti joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisen välityksellä vaihtoehtoisista toimenpiteistä, jotka on toteutettava, jotta purkamismahdollisuuksien esteiden poistamistavoite voidaan saavuttaa. Kriisinratkaisuviranomaisen on perusteltava, miksi keskusvastapuolen ehdottamilla toimenpiteillä ei kyettäisi poistamaan purkamismahdollisuuksien esteitä ja miten tähän kyettäisiin vaihtoehtoisilla toimenpiteillä.
6. Keskusvastapuolen on kuukauden kuluessa ehdotettava, **miten se aikoo toteuttaa vaihtoehtoiset toimenpiteet kriisinratkaisuviranomaisen asettamassa määräajassa**.
7. Kriisinratkaisuviranomainen voi **yhteistyössä toimivaltaisen viranomaisen kanssa ainoastaan** 4 kohtaa soveltaessaan
 - a) vaatia keskusvastapuolta tarkistamaan ja laatimaan joko konsernin sisällä tai kolmansien osapuolten kanssa palvelusopimuksia, joilla hoidetaan kriittisten toimintojen tarjoaminen;
 - b) vaatia keskusvastapuolta rajoittamaan kattamattomien yksittäisten riskien tai kattamattoman kokonaisriskin enimmäismäärää;
 - c) vaatia keskusvastapuolta tekemään muutoksia siihen, miten se asetuksen (EU) N:o 648/2012 41 artiklan nojalla kerää ja pitää hallussaan vakuuksia;
 - d) vaatia keskusvastapuolta tekemään muutoksia asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artiklassa tarkoitettujen maksukyvyttömyysrahastojen koostumukseen ja lukumäärään;
 - e) vaatia keskusvastapuolelta merkityksellisiä erityisiä tai yleisiä lisätietoja;
 - f) vaatia keskusvastapuolta luopumaan tietyistä omaisuuseristä;
 - g) vaatia keskusvastapuolta rajoittamaan tai lopettamaan yksittäisiä nykyisiä tai ehdotettuja toimintoja;
 - h) vaatia keskusvastapuolta tekemään muutoksia elvytys suunnitelmaansa, **toimintasääntöihinsä ja muihin sopimusjärjestelyihinsä**;

- i) rajoittaa uusien tai olemassa olevien liiketoiminta-alueiden kehittämistä tai uusien tai olemassa olevien palveluiden tarjoamista tai estää ne;
- j) vaatia muutoksia keskusvastapuolen tai minkä tahansa suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevan konserniyhteisön oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin sen varmistamiseksi, että kriittiset toiminnot voidaan erotella oikeudellisesti ja toiminnallisesti muista toiminnoista kriisinratkaisuvälineitä käyttäen;
- k) velvoittaa keskusvastapuoli perustamaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö;
- l) velvoittaa keskusvastapuoli ■ laskemaan liikkeeseen velkoja, jotka voidaan alaskirjata tai muuntaa, tai mitätöimään muita varoja, jotta sen kapasiteettia tappioiden kattamiseen, pääomapohjan vahvistamiseen ja ennalta rahastoitujen varojen täydentämiseen voidaan lisätä;
- m) velvoittaa keskusvastapuoli ■ toteuttamaan muita toimenpiteitä, joilla mahdollistetaan tappioiden kattaminen pääomalla, muilla veloilla tai sopimuksilla, vahvistetaan keskusvastapuolen pääomapohjaa tai täydennetään ennalta rahastoituja varoja. *Kyseeeseen voisi tulla erityisesti pyrkimys varmistaa*, että kriisinratkaisuviranomaisen mahdollinen päätös alaskirjata, muuntaa tai uudelleenjärjestellä asianomainen velka, instrumentti tai sopimus tehtäisiin sen lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti, jota kyseiseen velkaan tai instrumenttiin sovelletaan;
- n) ■
- n a) *rajoittaa keskusvastapuolen yhteentoimivuuksjärjestelyjä tai keskeyttää niiden käyttö, jos rajoittaminen tai keskeyttäminen on tarpeen, jotta vältetään kielteiset vaikutukset, joita kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen ja kriisinratkaisutoimivaltuuksien käyttäminen voisi aiheuttaa yhteentoimiville keskusvastapuolille.*

18 artikla

Koordinointimenettely purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi

1. Kriisinratkaisukollegion on saatava aikaan yhteinen päätös seuraavista:
 - a) 16 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävä purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden yksilöiminen;
 - b) keskusvastapuolen 17 artiklan 3 kohdan nojalla tarpeen mukaan ehdottamien toimenpiteiden arviointi;
 - c) 17 artiklan 4 kohdan nojalla vaaditut vaihtoehtoiset toimenpiteet.
2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteinen päätös purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden yksilöinnistä on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kertomus on toimitettu kriisinratkaisukollegiolle.

Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettu yhteinen päätös on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun keskusvastapuolen ehdottamat toimenpiteet purkamismahdollisuuksien esteiden poistamiseksi on toimitettu.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten on oltava perusteltuja, ja kriisinratkaisuviranomaisen on annettava ne keskusvastapuolelle ja sen mahdolliselle emoyritykselle kirjallisesti tiedoksi.

EAMV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisukollegiota saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.

3. Jos *kriisinratkaisukollegio* ei ole neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona 17 artiklan 1 kohdassa säädetty kertomus on välitetty, tehnyt yhteistä päätöstä, kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä 17 artiklan 5 kohdan nojalla toteutettavista asianmukaisista toimenpiteistä. Kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä päätöksensä ottaen huomioon muiden *kriisinratkaisukollegion* jäsenten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemat kannat.

Kriisinratkaisuviranomaisen on annettava päätös kirjallisesti tiedoksi keskusvastapuolelle, sen mahdolliselle emoyritykselle ja muille *kriisinratkaisukollegion* jäsenille.

4. Jos jokin kriisinratkaisukollegion *jäsenistä koostuva ryhmä, joka edustaa kollegion jäsenten yksinkertaista enemmistöä*, on kyseisen neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut 17 artiklan 7 kohdan j, k tai n alakohdassa tarkoitettua asian EAMV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava EAMV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä. Kriisinratkaisuviranomaisen on tässä tapauksessa tehtävä oma päätöksensä EAMV:n tekemän päätöksen mukaisesti.

Neljän kuukauden määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 tarkoitettuna sovitteluvaiheena. EAMV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi. Asiaa ei voida saattaa EAMV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EAMV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

IV OSASTO

VARHAINEN PUUTTUMINEN TILANTEeseen

19 artikla

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet

1. Jos keskusvastapuoli rikkoo tai todennäköisesti rikkoo asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia *tai muodostaa riskin*

maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän, unionin rahoitusjärjestelmän tai jommankumman osien rahoitusvakaudelle tai jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että on olemassa muita merkkejä *kehityskuluista*, jotka voivat vaikuttaa keskusvastapuolen toimintaan ja erityisesti sen kykyyn tarjota määrityspalveluja, toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a) edellyttää, että keskusvastapuoli päivittää elvytysuunnitelman 9 artiklan nojalla, kun varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen johtaneet olosuhteet eroavat alkuperäisessä elvytysuunnitelmassa esitetyistä oletamuksista;
- b) edellyttää, että keskusvastapuoli toteuttaa yhden tai useamman elvytysuunnitelmassa esitetyn järjestelyn tai toimenpiteen tietyssä määräajassa. Jos suunnitelmaa päivitetään a alakohdan nojalla, kyseisiin järjestelyihin tai toimenpiteisiin on sisällyttävä kaikki päivitetty järjestelyt tai toimenpiteet;
- c) edellyttää, että keskusvastapuoli määrittää 1 kohdassa mainitun rikkomisen tai todennäköisen rikkomisen syyt ja laatii toimintaohjelman, joka sisältää asianmukaiset toimenpiteet ja määräajat;
- d) edellyttää, että keskusvastapuoli kutsuu osakkeenomistajien kokouksen koolle tai, jos keskusvastapuoli ei täytä tätä vaatimusta, toimivaltaiset viranomaiset kutsuvat kokouksen koolle itse. Molemmissa tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen on laadittava esityslista, johon sisältyvät osakkeenomistajien hyväksyttäväksi esitettävät päätökset;
- e) edellyttää, että yksi tai useampi hallituksen tai ylimmän johdon jäsen erotetaan tai vaihdetaan, jos kyseiset henkilöt todetaan soveltumattomiksi hoitamaan asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklassa tarkoitettuja tehtäviään;
- f) edellyttää muutoksia keskusvastapuolen liiketoimintastrategiaan;
- g) edellyttää muutoksia keskusvastapuolen oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin;
- h) antaa kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot keskusvastapuolen kriisinratkaisusuunnitelman päivittämiseksi, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi valmistella keskusvastapuolen mahdollista kriisinratkaisua ja sen varojen ja velkojen arvostusta 24 artiklan mukaisesti, mukaan lukien paikalla tehtävien tarkastusten yhteydessä vaaditut tiedot;
- i) edellyttää tarvittaessa ja 4 kohdan mukaisesti keskusvastapuolen elvytystoimenpiteiden toteuttamista;
- j) edellyttää, että keskusvastapuoli pidättäytyy toteuttamasta tiettyjä elvytystoimenpiteitä, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen saattaa vaikuttaa haitallisesti rahoitusvakauteen *tai aiheuttomasti vahingoittaa asiakkaiden etuja*;
- k) edellyttää, että keskusvastapuoli täydentää rahoitusvaroja oikea-aikaisesti;

k a) poikkeuksellisesti ja kertaluonteisesti sallia, että määräysosapuolten asiakkaat osallistuvat suoraan huutokauppoihin pidättyen samalla soveltamasta kyseisiin asiakkaisiin asetuksen (EU) N:o 648/2012 IV osaston 3 luvussa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 648/2012 41 artiklassa säädettyjä vakuusvaatimuksia. Asiakkaiden määräysosapuolten on annettava asiakkaille kattavat tiedot huutokaupasta ja avustettava asiakkaita tarjousprosessissa. Asiakkailta vaaditut marginaalimaksut on siirrettävä ei-maksukyvyttömän määräysosapuolen kautta;

k b) kieltää oman pääoman ehtoiisiin tai sellaisina kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksaminen tai rajoittaa sitä mahdollisimman suuressa laajuudessa aiheuttamatta kuitenkaan täyttä maksukyvyttömyyttä, mukaan lukien keskusvastapuolen osinkomaksut ja takaisinostot, sekä kieltää tai jäädyttää direktiivin 2013/36/EU ja EPV:n suuntaviivojen EBA/GL/2015/22 mukaisten muuttuvien palkkioiden, lisäeläke-etuuksien tai erorahojen maksaminen johdolle tai rajoittaa sitä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava kunkin tällaisen toimenpiteen toteuttamiselle asianmukainen määräaika ja arvioitava toimenpiteiden vaikuttavuus sen jälkeen, kun ne on toteutettu.

2 a. Kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat velkojia vahingoittavien oikeustoimien pätemättömyyttä tai peräyttämistä, ei sovelleta varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteisiin, jotka toimivaltainen viranomainen toteuttaa tämän asetuksen mukaisesti.

3. Toimivaltainen viranomainen voi soveltaa 1 kohdan a–k alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä vasta otettuaan huomioon kyseisten toimenpiteiden vaikutuksen muissa jäsenvaltioissa, joissa keskusvastapuoli toimii tai tarjoaa palveluja, erityisesti niissä tapauksissa, joissa keskusvastapuolen toiminta on kriittistä tai tärkeää paikallisille rahoitusmarkkinoille, mukaan luettuina paikat, joihin määräysosapuolet, yhteentoimivat markkinapaikat ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit ovat sijoittautuneet.

4. Toimivaltainen viranomainen voi soveltaa 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä ainoastaan, kun toimenpide on yleisen edun mukainen ja tarpeen, jotta saavutetaan jokin seuraavista tavoitteista:

a) säilytetään unionin rahoitusvakaus;

b) säilytetään keskusvastapuolen kriittisten *toimintojen* jatkuvuus *avoimesti ja syrjimättömästi*;

c) ylläpidetään ja parannetaan keskusvastapuolen häiriönsietokykyä.

Toimivaltainen viranomainen ei saa soveltaa 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä sellaisten toimenpiteiden yhteydessä, joihin liittyy toisen keskusvastapuolen omaisuuden, oikeuksien tai velkojen siirto.

5. Jos keskusvastapuoli on käynnistänyt maksukyvyttömyysjärjestelynsä asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan mukaisesti, sen on ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle *ja kriisinratkaisuviranomaiselle* ilman aiheetonta viivytystä ja selostettava, onko tämä seurausta kyseisen keskusvastapuolen puutteista tai ongelmista.
6. Jos 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EAMV:lle ja kriisinratkaisuviranomaiselle asiasta ja kuultava *valvontakollegiota*.
- Tehtyään nämä ilmoitukset ja kuultuaan *valvontakollegiota* toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, sovelletaanko jotakin 1 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätös toteutettavista toimenpiteistä *valvontakollegiolle*, kriisinratkaisuviranomaiselle ja EAMV:lle.
7. Vastaanotettuaan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia, että keskusvastapuoli ottaa yhteyttä mahdollisiin ostajiin kriisinratkaisunsa valmistelemiseksi noudattaen 41 artiklassa säädetyjä edellytyksiä ja 71 artiklassa säädetyjä salassapitosäännöksiä *sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 11 artiklassa ja asiaan liittyvissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja markkinoiden tunnistelua koskevia sääntöjä*.

20 artikla

Ylimmän johdon ja hallituksen erottaminen

Jos keskusvastapuolen rahoitustilanne on heikentynyt huomattavasti tai keskusvastapuoli rikkoo lakisääteisiä vaatimuksiaan, myös toimintasääntöjään, ja muut 19 artiklan mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät riitä kääntämään kehitystä parempaan suuntaan, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että keskusvastapuolen ylin johto tai hallitus erotetaan kokonaan tai osittain.

Uuden ylimmän johdon tai hallituksen nimittämisessä on noudatettava asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklan säännöksiä, ja se edellyttää toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää tai suostumusta.

IV A OSASTO

TAPPIOIDEN KORVAAMINEN

20 a artikla

Keskusvastapuolen tulevia tuottoja koskevien omistusinstrumenttien liikkeeseen laskeminen tappioita kärsineille määritysosapuolille ja jäsenille

1. *Jos muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman vuoksi elvytyksen kohteena oleva keskusvastapuoli on 9 artiklan 7 b artiklan b alakohdan ii alakohdan l alakohdan nojalla soveltanut ei-maksukyvyttömiin määritysosapuoliin ja niiden asiakkaisiin näille osallistujille maksettavien voittojen arvon alentamisen mahdollistavia järjestelyjä ja toimenpiteitä, joista määrätään sen elvytyssuunnitelmassa mutta jotka menevät asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklassa säädettyä*

maksukyvyttömyysjärjestelyä pitemmälle, ja se on tämän ansiosta välttänyt kriisinratkaisun, keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voi positiokannan uudelleentäsmäyttämisen jälkeen joko vaatia keskusvastapuolta korvaamaan osallistujille niiden tappiot käteismaksuin tai tarvittaessa vaatia keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen keskusvastapuolen tulevia tuottoja koskevia omistusinstrumentteja.

Kullekin tappioita kärsineelle ei-maksukyvyttömälle määritysosapuolelle myönnettävät keskusvastapuolen tulevia tuottoja koskevat omistusinstrumentit on siirrettävä asiakkaille sopivassa muodossa, ja niiden arvon on oltava oikeassa suhteessa määritysosapuolelle aiheutuneeseen taloudellinen vahinkoon ja perustuttava 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti suoritettuun arvostukseen. Nämä omistusinstrumentit oikeuttavat omistajansa saamaan keskusvastapuolelta vuosittain maksuja, kunnes tappiot on maksettu täysin takaisin tai kunnes liikkeeseenlaskupäivästä on kulunut asianmukainen vuosissa ilmaistava enimmäisaika. Näihin omistusinstrumentteihin liittyviin maksuihin on käytettävä asianmukainen enimmäisosuus keskusvastapuolen vuotuisista tuotoista.

2. *Tämä artikla ei vähennä määritysosapuolten velvollisuutta osallistua sellaisten tappioiden kattamiseen, joita ei saada katettua maksukyvyttömyysjärjestelyllä.*
3. *EAMV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään korvausten maksamisjärjestys sekä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettun asianmukaisen vuosissa ilmaistavan enimmäisajan pituus ja keskusvastapuolen vuotuisista tuotoista käytettävän asianmukaisen enimmäisosuuden suuruus.*

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [lisätään päivämäärä, joka on XXX tämän asetuksen voimaantulosta].

Sürretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä tässä kohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

V OSASTO

KRIISINRATKAISU

I LUKU

Tavoitteet, edellytykset ja yleiset periaatteet

21 artikla

Kriisinratkaisutavoitteet

1. Käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon kaikki seuraavat kriisinratkaisutavoitteet ja tasapainotettava ne asianmukaisesti kunkin tapauksen luonteen ja olosuhteiden mukaisesti:

- a) keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistaminen, erityisesti
- i) keskusvastapuolen velvoitteiden oikea-aikainen suoritus sen määritysosapuolille ja näiden asiakkaille;
 - ii) määritysosapuolten jatkuva pääsy keskusvastapuolen tarjoamiin arvopaperi- tai käteistileihin ja arvopaperi- tai käteisvakuuksiin, joita keskusvastapuoli pitää hallussaan määritysosapuolten puolesta;
- b) jatkuvuuden varmistaminen yhteyksissä muihin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, sillä yhteyksien katkeamisella olisi merkittävä kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen tai maksu-, määritys-, toimitus- ja **rekisterinpitotoimintojen** oikea-aikaiseen päätökseen saattamiseen;
- c) rahoitusjärjestelmään kohdistuvien merkittävien haittojen välttäminen erityisesti estämällä rahoitusvaikeuksien leviäminen keskusvastapuolen **määritysosapuoliin, niiden asiakkaisiin tai rahoitusjärjestelmään laajemmin, mukaan lukien muut rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit, ja ylläpitämällä markkinoiden ja kansalaisten luottamusta;**
- d) julkisten varojen suojaaminen huolehtimalla siitä, että julkiseen rahoitustukeen turvaudutaan mahdollisimman vähän **ja veronmaksajille mahdollisesti aiheutuvat tappiot ovat mahdollisimman vähäisiä;**
- e) kriisinratkaisun kustannusten minimointi kaikkien asianomaisten sidosryhmien osalta ja keskusvastapuolen arvon alenemisen välttäminen, **jollei tällainen aleneminen ole välttämätöntä kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.**
2. Kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen hallituksen ja ylimmän johdon on annettava kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki tarvittava tuki kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

22 artikla
Kriisinratkaisun edellytykset

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava keskusvastapuoleen kohdistuva kriisinratkaisutoimi edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) jokin seuraavista toteaa, että keskusvastapuoli on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu:
 - i) toimivaltainen viranomaisen kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan;
 - ii) kriisinratkaisuviranomaisen toimivaltaista viranomaista kuultuaan, jos kriisinratkaisuviranomaisella on tarvittavat välineet tällaista toteamista varten;

- b) ei voida kohtuudella olettaa, että jokin vaihtoehtoinen yksityisen sektorin toimenpide tai valvontatoimi, kuten toteutetut varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, estäisivät kohtuullisessa ajassa keskusvastapuolen kaatumisen ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet; **ja**
- c) kriisinratkaisutoimi on yleisen edun kannalta välttämätön kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi, kun **pannaan täytäntöön keskusvastapuolen sopimusperusteisia tappioiden jakamisjärjestelyjä tai kun tällaiset järjestelyt eivät ole kattavia ja** keskusvastapuolen toimintojen lopettamisella tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ei saavutettaisi kyseisiä tavoitteita samassa laajuudessa.

Sovellettaessa a alakohdan ii alakohtaa toimivaltaisen viranomaisen on annettava **kriisinratkaisuviranomaiselle** viipymättä **ja omasta aloitteestaan** kaikki **■** tiedot, **joita saattavat antaa viitteitä siitä, että keskusvastapuoli on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava kriisinratkaisuviranomaiselle pyynnöstä kaikki muut tiedot, joita se tarvitsee** arviointiaan varten.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa keskusvastapuolen on katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos se on yhdessä tai useammassa seuraavista tilanteista:

- a) keskusvastapuoli rikkoo tai todennäköisesti rikkoo toimilupavaatimuksia tavalla, joka oikeuttaisi sen toimiluvan peruuttamisen asetuksen (EU) N:o 648/2012 20 artiklan nojalla;
- b) keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti pysty harjoittamaan kriittistä toimintoa;
- c) keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti pysty palauttamaan elinkelpoisuuttaan toteuttamalla elvytystoimenpiteitä;
- d) keskusvastapuoli ei pysty tai ei todennäköisesti pysty maksamaan velkojaan tai suoriutumaan muista vastuistaan niiden erääntyessä;
- e) keskusvastapuoli tarvitsee **■** julkista rahoitustukea.

Sovellettaessa e alakohtaa **toimenpidettä ei pidetä julkisena rahoitustukena, jos** kaikki seuraavat edellytykset **täyttyvät**:

- i) se annetaan valtion takauksena keskuspankin tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille keskuspankin ehtojen mukaisesti tai valtion takauksena hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille;
- i a) julkisen rahoitustuen myöntämisen ajankohtana ei vallitse mikään tämän kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitetuista olosuhteista;**

i b) edellä i alakohdassa tarkoitetut valtion takaukset ovat tarpeen jäsenvaltion talouden vakavan häiriön korjaamiseksi ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi;

ii) edellä i alakohdassa tarkoitetut valtion takaukset rajoittuvat vakavaraisiin keskusvastapuoliin, edellyttävät unionin valtiontukikehyksen nojalla annettua lopullista hyväksyntää, ovat **luonteeltaan väliaikaisia varotoimia**, ovat oikeasuhteisia korjaamaan **i b alakohdassa tarkoitetun** vakavan häiriön seuraukset eikä niitä käytetä keskusvastapuolelle aiheutuneiden tai todennäköisesti tulevaisuudessa aiheutuvien tappioiden kattamiseen.

■

3. Kriisinvirkastuviranomainen voi myös toteuttaa kriisinvirkastutoimen, jos se katsoo, että keskusvastapuoli soveltaa tai aikoo soveltaa elvytystoimenpiteitä, jotka voisivat estää keskusvastapuolen kaatumisen mutta aiheuttaa merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle.

3 a. Kriisinvirkastuviranomaisen tekemään päätökseen, jossa keskusvastapuolen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, voidaan hakea muutosta ainoastaan, jos päätöksen katsotaan olleen mielivaltaisen ja kohtuuton sen tekohetkellä helposti saatavilla olleiden tietojen perusteella.

4. EAMV hyväksyy viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] ohjeet sellaisten valvonta- ja kriisinvirkastukäytäntöjen lähentämisen edistämiseksi, joita sovelletaan olosuhteissa, joissa keskusvastapuolen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, **ottaen tarvittaessa huomioon unioniin sijoittautuneiden keskusvastapuolten erilaiset koot ja luonteet.**

EAMV ottaa kyseisiä ohjeita **hyväksyessään** huomioon direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 6 kohdan mukaisesti annetut ohjeet.

23 artikla

Kriisinvirkastua koskevat yleiset periaatteet

Kriisinvirkastuviranomaisen on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet 27 artiklassa tarkoitettujen kriisinvirkastuvälineiden käyttämiseksi ja käytettävä 48 artiklassa tarkoitettuja kriisinvirkastuvaltuuksia seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) kaikki keskusvastapuolen elvytysuunnitelmaan sisältyvät sopimusvelvoitteet ja muut järjestelyt pannaan täytäntöön ■ siltä osin kuin niitä ei ole kokonaan suoritettu ennen kriisinvirkastuksen käynnistymistä, paitsi jos kriisinvirkastuviranomainen toteaa **äärimmäisissä olosuhteissa**, että kriisinvirkastutavoitteiden oikea-aikaisen saavuttamisen kannalta on asianmukaisempaa käyttää kriisinvirkastuvälineitä ja -valtuuksia;
- b) kriisinvirkastuksen kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajat vastaavat ensimmäiseksi tappioista, jotka aiheutuvat kaikkien a alakohdassa

tarkoitettujen velvoitteiden ja järjestelyjen kyseisen alakohdan mukaisesti tapahtuvasta täytäntöönpanosta;

- c) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa saamisten etusijajärjestyksessä, jollei tässä asetuksessa nimenomaisesti toisin säädetä;
- d) samaan luokkaan kuuluvia keskusvastapuolen velkojia kohdellaan yhtäläisellä tavalla;
- e) keskusvastapuolen *osakkeenomistajille*, velkojille *ja määritysosapuolille tai näiden asiakkaille* ei aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut *60 artiklan mukaisesti*;

- f) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen hallitus ja ylin johto vaihdetaan, paitsi jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että hallituksen ja ylimmän johdon tai niiden osan jatkaminen tehtävässään on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- g) kriisinratkaisuviranomaiset tiedottavat työntekijöiden edustajille ja kuulevat heitä kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti;
- h) jos keskusvastapuoli kuuluu konserniin, kriisinratkaisuviranomaisten on otettava huomioon muihin konserniyhteisöihin ja koko konserniin kohdistuva vaikutus.

II LUKU Arvostus

24 artikla Arvostuksen tavoitteet

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on huolehdittava siitä, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan sellaisen arvostuksen perusteella, jolla varmistetaan, että keskusvastapuolen omaisuuserät, velat, oikeudet ja velvoitteet arvioidaan oikeudenmukaisesti, varovaisesti ja realistisesti.
2. Ennen kuin kriisinratkaisuviranomainen asettaa keskusvastapuolen kriisinratkaisuun, sen on varmistettava, että tehdään ensimmäinen arvostus sen määrittämiseksi, täyttyvätkö 22 artiklan 1 kohdan mukaiset kriisinratkaisun edellytykset.
3. Kun kriisinratkaisuviranomainen on päättänyt asettaa keskusvastapuolen kriisinratkaisuun, sen on varmistettava, että tehdään toinen arvostus:
 - a) joka toimii perustana asianmukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevalle päätökselle;

- b) jolla varmistetaan, että mahdolliset keskusvastapuolen omaisuuseriin ja oikeuksiin kohdistuvat tappiot otetaan kokonaisuudessaan huomioon sillä hetkellä, kun kriisinratkaisuvälineitä käytetään;
 - c) joka toimii perustana omistusinstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuutta koskevalle päätökselle ja kriisinratkaisuvaltuuksien käytön johdosta liikkeeseen laskettujen tai siirrettyjen omistusinstrumenttien arvoa ja lukumäärää koskevalle päätökselle;
 - d) joka toimii perustana vakuudettomien velkojen, kuten velkainstrumenttien, alaskirjauksen tai muuntamisen laajuutta koskevalle päätökselle;
 - e) joka tappioiden ja positioiden jakamisvälineitä käytettäessä toimii perustana päätökselle siitä, missä laajuudessa tappiot otetaan huomioon niissä tappioita kärsineiden velkojen saamisissa, täyttämättömissä velvoitteissa tai maksamattomissa positioissa, joita niillä on keskusvastapuoleen nähden, **ja onko kriisinratkaisukäteispyyntö tarpeen ja missä laajuudessa**;
 - f) joka keskusvastapuolta omaisuudenhoitoyhtiönä käytettäessä toimii perustana päätökselle omaisuuseristä, veloista, oikeuksista ja velvoitteista tai omistusinstrumenteista, jotka voidaan siirtää omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, ja perustana päätökselle sellaisten vastikkeiden arvosta, jotka voidaan maksaa kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai tapauksen mukaan omistusinstrumenttien haltijoille;
 - g) joka liiketoimintaa myytäessä toimii perustana päätökselle omaisuuseristä, veloista, oikeuksista ja velvoitteista tai omistusinstrumenteista, jotka voidaan siirtää ostajana olevalle kolmannelle osapuolelle, sekä apuna kriisinratkaisuviranomaiselle sen pyrkiessä muodostamaan käsityksen siitä, mitkä ovat 40 artiklaa sovellettaessa käytettävät kaupalliset ehdot;
- g a) kriisinratkaisuviranomaisen suorittaman sopimusten purkamisen hinnan tulee mahdollisuuksien mukaan perustua oikeudenmukaiseen markkinahintaan, joka määritetään keskusvastapuolen sääntöjen ja järjestelyjen mukaisesti, ja se voidaan määrittää toisella hinnammääritysmenetelmällä ainoastaan, jos kriisinratkaisuviranomainen pitää sitä olennaisena.**

Sovellettaessa d alakohtaa arvostuksessa on otettava huomioon mahdolliset tappiot, jotka katettaisiin panemalla täytäntöön kaikki määräytösapuolten tai muiden kolmansien osapuolten täyttämättömät velvoitteet keskusvastapuolta kohtaan, ja velkainstrumentteihin sovellettava muuntamisen taso.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin arvostuksiin voidaan hakea muutosta 72 artiklan nojalla ainoastaan hakemalla samalla muutosta päätökseen käyttää kriisinratkaisuvälinettä tai kriisinratkaisuvaltuuksia.

25 artikla

Arvostusta koskevat vaatimukset

1. Kriisinvirkautusviranomaisen on varmistettava, että 24 artiklassa tarkoitettujen arvostukset tekee
 - a) viranomaisista ja keskusvastapuolesta riippumaton henkilö;
 - b) kriisinvirkautusviranomaisen, jos a alakohdassa tarkoitettu henkilö ei voi tehdä kyseisiä arvostuksia.
2. Edellä 24 artiklassa tarkoitettuja arvostuksia on pidettävä lopullisina, kun ne on tehnyt 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu henkilö ja kaikki tässä artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.
3. Lopullisen arvostuksen on perustuttava varovaisiin oletuksiin eikä siihen saa sisältyä oletusta mistään mahdollisesta julkisesta rahoituksesta, keskuspankin hätärahoituksena antamasta maksuvalmiusavusta tai keskuspankin epätavallisiin vakuuksiin, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamasta maksuvalmiusavusta keskusvastapuolelle siitä ajankohdasta alkaen, jona kriisinvirkautus toimitetaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollista unionin valtiontukikehyksen soveltamista. Arvostuksessa on lisäksi otettava huomioon kriisinvirkautuksen kohteena olevalle keskusvastapuolelle mahdollisesti aiheutuneiden kohtuullisten kustannusten takaisinperintä 27 artiklan 9 kohdan nojalla.
4. Lopullista arvostusta on täydennettävä seuraavilla keskusvastapuolen hallussa olevilla tiedoilla:
 - a) päivitetty tase ja keskusvastapuolen rahoitusasemaa koskeva selvitys, johon sisältyvät tiedot jäljellä olevista, käytettävissä olevista ennalta rahastoiduista varoista ja maksattamatta olevista rahoitussitoumuksista;
 - b) tiedot asetuksen (EU) N:o 648/2012 29 artiklassa tarkoitetuista määritetyistä sopimuksista;
 - c) tiedot keskusvastapuolen varojen, velkojen ja positioiden, myös asianomaisten keskusvastapuolen saamisten ja sille täyttämättä olevien velvoitteiden, markkina- ja kirjanpitoarvoista.
5. Lopullisessa arvostuksessa on ilmoitettava velkojen jaottelu luokkiin sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisessa saamisten etusijajärjestyksessä. Siinä on myös arvioitava kohtelu, jonka kunkin osakkeenomistajien ja velkojen luokan olisi odotettu saavan sovellettaessa 23 artiklan e alakohdassa säädettyä periaatetta.
Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arvio ei vaikuta 61 artiklassa tarkoitettuun arvostukseen.
6. EAMV ottaa huomioon mahdolliset direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 14 ja 15 kohdan nojalla laaditut luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

- a) olosuhteet, joissa henkilön katsotaan olevan riippumaton sekä kriisinratkaisuviranomaisesta että keskusvastapuolesta tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa;
- b) menetelmät keskusvastapuolen varojen ja velkojen arvon arvioimiseksi;
- c) 24 ja 61 artiklassa tarkoitettujen arvostusten pitäminen erillään.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla *Tilapäinen arvostus*

1. Edellä 24 artiklassa tarkoitettut arvostukset, jotka eivät täytä 25 artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, on katsottava tilapäisiksi arvostuksiksi.

Tilapäisiin arvioihin on sisällyttävä puskuri lisätappioita varten ja asianmukaiset perustelut tällaiselle puskurille.

2. Jos kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen tilapäisen arvostuksen perusteella, niiden on varmistettava, että lopullinen arvostus tehdään mahdollisimman pian.

Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lopullinen arvostus

- a) mahdollistaa keskusvastapuolen mahdollisten tappioiden kirjaamisen täysimääräisinä sen positiokantoihin;
- b) toimii perustana päätökselle velkojen saamisen palauttamisesta kirjanpitoon tai maksetun vastikkeen arvon korottamisesta 3 kohdan nojalla.

3. Jos keskusvastapuolen varojen nettoarvo arvioidaan lopullisessa arvostuksessa korkeammaksi kuin se arvioitiin tilapäisessä arvostuksessa, kriisinratkaisuviranomainen voi

- a) korottaa tappioita kärsineiden velkojen sellaisten saamisen arvoa, jotka on alaskirjattu tai uudelleenjärjestelty;
- b) vaatia omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta suorittamaan varojen, velkojen, oikeuksien tai velvoitteiden osalta uuden vastikemaksun kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai tapauksen mukaan omistusrakennusten osalta kyseisten instrumenttien omistajille.

4. EAMV ottaa huomioon mahdolliset direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 15 kohdan nojalla laaditut luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi ja laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi menetelmät, joilla lasketaan tilapäisiin arvostuksiin sisällytettävä puskuri lisätappioiden varalta.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [*Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta*].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III LUKU Kriisinratkaisuvälineet

1 JAKSO YLEISET PERIAATTEET

27 artikla

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset säännökset

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on toteutettava 21 artiklassa tarkoitetut kriisinratkaisutoimet käyttäen seuraavia kriisinratkaisuvälineitä yksittäin tai minä tahansa yhdistelmänä:
 - a) positioiden ja tappioiden jakaminen;
 - b) alaskirjaus ja muuntaminen;
 - c) liiketoiminnan myynti;
 - d) keskusvastapuolen käyttö omaisuudenhoitoyhtiönä;
 - e) muu 21 ja 23 artiklan mukainen kriisinratkaisuväline.
2. Järjestelmäkriisin tapauksessa kriisinratkaisuviranomainen voi myös antaa julkista rahoitustukea julkisyhteisöjen vakausvälineiden avulla 45, 46 ja 47 artiklan mukaisesti sillä edellytyksellä, että rahoituksella on unionin valtiontukikehyksen mukainen ennakkohyväksyntä ja lopullinen hyväksyntä **ja että on määriteltävä kattavia ja uskottavia järjestelyjä annetun rahoitustuen takaisinperimiseksi asianmukaisen ajan kuluessa.**
3. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen välineiden käyttöä kriisinratkaisuviranomaisen on pantava täytäntöön
 - a) kaikki keskusvastapuolen voimassa olevat täyttämättömät oikeudet, myös määritysosapuolten sopimusvelvoitteet käteispyyntöjen täyttämiseksi, lisävarojen antamiseksi keskusvastapuolelle tai maksukyvyttömiä

määritysosapuolten positioiden ottamiseksi vastattaviksi huutokaupalla tai muilla sovituilla tavoilla keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaisesti;

- b) kaikki voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet, jotka sitovat muita osapuolia kuin määritysosapuolia mihin tahansa rahoitustuen muotoon.

Kriisinratkaisuviranomainen voi panna a ja b alakohdassa tarkoitetut sopimusvelvoitteet täytäntöön osittain, jos niitä ei voida panna täytäntöön kokonaan kohtuullisessa ajassa.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomainen voi pidättäytyä panemasta täytäntöön asiaa koskevia voimassa olevia täyttämättömiä velvoitteita joko osittain tai kokonaan välttääkseen merkittävien haittojen aiheutumisen rahoitusjärjestelmälle tai häiriöiden laajan leviämisen taikka jos 1 kohdassa tarkoitettujen välineiden käyttö on asianmukaisempaa kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi oikea-aikaisesti.
6. Jos muun kriisinratkaisuvälineen kuin alaskirjaus- ja muuntamisvälineen käyttö aiheuttaa määritysosapuolille tappioita, kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä valtuuksiaan kirjata alas ja muuntaa omistusinstrumentteja ja velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja välittömästi ennen kriisinratkaisuvälineen käyttöä tai yhdessä sen käytön kanssa.
7. Jos käytetään ainoastaan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä ja vain osa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omaisuuseristä, oikeuksista, velvoitteista tai veloista siirretään 40 ja 42 artiklan mukaisesti, kyseisen keskusvastapuolen jäljelle jäävä osa on purettava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
8. Kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat velkojia vahingoittavien oikeustoimien pätemättömyyttä tai peräyttämistä, ei sovelleta sellaisten omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden ja velkojen siirtoihin keskusvastapuolesta, joiden osalta käytetään kriisinratkaisuvälineitä tai julkisyhteisöjen rahoitusvakaussäädöksiä.
9. Kriisinratkaisuviranomaisen *on perittävä asianmukaisen ajan kuluessa* takaisin kaikki kriisinratkaisuvälineiden tai -valtuuksien taikka julkisyhteisöjen rahoitusvakaussäädöksiä aiheutuneet kohtuulliset kustannukset, *mukaan lukien asianmukainen riskipremio*, jollakin seuraavista tavoista:
- a) kriisinratkaisun kohteena olevalta keskusvastapuolelta etuoikeutettuna velkojana;
- b) ostajan maksamista vastikkeista, jos liiketoiminta on myyty;
- c) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan päättymisestä syntyneestä tuotosta etuoikeutettuna velkojana;
- c a) miltä tahansa määritysosapuolelta edellyttäen, että määritysosapuolelle ei aiheudu suurempia tappioita kuin sille olisi aiheutunut, jos*

kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, vaan määräysosapuoleen olisi sen sijaan sovellettu mahdollisia täyttämättömiä velvoitteita keskusvastapuolen elvytysuunnitelman tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden järjestelyjen mukaisesti, tai jos keskusvastapuoli olisi purettu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä;

c b) julkisyhteisöjen vakausvälineiden käytöstä mahdollisesti saatavista tuloista, mukaan lukien tuotot 46 artiklassa tarkoitettujen omistusinstrumenttien sekä 47 artiklassa tarkoitetun tilapäisessä julkisessa omistuksessa olevan keskusvastapuolen myynnistä.

9 a. Kriisinratkaisuviranomaisen on edellisen kohdan mukaisesti takaisin perittäviä määriä määrittäessään otettava huomioon sen maksun määrä, joka keskusvastapuolen asiakkailta ja osapuolilta olisi vaadittu sekä keskusvastapuolen sääntöjen ja järjestelyjen perusteella että kriisinratkaisun yhteydessä, jos viranomaiset eivät olisi myöntäneet julkista tukea.

10. Kriisinratkaisuviranomaisten on kriisinratkaisuvälineitä käyttäessään varmistettava 25 artiklan mukaisen arvostuksen perusteella tappioiden täysimääräinen jakaminen, *positiokannan uudelleentäsmäyttäminen*, keskusvastapuolen tai omaisuudenhoidtoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen ennalta rahastoitujen varojen täydentäminen ja keskusvastapuolen tai omaisuudenhoidtoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen pääomapohjan vahvistaminen.

27 a artikla

Mahdollisuutta maksaa korvaus keskusvastapuolen osallistujille ei sovelleta maksukyvyttömyyden hallintavaiheen tai elvytysvaiheen aikaisiin tappioihin, joihin ne ovat sopimusperusteisesti sitoutuneet.

2 JAKSO

POSITIOIDEN JA TAPPIOIDEN JAKAMISVÄLINEET

28 artikla

Positioiden ja tappioiden jakamisvälineiden tavoite ja soveltamisala

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä positioiden jakamisvälinettä 29 artiklan mukaisesti ja tappioiden jakamisvälineitä 30 ja 31 artiklan mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja välineitä *voidaan käyttää* kaikkien sellaisten sopimusten osalta, jotka koskevat määrityspalveluja ja kyseisiin palveluihin liittyviä keskusvastapuolelle asetettuja vakuuksia.
3. Kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä 29 artiklassa tarkoitettua positioiden jakamisvälinettä tapauksen mukaan keskusvastapuolen tai omaisuudenhoidtoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen positiokannan uudelleentäsmäyttämiseen.

Kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä 30 ja 31 artiklassa tarkoitettuja tappioiden jakamisvälineitä seuraaviin tarkoituksiin:

- a) kattamaan 27 artiklan 10 kohdan mukaisesti arvioidut keskusvastapuolen tappiot;
- b) palauttamaan keskusvastapuolen kyky vastata maksuvelvoitteistaan niiden erääntyessä;
- b a) helpottamaan positiokannan uudelleentäsmäyttämistä;**
- c) **helpottamaan positiokannan uudelleentäsmäyttämistä antamalla keskusvastapuolelle varoja huutokaupparjoustusta varten, mikä antaa keskusvastapuolelle mahdollisuuden jakaa maksukyvyttömän määritysosaapuolen positiot tai suorittaa 29 artiklan mukaisesti purettujen sopimusten mukaisia maksuja;**
- d) saavuttamaan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut tavoitteet omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen osalta;
- e) tukemaan keskusvastapuolen liiketoiminnan siirtämistä vakavaraiselle kolmannelle osapuolelle liiketoimintaa myymällä.

29 artikla

Sopimusten osittainen tai täysimääräinen purkaminen

1. Kriisinvirkaisuviranomainen voi purkaa tietyt tai kaikki seuraavista sopimuksista:
 - a) maksukyvyttömiin määritysosaapuolten sopimukset;
 - b) kyseeseen tulevaa määrityspalvelua tai omaisuuseräluokkaa koskevat sopimukset;
 - c) kriisinvirkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen sopimukset.
- 1 a. *Kriisinvirkaisuviranomaisen on 1 kohdan mukaisia valtuuksia käyttäessään purettava kyseisen kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut sopimukset samalla tavoin ilman näiden sopimusten vastapuolten välistä syrjintää niitä sopimusvelvoitteita lukuun ottamatta, joita ei voida panna täytäntöön kohtuullisessa ajassa.***
2. Kriisinvirkaisuviranomainen voi purkaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut sopimukset ainoastaan, jos kyseisistä sopimuksista johtuvien omaisuuserien ja positioiden siirto ei ole tapahtunut asetuksen (EU) N:o 648/2012 48 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla.
3. Kriisinvirkaisuviranomaisen on ilmoitettava kaikille asianomaisille määritysosaapuolille päivä, jona 1 kohdassa tarkoitettu sopimus puretaan.
4. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten purkamista kriisinvirkaisuviranomaisen on toteutettava seuraavat toimet:

- a) vaadittava kriisinratkaisun kohteena olevaa keskusvastapuolta määrittämään kunkin sopimuksen arvo ja päivittämään kunkin määritysosapuolen tilien saldot;
- b) määritettävä kunkin määritysosapuolen maksettavaksi tuleva tai kullekin määritysosapuolelle maksettava nettomäärä ottaen huomioon mahdollinen maksettavaksi tullut vaihtelumarginaali, jota ei ole vielä maksettu, myös vaihtelumarginaali, joka on tullut maksettavaksi a alakohdassa tarkoitettujen sopimusarvostusten johdosta;
- c) ilmoitettava kullekin määritysosapuolelle määritetyt nettomäärät ja kannettava ne.

Kun sopimus on purettu, kriisinratkaisuviranomaisen on hyvissä ajoin ilmoitettava asiasta kaikkien niiden muiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi nimettyjen asiakkaiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden sopimus on purettu.

4 a. *Kriisinratkaisuviranomaisen tämän artiklan mukaisesti suorittaman sopimusten purkamisen hinnan on perustuttava oikeudenmukaiseen markkinahintaan, joka määritellään keskusvastapuolen sääntöjen ja järjestelyjen mukaisesti, tai se on määritettävä jollain toisella asianmukaisella hinnanmäärittämismenetelmällä, jos kriisinratkaisuviranomainen pitää tällaisen vaihtoehdoisen menetelmän käyttämistä tarpeellisena.*

5. Jos ei-maksukyvytön määritysosapuoli ei kykene maksamaan 4 kohdan mukaisesti määritettyä nettomäärää, kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta toteamaan tämän ei-maksukyvyttömän määritysosapuolen maksukyvyttömäksi ja käyttämään sen alkuvakuudet ja maksukyvyttömyysrahastoon suoritettun maksun asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan mukaisesti.

6. Jos kriisinratkaisuviranomainen on purkanut yhden tai useamman sopimuksen, joka on 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettua tyyppiä, sen on *väliaikaisesti* estettävä keskusvastapuolta määrittämästä uusia sopimuksia, jotka ovat samaa tyyppiä kuin purettu sopimus.

Kriisinratkaisuviranomainen voi sallia keskusvastapuolen jatkaa tämän tyyppisten sopimusten määrittäystä vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) keskusvastapuoli täyttää asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetyt vaatimukset;
- b) kriisinratkaisuviranomainen antaa ja julkistaa asiaa koskevan ilmoituksen käyttäen 70 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja välineitä.

30 artikla

Keskusvastapuolen ei-maksukyvyttömille määritysosapuolille sekä niiden asiakkaille maksettavien voittojen arvon alentaminen

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi alentaa niiden keskusvastapuolen maksuvelvoitteiden *määrää*, joita tällä on ei-maksukyvyttömiä määritysosapuolia *ja niiden asiakkaita* kohtaan, jos nämä velvoitteet johtuvat voitoista, jotka ovat tulleet maksettaviksi keskusvastapuolen vaihtelumarginaalin tai taloudelliselta kannalta

vastaavan maksun maksamista koskevien menettelyjen mukaisesti. **Määritysosapuolten on ilmoitettava asiakkailleen viipymättä kriisinratkaisuvälineen käytöstä ja siitä, miten tällainen käyttö vaikuttaa niihin.**

2. Kriisinratkaisuviranomaisen on laskettava 1 kohdassa tarkoitettujen maksuvelvoitteiden arvon alentaminen käyttämällä tasapuolista kohdentamismenetelmää, joka on määritetty 24 artiklan 3 kohdan nojalla tehdyn arvostuksen yhteydessä ja joka ilmoitetaan määritysosapuolille heti, kun kriisinratkaisuvälinettä käytetään. Kokonaisnettovoittojen arvon alennus on kunkin määritysosapuolen osalta suhteutettava keskusvastapuolelta maksettaviksi tullesiin määriin.
3. Maksettavien voittojen arvon alennus tulee voimaan ja sitoo välittömästi keskusvastapuolta ja kyseeseen tulevia määritysosapuolia siitä ajankohdasta lähtien, jona kriisinratkaisuviranomainen toteuttaa kriisinratkaisutoimen.
- 3 a. ***Kun tässä artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö vaikuttaa muuksi järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi nimetyn asiakkaan positiiohin, siitä on ilmoitettava hyvissä ajoin kyseisen asiakkaan toimivaltaiselle viranomaiselle. 4. Ei-maksukyvyttö määritysosapuoli ei saa esittää missään myöhemmässä menettelyssä keskusvastapuolta tai sen seuraajayhteisöä vastaan vaadetta, joka perustuu 1 kohdassa tarkoitettujen maksuvelvoitteiden arvon alentamiseen.***

█

5. Jos kriisinratkaisuviranomainen alentaa maksettavien voittojen arvoa ainoastaan osittain, jäljellä oleva maksettava määrä kuuluu edelleen maksettavaksi ei-maksukyvyttömälle määritysosapuolelle.
- 5 a. ***Keskusvastapuolen on sisällytettävä toimintasääntöihinsä viittaus 1 kohdassa tarkoitettuihin valtuuksiin alentaa maksuvelvoitteiden arvoa muiden kyseisissä toimintasäännöissä määriteltyjen vastaavien elvytysvaiheen järjestelyjen lisäksi. Keskusvastapuolen on varmistettava, että toteutetaan sopimusjärjestelyt, jotka antavat kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisuuden käyttää sillä tämän artiklan mukaisesti olevia valtuuksia.***

31 artikla

Kriisinratkaisukäteispyyntö

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia ei-maksukyvyttömiä määritysosapuolia suorittamaan keskusvastapuolelle ***käteismaksuja. Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä näiden käteismaksujen määrä siten, että saavutetaan parhaalla mahdollisella tavalla 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut kriisinratkaisutavoitteet.***

Jos keskusvastapuolella on useita maksukyvyttömyysrahastoja, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla käteismaksun määrällä tarkoitetaan määritysosapuolen kyseeseen tulevaa määrityspalvelua tai omaisuuseräluokkaa koskevaan maksukyvyttömyysrahastoon tai -rahastoihin suorittamaa maksua.

Kriisinratkaisuviranomainen voi esittää kriisinratkaisukäteispyynnön riippumatta siitä, onko kaikki sellaiset sopimusvelvoitteet jo suoritettu, jotka edellyttävät käteismaksuja ei-maksukyvyttömiltä määritysosapuolilta.

Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä kunkin ei-maksukyvyttömän määritysosapuolen käteismaksun määrä suhteessa tämän määritysosapuolen maksukyvyttömyysrahastoon suorittamaan maksuun.

2. Jos ei-maksukyvytön määritysosapuoli ei maksa vaadittua määrää, kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta toteamaan kyseisen määritysosapuolen maksukyvyttömäksi ja käyttämään määritysosapuolen alkuvakuudet ja maksukyvyttömyysrahastoon suoritettun maksun asetuksen (EU) N:o 648/2012 45 artiklan mukaisesti.
- 2 a. *Keskusvastapuolen on sisällytettävä toimintasääntöihinsä elvytyskäteispyyntöjen lisäksi viittaus kriisinratkaisukäteispyyntöön ja varmistettava, että tehdään sopimusjärjestelyt, jotka antavat kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisuuden käyttää sillä tämän artiklan mukaisesti olevia valtuuksia.*
- 2 b. *Kriisinratkaisuviranomaisen on määriteltävä toimintasääntöihin sisällytettävän kriisinratkaisukäteispyynnön määrä, joka on vähintään samansuuruinen kuin määritysosapuolen maksu maksukyvyttömyysrahastoon.*
- 2 c. *Kriisinratkaisuviranomaisen on määriteltävä toimintasääntöihin sisällytettävä kriisinratkaisukäteispyynnön määrä.*

3 JAKSO

OMISTUS- JA VELKAINSTRUMENTTIEN TAI MUIDEN VAKUUETTOMIEN VELKOJEN ALASKIRJAUS JA MUUNTAMINEN

32 artikla

Omistus- ja velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen alaskirjausta ja muuntamista koskeva vaatimus

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä alaskirjaus- ja muuntamisvälinettä 33 artiklan mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemiin omistus- ja velkainstrumentteihin tai muihin vakuudettomiin velkoihin tappioiden kattamiseksi, kyseisen keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen pääomapohjan vahvistamiseksi tai liiketoiminnan myynnin tukemiseksi.
2. Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä 24 artiklan 3 kohdan nojalla toteutettavan arvostuksen perusteella seuraavat:
 - a) määrä, jolla omistus- ja velkainstrumentit tai muut vakuudettomat velat on alaskirjattava ottaen huomioon mahdolliset tappiot, jotka on määrä kattaa

panemalla täytäntöön määrätysoapuolten tai muiden kolmansien osapuolten kaikki velvoitteet, jotka niillä on täyttämättä keskusvastapuolta kohtaan;

- b) määrä, jolla velkainstrumentit tai muut vakuudettomat velat on muunnettava omistusinstrumenteiksi keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen vakavaraisuuden palauttamiseksi.

33 artikla

Omistus- ja velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen alaskirjausta ja muuntamista koskevat säännökset

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä alaskirjaus- ja muuntamisvälinettä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisten etusijajärjestyksen mukaisesti.
2. Kriisinratkaisuviranomaisen on ennen velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen pääoman määrän vähentämistä tai muuntamista vähennettävä omistusinstrumenttien *nimellisarvoa* suhteessa tappioihin ja, jos se on tarpeen, näiden instrumenttien ja velkojen täyteen arvoon.

Jos 24 artiklan 3 kohdan nojalla tehtävän arvostuksen perusteella keskusvastapuolen nettoarvo on positiivinen omistusinstrumenttien *arvon* vähennyksen jälkeen, kriisinratkaisuviranomaisen on tapauksen mukaan peruutettava kyseiset omistusinstrumentit tai laimennettava niitä.

3. Kriisinratkaisuviranomaisten on vähennettävä, muunnettava tai sekä vähennettävä että muunnettava velkainstrumenttien ja muiden vakuudettomien velkojen pääoman määrää siinä määrin kuin se on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja, jos se on tarpeen, näiden instrumenttien tai velkojen täyteen arvoon.
4. Kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää alaskirjaus- ja muuntamisvälineitä seuraaviin velkoihin:
 - a) henkilöstön saamiset kertyneen palkan, eläke-etuuksien tai muun kiinteämääräisen palkitsemisen osalta, lukuun ottamatta palkitsemisen muuttuvaa osaa, jota ei säännellä työehtosopimuksella;
 - b) kaupallisten velkojen saamiset, jotka johtuvat keskusvastapuolen jokapäiväisen toiminnan kannalta kriittisten tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien IT-palvelut, yleishyödylliset palvelut sekä tilojen vuokraus, huolto ja ylläpito, toimittamisesta tai suorittamisesta keskusvastapuolelle;
 - c) vero- ja sosiaaliturvaviranomaisten saamiset, edellyttäen että kyseiset velat ovat etusijalla sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;
 - d) direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimettyjen järjestelmien tai niiden ylläpitäjien saamiset.

5. Jos omistusinstrumentin nimellismäärää taikka velkainstrumentin tai muiden vakuudettomien velkojen pääoman määrää vähennetään, on sovellettava seuraavia edellytyksiä:
- a) vähennyksen on oltava pysyvä;
 - b) instrumentin haltijalla ei saa olla tähän vähennykseen kohdistuvaa vaadetta lukuun ottamatta mahdollisia jo kertyneitä vastuita sekä vahingonkorvausvastuuta, joka voi syntyä muutoksenhaulla, jolla riitautetaan tällaisen vähennyksen laillisuus, ja mitä tahansa muuta vaadetta, joka perustuu 6 kohdan nojalla liikkeeseen laskettuihin tai siirrettyihin omistusinstrumentteihin;
 - c) jos kyseinen vähennys on vain osittainen, sopimusta, jonka nojalla alkuperäinen vastuu syntyi, on sovellettava edelleen jäljellä olevaan määrään edellyttäen, että sopimuksen ehtoihin tehdään mahdolliset vähennyksen vuoksi tarvittavat muutokset.

Edellä oleva a alakohta ei estä kriisinratkaisuviranomaisia soveltamasta arvon korotusmekanismia, jolla voidaan suorittaa korvaus velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen haltijoille sekä sen jälkeen omistusinstrumenttien haltijoille, kun tilapäiseen arvostukseen perustuvan alaskirjauksen tason todetaan ylittävän vaaditut määrät, kun sitä arvioidaan suhteessa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun lopulliseen arvostukseen.

6. Muuntaessaan velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja 3 kohdan nojalla kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolia tai niiden emoyrityksiä laskemaan liikkeeseen tai siirtämään omistusinstrumentteja velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen haltijoille.
7. Kriisinratkaisuviranomainen saa muuntaa velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja 3 kohdan nojalla ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) kriisinratkaisuviranomainen on saanut emoyrityksen toimivaltaiselta viranomaiselta suostumuksen, jos emoyritys on velvollinen laskemaan liikkeeseen omistusinstrumentit;
 - b) omistusinstrumentit lasketaan liikkeeseen ennen kuin keskusvastapuoli laskee liikkeeseen omistusinstrumentteja, jotta valtio tai julkisyhteisö lisäisi keskusvastapuolen omia varoja;
 - c) muuntokurssi on asianmukainen korvaus kyseeseen tuleville velkainstrumenttien haltijoille niiden tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisen kohtelun mukaisesti.

Kun velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja on muunnettu omistusinstrumenteiksi, tällaiset omistusinstrumentit on merkittävä tai siirrettävä viipymättä muuntamisen jälkeen.

8. Sovelletaessa 7 kohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava keskusvastapuolen kriisinratkaisusuunnitelman kehittämisen ja ylläpidon yhteydessä ja osana toimivaltaa poistaa keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksien esteet, että keskusvastapuoli voi laskea aina tarvittavan määrän omistusinstrumentteja liikkeeseen.

34 artikla

Alaskirjauksen ja muuntamisen vaikutus

Kriisinratkaisuviranomaisen on saatettava päätökseen tai vaadittava saattamaan päätökseen kaikki alaskirjaus- tai muuntamisvälineen käytön kannalta tarpeelliset hallinnolliset ja menettelylliset tehtävät, mukaan lukien

- a) kaikkien asiaa koskevien rekistereiden muuttaminen;
- b) omistus- tai velkainstrumenttien poistaminen pörssilistalta tai kaupankäynnistä;
- c) uusien omistusinstrumenttien lisääminen pörssilistalle tai ottaminen kaupankäynnin kohteeksi;
- d) alaskirjattujen velkainstrumenttien lisääminen uudelleen pörssilistalle tai ottaminen uudelleen kaupankäynnin kohteeksi ilman vaatimusta antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY¹ mukainen esite.

35 artikla

Alaskirjausta ja muuntamista koskevien menettelyllisten esteiden poistaminen

Kun sovelletaan 32 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava keskusvastapuolia tai niiden emoyrityksiä ylläpitämään aina riittävää määrää omistusinstrumentteja sen varmistamiseksi, että kyseiset keskusvastapuolet tai niiden emoyritykset voivat laskea liikkeeseen riittävän määrän uusia omistusinstrumentteja ja että omistusinstrumenttien liikkeeseenlasku tai omistusinstrumenteiksi muuttaminen voidaan tosiasiallisesti toteuttaa.

Kriisinratkaisuviranomaisen on käytettävä alaskirjaus- ja muuntamisvälinettä riippumatta keskusvastapuolen perustamiskirjan tai yhtiöjärjestyksen määräyksistä, mukaan luettuina määräykset, jotka koskevat osakkeenomistajien merkintäetuoikeutta tai pääoman korottamiseen vaadittavaa osakkeenomistajien suostumusta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64).

36 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toimittaminen

1. Keskusvastapuolten on kuukauden kuluessa 32 artiklassa tarkoitettujen välineiden käytöstä *tehtävä selvitys kaatumisensa syistä* ja toimitettava *se sekä* 37 artiklan mukainen liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma kriisinratkaisuviranomaiselle. Siltä osin kuin sovelletaan unionin valtiontukikehystä kyseisen suunnitelman on oltava yhteensopiva rakenneuudistussuunnitelman kanssa, joka keskusvastapuolen on toimitettava komissiolle unionin valtiontukikehyksen mukaisesti.
Kriisinratkaisuviranomainen voi pidentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräaikaan enintään kahteen kuukauteen, jos se on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.
2. Kun rakenneuudistussuunnitelma on ilmoitettava unionin valtiontukikehyksen puitteissa, liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toimittamisella ei ole vaikutusta unionin valtiontukikehyksessä kyseisen rakenneuudistussuunnitelman toimittamiselle vahvistettuun määräaikaan.
3. Kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava *selvitys ja* liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma ja sen mahdolliset 38 artiklan mukaiset tarkistukset toimivaltaiselle viranomaiselle ja kriisinratkaisukollegiolle.

37 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman sisältö

1. Edellä 36 artiklassa tarkoitettussa liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on esitettävä toimenpiteet keskusvastapuolen tai sen liiketoiminnan osien pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamiseksi kohtuullisessa ajassa. Toimenpiteiden on perustuttava realistisiin oletuksiin niistä talouden ja rahoitusmarkkinoiden olosuhteista, joissa keskusvastapuoli toimii.
Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on otettava huomioon rahoitusmarkkinoiden nykyinen tilanne ja mahdolliset tilanteet sekä optimistisimmat ja pessimistisimmät oletukset, mukaan lukien tapahtumien yhdistelmät, joiden avulla voidaan määrittää keskusvastapuolen merkittävimmät haavoittuvuudet. Olettamuksia on verrattava asianmukaisiin toimialakohtaisiin vertailuarvoihin.
2. Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on esitettävä vähintään seuraavat osatekijät:
 - a) yksityiskohtainen analyysi tekijöistä ja olosuhteista, joiden vuoksi keskusvastapuoli on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu;
 - b) kuvaus toimenpiteistä, jotka toteutetaan keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamiseksi;
 - c) kyseisten toimenpiteiden toteuttamisaikataulu.

3. Toimenpiteisiin, joilla pyritään palauttamaan keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus, voivat kuulua
- a) keskusvastapuolen toimintojen tervehdyttäminen ja uudelleenjärjestely;
 - b) muutokset keskusvastapuolen toiminnallisiin järjestelmiin ja infrastruktuuriin;
 - c) omaisuuserien tai liiketoiminta-alueiden myynti.

3 a. *Jos sovelletaan unionin valtioneuvoston päätöksen 36 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, kriisinratkaisuviranomaisen, toimivaltaisen viranomaisen ja komission on koordinoitava niiden toimenpiteiden arviointia, joilla on tarkoitus palauttaa keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus, mahdollista keskusvastapuolelle osoitettua pyyntöä toimittaa uudelleen muutettu suunnitelma ja keskusvastapuolen liiketoiminnan tervehdyttämis- tai uudelleenjärjestelysuunnitelman lopullista hyväksymistä.*

3 b. *EAMV antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään osatekijät, jotka on vähintään sisällytettävä liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaan 2 kohdan mukaisesti.*

3 c. *Ottaen tarvittaessa huomioon 3 a kohdassa tarkoitettujen ohjeiden soveltamisessa saadut kokemukset EAMV voi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään osatekijät, jotka on vähintään sisällytettävä liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaan 2 kohdan mukaisesti.*

Suurin komissiolle valta antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

38 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman arviointi ja hyväksyminen

1. Kriisinratkaisuviranomaisen ja toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava kuukauden kuluessa siitä, kun keskusvastapuoli on toimittanut liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman 36 artiklan 1 kohdan nojalla, voidaanko luottaa siihen, että suunnitelmassa esitetyillä toimenpiteillä voidaan palauttaa luotettavasti keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus.

Jos kriisinratkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen katsovat, että suunnitelman avulla voidaan palauttaa keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus, kriisinratkaisuviranomaisen on hyväksyttävä suunnitelma.

2. Jos kriisinratkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen eivät ole vakuuttuneita siitä, että suunnitelman toimenpiteillä voitaisiin palauttaa keskusvastapuolen pitkän aikavälin elinkelpoisuus, kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava keskusvastapuolelle omista ja toimivaltaisen viranomaisen huolenaiheista ja vaadittava keskusvastapuolta toimittamaan kahden viikon kuluessa ilmoituksesta muutettu suunnitelma, jossa kyseiset huolenaiheet on otettu huomioon.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen ja toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava uudelleen toimitettu suunnitelma ja ilmoitettava keskusvastapuolelle viikon kuluessa suunnitelman vastaanottamisesta, onko huolenaiheet otettu asianmukaisesti huomioon vai tarvitaanko vielä muita muutoksia.
- 3 a. EAMV antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään perusteet, jotka liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman on vähintään täytettävä, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi hyväksyä sen 1 kohdan mukaisesti.*
- 3 b. Ottaen tarvittaessa huomioon 3 a kohdassa tarkoitettujen ohjeiden soveltamisessa saadut kokemukset EAMV voi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään perusteet, jotka tervehdyttämissuunnitelman on vähintään täytettävä, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi hyväksyä sen 1 kohdan mukaisesti.*

Sürretään komissiolle valta antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

39 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman toteuttaminen ja seuranta

1. Keskusvastapuolen on toteutettava liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma ja toimitettava kriisinratkaisuviranomaiselle ja toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnöstä ja vähintään kuuden kuukauden välein raportti keskusvastapuolen edistymisestä suunnitelman toteuttamisessa.
2. Kriisinratkaisuviranomainen voi yhteisymmärryksessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa vaatia, että keskusvastapuoli tarkistaa suunnitelmaa, jos se on tarpeen 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tavoitteen saavuttamiseksi.

Keskusvastapuolen on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkistus kriisinratkaisuviranomaiselle 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua arviointia varten. *Jos sovelletaan unionin valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, kriisinratkaisuviranomaisen on koordinoitava tätä arviointia yhdessä komission kanssa.*

4 JAKSO

LIKETOIMINNAN MYYNTI

40 artikla

Liiketoiminnan myynti

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää seuraavat ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli:
 - a) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemat omistusinstrumentit;

- b) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kaikki omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu siirto on toteutettava ilman keskusvastapuolen osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin ostajan suostumusta ja noudattamatta muita yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännössä asetettuja menettelyllisiä vaatimuksia kuin 41 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu siirto on tehtävä kaupallisin ehdoin olosuhteet huomioon ottaen ja unionin valtiontukikehyksen mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet saavuttaakseen kaupalliset ehdot, jotka vastaavat 24 artiklan 3 kohdan nojalla tehtyä arvostusta.

3. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, ostajan maksamien vastikkeiden on koiduttava seuraavien hyödyksi:

- a) omistusinstrumenttien omistajat, jos liiketoiminnan myynti on tapahtunut siirtämällä keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia omistusinstrumentteja näiden instrumenttien haltijoilta ostajalle;
- b) keskusvastapuoli, jos liiketoiminnan myynti on tapahtunut siirtämällä jotkin tai kaikki keskusvastapuolen omaisuuserät tai velat ostajalle;
- c) kaikki ei-maksukyvyttömät määritysosapuolet, jotka ovat kärsineet tappioita ennen kriisinratkaisua.

Ostajan maksamien vastikkeiden jakaminen on suoritettava noudattaen asetuksen (EU) N:o 648/2012 43 ja 45 artiklassa säädettyä keskusvastapuolen maksukyvyttömyysjärjestelyä ja tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavaa saamisten etusijajärjestystä.

4. Kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja siirtovaltuuksia useammin kuin kerran keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien omistusinstrumenttien tai, tapauksen mukaan, keskusvastapuolen omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen täydentävien siirtojen suorittamiseksi.

5. Kriisinratkaisuviranomainen voi ostajan suostumuksella siirtää ostajalle siirretyt omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat takaisin keskusvastapuolelle tai omistusinstrumentit takaisin niiden alkuperäisille omistajille.

Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja siirtovaltuuksia, keskusvastapuolen tai alkuperäisten omistajien on otettava takaisin kaikki tällaiset omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat taikka omistusinstrumentit.

6. Edellä olevan 1 kohdan nojalla tehtävän siirron on tapahduttava riippumatta siitä, onko ostajalla lupa tarjota niitä palveluja ja harjoittaa sitä toimintaa, jotka hankinnasta seuraavat.

Jos ostajalla ei ole lupaa tarjota niitä palveluja ja harjoittaa sitä toimintaa, jotka hankinnasta seuraavat, kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteutettava ostajan asianmukainen due diligence -tarkastus ja varmistettava, että ostaja hakee toimilupaa niin pian kuin se on käytännössä mahdollista ja viimeistään kuukauden kuluessa liiketoiminnan myynnistä. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että toimilupahakemus käsitellään nopeutetussa menettelyssä.

7. Jos 1 kohdassa tarkoitettu omistusinstrumenttien siirto johtaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun merkittävän omistusosuuden hankintaan tai lisääntymiseen, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kyseisessä artiklassa tarkoitettu arviointi aikataulussa, jolla ei viivästytetä liiketoiminnan myyntiä eikä estetä kriisinratkaisutoimea saavuttamasta asiaankuuluvia kriisinratkaisutavoitteita.

8. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole saattanut päätökseen 7 kohdassa tarkoitettua arviointia viimeistään sinä päivänä, jona omistusinstrumenttien siirto tulee voimaan, sovelletaan seuraavaa:

- a) omistusinstrumenttien siirrolla on välitön oikeusvaikutus siitä päivästä, jona ne on siirretty;
- b) arviointikautena ja f alakohdassa säädettyinä luopumisaikana kyseisiin omistusinstrumentteihin liittyvä ostajan äänioikeus on keskeytettävä ja osoitettava yksinomaan kriisinratkaisuviranomaiselle, joka ei ole millään tavoin velvollinen käyttämään tällaista äänioikeutta eikä minkäänlaisessa vastuussa tällaisen äänioikeuden käyttämisestä tai käyttämättä jättämisestä;
- c) arviointikautena ja f alakohdassa säädettyinä luopumisaikana kyseiseen siirtoon ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 648/2012 12 artiklassa tarkoitettuja seuraamuksia tai toimenpiteitä, joita sovelletaan rikottaessa merkittävän omistusosuuden hankkimista tai sen luovuttamista koskevia vaatimuksia;
- d) toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle ja ostajalle kirjallisesti asetuksen (EU) N:o 648/2012 32 artiklan mukaisen arviointinsa tuloksesta viipymättä arvioinnin valmistumisen jälkeen;
- e) jos toimivaltainen viranomainen ei vastusta siirtoa, kyseisiin omistusinstrumentteihin liittyvän äänioikeuden katsotaan kuuluvan täysimääräisesti ostajalle d alakohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta alkaen;
- f) jos toimivaltainen viranomainen vastustaa omistusinstrumenttien siirtoa, b alakohtaa sovelletaan edelleen ja kriisinratkaisuviranomainen voi, otettuaan huomioon markkinaolosuhteet, vahvistaa luopumisajan, jonka kuluessa ostajan on luovuttava kyseisistä omistusinstrumenteista.

9. Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjen palvelujen tarjoamista koskevan oikeuden käyttämiseksi ostajan katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintaa, ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen käyttämää oikeutta siirrettyjen omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen suhteen.
10. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua ostajaa ei saa estää käyttämästä keskusvastapuolen oikeutta maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien jäsenyyteen ja käyttöön, jos ostaja täyttää näihin järjestelmiin ja infrastruktuureihin osallistumista koskevat jäsenyys- ja osallistumisvaatimukset.
- Jos ostaja ei täytä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, ostaja voi käyttää edelleen keskusvastapuolen oikeutta kyseisten järjestelmien ja infrastruktuurien jäsenyyteen ja käyttöön, **jos kriisinratkaisuviranomainen tämän hyväksyy. Tällainen hyväksyntä myönnetään enintään 12 kuukauden pituiseksi ajaksi.**
11. Ostajalta ei **12 kuukauden ajan** saa evätä maksu- ja selvitysjärjestelmien tai muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien käyttöä sillä perusteella, että ostajalla ei ole luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta tai tämä luokitus alittaa tason, jota kyseisten järjestelmien ja infrastruktuurien käyttö edellyttää.
12. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajilla, velkojilla, määritysosapuolilla ja asiakkailta sekä muilla kolmansilla osapuolilla, joiden omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja ei ole siirretty, ei ole minkäänlaisia oikeuksia siirrettyihin omaisuuseriin, oikeuksiin, velvoitteisiin tai velkoihin nähden eikä niihin liittyen.

41 artikla

Liiketoiminnan myynti: menettelylliset vaatimukset

1. Jos keskusvastapuolen liiketoiminta myydään, kriisinratkaisuviranomaisen on mainostettava tarjolla olevia omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita, velkoja tai omistusinstrumentteja, jotka on tarkoitus siirtää, tai tehtävä järjestelyjä niiden markkinoimiseksi. Yhdisteltyjä varoja, velkoja, oikeuksia ja velvoitteita voidaan markkinoida erikseen.
2. Rajoittamatta mahdollista unionin valtiontukikehyksen soveltamista on 1 kohdassa tarkoitettussa markkinoinnissa noudatettava seuraavia perusteita:
- a) markkinointi tapahtuu mahdollisimman läpinäkyvästi eikä se saa olennaisesti vääristää keskusvastapuolen omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita, velkoja tai omistusinstrumentteja ottaen huomioon olosuhteet ja erityisesti tarve säilyttää rahoitusvakaus;
 - b) markkinointi ei perusteettomasti suosi eikä syrji mitään mahdollista ostajaa;
 - c) markkinointiin ei liity minkäänlaista eturistiriitaa;

- d) markkinoinnissa otetaan huomioon tarve toteuttaa kriisintarkaisutoimi nopeasti;
- e) markkinoinnissa pyritään mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan sen kohteena olevien omistusinstrumenttien, omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen myyntihinta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut perusteet eivät estä kriisintarkaisuviranomaista etsimästä tietynkaltaisia mahdollisia ostajia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisintarkaisuviranomainen voi markkinoida omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita, velkoja tai omistusinstrumentteja noudattamatta 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita, jos kyseisten perusteiden noudattaminen todennäköisesti heikentäisi yhden tai useamman kriisintarkaisutavoitteen saavuttamista.

5 JAKSO

OMAISUUDENHOITOYHTIÖNÄ TOIMIVA KESKUSVASTAPUOLI

42 artikla

OmaisuuDENHOITOYHTIÖNÄ TOIMIVA KESKUSVASTAPUOLI

1. Kriisintarkaisuviranomainen voi siirtää omaisuudENHOITOYHTIÖNÄ TOIMIVALLE KESKUSVASTAPUOLELLE
- a) kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemat omistusinstrumentit;
 - b) kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kaikki omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu siirto voidaan toteuttaa ilman kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin omaisuudENHOITOYHTIÖNÄ TOIMIVAN KESKUSVASTAPUOLEN suostumusta ja noudattamatta muita yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännössä asetettuja menettelyllisiä vaatimuksia kuin 43 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2. OmaisuuDENHOITOYHTIÖNÄ TOIMIVAN KESKUSVASTAPUOLEN ON OLTAVA OIKEUSHENKILÖ, JOKA TÄYTTÄÄ KAIKKI SEURAAVAT VAATIMUKSET:
- a) se on kriisintarkaisuviranomaisen määräysvallassa ja sen omistaa kokonaan tai osittain yksi tai useampi viranomainen, joihin voi kuulua kriisintarkaisuviranomainen;
 - b) se perustetaan kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien kaikkien tai joidenkin omistusinstrumenttien taikka kyseisen keskusvastapuolen kaikkien tai joidenkin omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen vastaanottamista ja hallussapitoa varten, jotta

keskusvastapuolen kriittisiä toimintoja voidaan ylläpitää ja jotta keskusvastapuoli voidaan myöhemmin myydä.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta käyttäessään varmistettava, että omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirrettyjen velkojen ja velvoitteiden kokonaisarvo ei ylitä kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta siirrettyjen oikeuksien ja omaisuuserien kokonaisarvoa.
4. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, kaikkien omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen maksamien vastikkeiden on koiduttava seuraavien hyödyksi:
 - a) omistusinstrumenttien omistajat, jos siirto omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaan keskusvastapuoleen on tapahtunut siirtämällä kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia omistusinstrumentteja näiden instrumenttien haltijoilta omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle;
 - b) kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli, jos siirto omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaan keskusvastapuoleen on tapahtunut siirtämällä jotkin tai kaikki kyseisen keskusvastapuolen omaisuuserät tai velat omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle.
5. Kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja siirtovaltuuksia useammin kuin kerran keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien omistusinstrumenttien tai sen omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen täydentävien siirtojen suorittamiseksi.
6. Kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirretyt omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat takaisin kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai omistusinstrumentit takaisin niiden alkuperäisille omistajille, kun siirrosta määrätään nimenomaisesti instrumentissa, jonka nojalla 1 kohdassa tarkoitettu siirto on tehty.

Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja siirtovaltuuksia, kriisinratkaisun kohteena olevalla keskusvastapuolella tai alkuperäisillä omistajilla on velvollisuus ottaa takaisin kaikki tällaiset omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat taikka omistusinstrumentit edellyttäen, että tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tai 7 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.
7. Jos yksittäiset omistusinstrumentit, omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat eivät kuulu sellaisiin omistusinstrumenttien, varojen, velkojen, oikeuksien tai velvoitteiden luokkiin tai ne eivät täytä sellaisia omistusinstrumenttien, omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirtämisen edellytyksiä, jotka on määritelty instrumentissa, jonka nojalla siirto on tehty, kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää ne omaisuudenhoitoyhtiönä toimivasta keskusvastapuolesta takaisin kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle tai alkuperäisille omistajille.

8. Edellä 6 ja 7 kohdassa tarkoitettu siirto voidaan tehdä milloin tahansa, ja sen on oltava mahdollisten muiden instrumentissa, jonka avulla siirto on tehty, kyseistä tarkoitusta varten määriteltyjen ehtojen mukainen.
9. Kriisinratkaisuviranomainen voi siirtää omistusinstrumentteja taikka omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja omaisuudenhoitoyhtiönä toimivasta keskusvastapuolesta kolmannelle osapuolelle.
10. Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjen palvelujen tarjoamista koskevan oikeuden käyttämiseksi omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintaa, ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen käyttämää oikeutta siirrettyjen omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen suhteen.

Muilla osin kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia, että omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintaa ja se pystyy käyttämään edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen käyttämää oikeutta siirrettyjen omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen suhteen.
11. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta ei saa estää käyttämästä kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen oikeutta maksu- ja selvitysjärjestelmien sekä muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien jäsenyyteen ja käyttöön, jos se täyttää näihin järjestelmiin ja infrastruktuureihin osallistumista koskevat jäsenyys- ja osallistumisvaatimukset.

Jos omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli ei täytä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli voi käyttää edelleen keskusvastapuolen oikeutta kyseisten järjestelmien ja infrastruktuurien jäsenyyteen ja käyttöön kriisinratkaisuviranomaisen määrittelemän ajan. Kyseinen aika saa olla enintään 12 kuukautta.
12. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalta keskusvastapuolelta ei saa evätä maksu- ja selvitysjärjestelmien tai muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien käyttöä sillä perusteella, että omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella ei ole luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta tai tämä luokitus alittaa tason, jota kyseisten järjestelmien ja infrastruktuurien käyttö edellyttää.
13. Kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajilla tai velkojilla ja muilla kolmansilla osapuolilla, joiden omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja ei ole siirretty omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, ei saa olla minkäänlaisia vaateita omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle siirrettyihin omaisuuseriin, oikeuksiin, velvoitteisiin tai velkoihin nähden eikä niihin liittyen tai vaateita sen hallitusta tai ylintä johtoa kohtaan.
14. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella ei ole minkäänlaista velvoitetta tai vastuuta kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osakkeenomistajiin tai velkoihin nähden, eivätkä sen hallitus tai ylin johto ole näille

osakkeenomistajille tai velkojille vastuussa toimista, jotka ne toteuttavat tai jättävät toteuttamatta osana tehtäviensä suorittamista, jollei toimien toteuttaminen tai toteuttamatta jättäminen johdu kansallisessa lainsäädännössä tarkoitetusta törkeästä huolimattomuudesta tai vakavasta väärinkäytöksestä.

43 artikla

Omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli: menettelylliset vaatimukset

1. Omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen on haettava kriisinratkaisuviranomaisen hyväksyntää kaikille seuraaville:
 - i) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen perustamissäännöt;
 - ii) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen hallituksen jäsenet, jollei kriisinratkaisuviranomainen ole itse nimittänyt kyseisiä jäseniä;
 - iii) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen hallituksen jäsenten vastuualueet ja palkitseminen, jollei kriisinratkaisuviranomainen ole määrittänyt palkitsemista ja vastuualueita;
 - iv) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen strategia ja riskiprofiili;
 - b) omaisuudenhoitoyhtiönä **toimivan keskusvastapuolen on otettava haltuunsa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimiluvat** tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa, joka johtuu 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta siirrosta, asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti.

Jos omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella ei ole 1 kohdan b alakohdan nojalla edellytettyä toimilupaa, kriisinratkaisuviranomaisen on haettava toimivaltaiselta viranomaiselta hyväksyntää 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun siirron toteuttamiselle. Jos toimivaltainen viranomainen hyväksyy tämän siirron, sen on ilmoitettava ajanjakso, jona omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on vapautettu noudattamasta asetuksen (EU) N:o 648/2012 vaatimuksia.

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 IV osaston 3 luvun vakavaraisuusvaatimuksista voidaan vapauttaa enintään kolmen kuukauden ajaksi, ja kaikista muista asetuksen (EU) N:o 648/2012 säännöksistä voidaan vapauttaa enintään 12 kuukauden ajaksi.

2. Jollei unionin tai kansallisten kilpailusääntöjen mukaisesti asetetuista rajoituksista muuta johdu, omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta on johdettava pitäen yllä sidosryhmien mahdollisuutta käyttää omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen kriittisiä toimintoja ja mahdollistaen omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen omaisuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen

myynti yhdelle tai useammalle yksityiseltä sektorilta tulevalle ostajalle. Tällaisen myynnin on tapahduttava, kun markkinaehdot ovat asianmukaiset, ja tämän artiklan 5 kohdassa ja tapauksen mukaan 6 kohdassa asetetun määräajan kuluessa.

3. Kriisintarkausviranomaisen on lopetettava omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminta, jos jokin seuraavista tilanteista toteutuu:

- a) kriisintarkausviranomaisen tavoitteet täyttyvät;
- b) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli sulautuu toisen yhteisön kanssa;
- c) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli ei enää täytä 42 artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia;
- d) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli tai lähes kaikki sen omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat on myyty 4 kohdan mukaisesti;
- e) 5 kohdassa asetettu määräaika päättyy;
- f) omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen määrittämät sopimukset on selvitetty, niiden voimassaoloaika on päätynyt tai ne on suljettu ja keskusvastapuolen näihin sopimuksiin liittyvät oikeudet ja velvoitteet on kokonaan suoritettu.

4. Ennen omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen tai sen omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen myyntiä kriisintarkausviranomaisen on mainostettava myytäväksi aiottuja kohteita ja varmistettava, että niitä markkinoidaan avoimella ja läpinäkyvällä tavalla ja että niitä ei olennaisesti vääristetä.

Kriisintarkausviranomaisen on toteutettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu myynti kaupallisin ehdoin, eikä se saa perusteettomasti suosia tai syrjiä mitään mahdollista ostajaa.

5. Kriisintarkausviranomaisen on lopetettava omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminta kahden vuoden kuluttua päivästä, jona viimeinen siirto kriisintarkausviranomaisen kohteena olevasta keskusvastapuolesta on tehty.

Kun kriisintarkausviranomaisen lopettaa omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan, sen on pyydettävä toimivaltaista viranomaista peruuttamaan omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toimilupa.

6. Kriisintarkausviranomaisen voi pidentää 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa yhdellä tai useammalla lisävuodella, jos jatkaminen on tarpeen omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan lopettamiseksi 3 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa.

Päätös pidentää 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa on perusteltava, ja siihen on sisällyttävä yksityiskohtainen arviointi omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen tilanteesta merkityksellisten markkinaolosuhteiden ja markkinanäkymien kannalta.

7. Jos omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminta lopetetaan 3 kohdan d tai e alakohdassa mainituissa olosuhteissa, omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on purettava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan lopettamisesta saatavan mahdollisen tuoton on koiduttava sen osakkeenomistajien hyödyksi.

Jos omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta käytetään useamman kuin yhden kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omaisuuserien ja velkojen siirtoon, toisessa alakohdassa tarkoitettu tuotto on jaettava suhteessa kustakin kriisintarkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta siirrettyihin omaisuuseriin ja velkoihin.

6 JAKSO MUUT RAHOITUSJÄRJESTELYT

44 artikla *Vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt*

Jos on tarpeen varmistaa, että kriisintarkaisuvälineitä käytetään tuloksellisesti, kriisintarkaisuviranomainen voi tehdä lainasopimuksia tai hankkia muita rahoitustuen muotoja muun muassa ennalta rahastoiduista varoista, joita on saatavilla kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoista, joita ei ole käytetty loppuun.

7 JAKSO JULKISYHTEISÖJEN VAKAUSVÄLINEET

45 artikla *Julkisyhteisöjen rahoitusvakaussvälineet*

1. Kriisintarkaisuviranomainen voi käyttää julkisyhteisöjen vakaussvälineitä 46 ja 47 artiklan mukaisesti keskusvastapuolen kriisintarkaisuun *vain*, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) rahoitustuki on tarpeen kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- b) rahoitustukea käytetään viimeisenä keinona sen jälkeen, kun on arvioitu ja hyödynnetty muita kriisintarkaisuvälineitä niin laajalti kuin mahdollista samalla rahoitusvakautta ylläpitäen, toimivaltaisen ministeriön tai julkisyhteisön päätettyä asiasta kriisintarkaisuviranomaista kuultuaan;
- c) rahoitustuki on unionin valtioneuvoston mukainen;

c a) rahoitustukea käytetään rajallisen ajan;

d) █

d a) kriisintarkaisuviranomainen on ennakolta määritellyt kattavia ja uskottavia järjestelyjä käytettyjen julkisten varojen perimiseksi sopivana ajanjaksona

takaisin tällaisesta julkisesta tuesta hyötyneiltä osallistujilta, ellei näitä varoja ole jo saatu takaisin yksityiselle ostajalle 46 artiklan 3 kohdan tai 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti tapahtuneen myynnin kautta;

2. Toimivaltaisilla ministeriöillä tai julkisyhteisöillä on julkisyhteisöjen rahoitusvakausvälineiden toteuttamiseksi oltava 48–59 artiklassa määritellyt asiaankuuluvat kriisinratkaisuvaltuudet, ja niiden on varmistettava, että 52, 54 ja 70 artiklaa noudatetaan.
3. Julkisyhteisöjen rahoitusvakausvälineitä on katsottava käytetyn 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla viimeisenä keinona, jos vähintään yksi seuraavista ehdoista täyttyy:
 - a) toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö ja kriisinratkaisuviranomainen päättävät keskuspankkia ja toimivaltaista viranomaista kuultuaan, että kriisinratkaisuvälineiden käyttö ei riittäisi rahoitusjärjestelmään kohdistuvien merkittävien haittojen torjumiseen;
 - b) toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö ja kriisinratkaisuviranomainen päättävät, että kriisinratkaisuvälineiden käyttö ei riittäisi suojelemaan yleistä etua, kun keskuspankki on jo myöntänyt keskusvastapuolelle poikkeuksellista maksuvalmiusapua;
 - c) tilapäisen julkisen omistuksen ollessa kyseessä toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö päättää toimivaltaista viranomaista ja kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan, että kriisinratkaisuvälineiden käyttö ei riittäisi suojelemaan yleistä etua, kun keskusvastapuolelle on jo annettu julkista pääomatukea.

46 artikla

Julkinen pääomatuki

1. Julkista rahoitustukea voidaan antaa keskusvastapuolen pääomapohjan vahvistamiseksi omistusinstrumentteja vastaan.
2. Julkista pääomatukea saavia keskusvastapuolia on hallinnoitava kaupallisin ja ammattimaisin perustein.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut omistusinstrumentit on myytävä yksityiselle ostajalle heti, kun kaupalliset ja rahoitusolosuhteet sen sallivat.

47 artikla

Tilapäinen julkinen omistus

1. Keskusvastapuoli voidaan ottaa tilapäiseen julkiseen omistukseen käyttäen yhtä tai useampaa omistusinstrumenttien siirtomääräystä, joilla jäsenvaltio toteuttaa siirron siirronsaajalle, joka on jokin seuraavista:
 - a) jäsenvaltion nimeämä edustaja;

- b) jäsenvaltion kokonaan omistama yhtiö.
2. Tilapäisessä julkisessa omistuksessa olevia keskusvastapuolia on hallinnoitava kaupallisin ja ammattimaisin perustein, ja ne on myytävä yksityiselle ostajalle heti, kun kaupalliset ja rahoitusolosuhteet sen sallivat, *ottaen huomioon myös mahdollisuus periä takaisin kriisinratkaisun kustannukset.*

IV LUKU Kriisinratkaisuvaltuudet

48 artikla Yleiset valtuudet

1. Kriisinratkaisuviranomaisella on oltava kaikki tarvittavat valtuudet käyttää kriisinratkaisuvälineitä tuloksellisesti, mukaan lukien valtuudet
- a) vaatia mitä tahansa henkilöä antamaan kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee kriisinratkaisutoimesta päättämiseksi ja sen valmistelemiseksi, mukaan lukien kriisinratkaisusuunnitelmissa annettujen tietojen ja paikan päällä tehtävien tarkastusten yhteydessä vaadittujen tietojen päivitykset ja täydennykset;
 - b) ottaa kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli määräysvaltaansa ja käyttää kaikkia omistusunstrumenttien haltijoille ja keskusvastapuolen hallitukselle annettuja oikeuksia ja valtuuksia;
 - b a) muuttaa keskusvastapuolen toimintasääntöjä, myös osallistumisen ehtojen osalta, kun tällaiset muutokset ovat tarpeen purkamismahdollisuuksien esteiden poistamiseksi;*
 - b b) pidättäytyä panemasta täytäntöön tiettyjä sopimusvelvoitteita keskusvastapuolen sääntöjen ja järjestelyjen mukaisesti tai muutoin poiketa keskusvastapuolen säännöistä ja järjestelyistä, kun se on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja rahoitusjärjestelmään kohdistuvien merkittävien kielteisten vaikutusten välttämiseksi;*
 - c) siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia omistusunstrumentteja;
 - d) siirtää keskusvastapuolen omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat toiseen yhteisöön sen suostumuksella;
 - e) vähentää, myös nolleen, kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen velkainstrumenttien tai muiden vakuudettomien velkojen pääoma tai maksamatta oleva määrä;
 - f) muuntaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen velkainstrumentteja tai muita vakuudettomia velkoja kyseisen keskusvastapuolen omistusunstrumenteiksi tai sellaisen omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen omistusunstrumenteiksi,

jolle kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat on siirretty;

- g) mitätöidä kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen liikkeeseen laskemia velkainstrumentteja;
- h) vähentää, myös nollaan, kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusinstrumenttien nimellismäärä ja mitätöidä kyseiset omistusinstrumentit;
- i) vaatia kriisintarkaisun kohteena olevaa keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen uusia omistusinstrumentteja, myös etuoikeutettuja osakkeita ja ehdollisia vaihtokelpoisia instrumentteja;
- j) muuttaa keskusvastapuolen velkainstrumenttien ja muiden velkojen maturiteettia, maksettavan koron määrää tai päivämäärää, jona korko lankeaa maksettavaksi, myös keskeyttämällä maksaminen tilapäisesti;
- k) sulkea ja purkaa rahoitussopimuksia;
- l) erottaa tai vaihtaa kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen hallitus ja ylin johto;
- m) vaatia toimivaltaista viranomaista arvioimaan merkittävän omistusosuuden ostaja oikea-aikaisesti, poiketen asetuksen (EU) N:o 648/2012 31 artiklassa säädetyistä määräajoista;
- n) vähentää, myös nollaan, kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen **määritysosaapuolelle tai tämän määritysosaapuolen asiakkaalle** maksettava vaihtelumarginaali **30 artiklassa vahvistettujen ehtojen mukaisesti**;
- o) siirtää avoimet positiot ja kaikki niihin liittyvät omaisuuserät, mukaan lukien asiaa koskevat omistusoikeuden siirtojärjestelyt ja rahoitusvakuusjärjestelyt, kuittausjärjestelyt ja nettoutusjärjestelyt, maksukyvyttömän määritysosaapuolen tililtä ei-maksukyvyttömälle määritysosaapuolelle asetuksen (EU) N:o 648/2012 48 artiklan mukaisella tavalla;
- p) panna täytäntöön kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen osallistujien kaikki voimassa olevat täyttämättömät sopimusvelvoitteet;
- q) panna täytäntöön kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen emoyrityksen kaikki voimassa olevat täyttämättömät velvoitteet ja antaa keskusvastapuolelle rahoitustukea takausten tai luottolimiittien muodossa;
- r) vaatia määritysosaapuolia suorittamaan lisää käteismaksuja.

Kriisintarkaisuviranomaiset voivat käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia yksittäin tai minä tahansa yhdistelmänä.

2. Jollei tässä asetuksessa ja unionin valtiotukikehyksessä toisin säädetä, kriisintarkaisuviranomaiseen ei saa soveltaa seuraavia vaatimuksia, kun se käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia:

- a) vaatimus hankkia hyväksyntä tai suostumus julkis- tai yksityisoikeudelliselta henkilöltä;
- b) vaatimukset, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen rahoitusvälineiden, oikeuksien, velvoitteiden, omaisuuserien tai velkojen siirtoa;
- c) vaatimus ilmoittaa julkis- tai yksityisoikeudelliselle henkilölle;
- d) vaatimus julkistaa kaikki ilmoitukset tai esitteet;
- e) vaatimus toimittaa tai ilmoittaa kaikki asiakirjat mille tahansa muulle viranomaiselle.

49 artikla
Lisävaltuudet

1. Käyttäessään 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää myös seuraavia lisävaltuuksia:
 - a) jollei 65 artiklasta muuta johdu, valtuus huolehtia siitä, että siirto tapahtuu ilman, että siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, velvoitteisiin, omaisuuseriin tai velkoihin liittyy mitään niihin vaikuttavaa velvollisuutta tai vastuuta;
 - b) valtuus poistaa oikeudet hankkia uusia omistusinstrumentteja;
 - c) valtuus vaatia asiaankuuluvaa viranomaista lopettamaan tai keskeyttämään keskusvastapuolen liikkeeseen laskemien rahoitusvälineiden ottaminen kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla tai niiden ottaminen viralliselle listalle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/34/EY¹ mukaisesti;
 - d) valtuus huolehtia siitä, että 40 artiklassa tarkoitettua ostajaa ja 42 artiklassa tarkoitettua omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta kohdellaan kuin se olisi kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli kaikkien kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen oikeuksien tai velvoitteiden taikka sen toteuttamien toimien osalta, mukaan lukien kaikki oikeudet tai velvoitteet, jotka liittyvät osallistumiseen johonkin markkinainfrastruktuuriin;
 - e) valtuus vaatia kriisinratkaisun kohteena olevaa keskusvastapuolta taikka tapauksen mukaan ostajaa tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaa keskusvastapuolta vaihtamaan keskenään tietoja ja antamaan toisilleen apua;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta (EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1).

- f) valtuus huolehtia siitä, että määrätysoapuoli, joka on 48 artiklan 1 kohdan o ja p alakohdassa tarkoitettujen valtuuksien nojalla siirrettyjen positioiden vastaanottaja, ottaa kyseisten positioiden osalta vastatakseen kaikista oikeuksista tai velvoitteista, jotka liittyvät sen osallisuuteen keskusvastapuolella;
- g) valtuus peruuttaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemän sopimuksen ehdot tai muuttaa niitä taikka korvata kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli sopimuksen osapuolena ostajalla tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella;
- h) valtuus muuttaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen toimintasääntöjä ;
- i) valtuus siirtää määrätysoapuolen jäsenyys kriisinratkaisun kohteena olevasta keskusvastapuolesta keskusvastapuolen ostajaan tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivaan keskusvastapuoleen.

Ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovellettaessa tässä asetuksessa säädettyä oikeutta korvaukseen ei pidetä velvollisuutena tai vastuuna.

- 2. Kriisinratkaisuviranomainen voi määrätä tarvittavista jatkuvuusjärjestelyistä sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisutoimi on tuloksellinen ja että ostaja tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli voi harjoittaa siirrettyä liiketoimintaa. Näitä jatkuvuutta koskevia järjestelyjä voivat olla
 - a) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemien sopimusten jatkaminen, jotta ostaja tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli ottaa vastattavakseen kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen oikeudet ja velat, jotka liittyvät siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, velvoitteisiin, omaisuuseriin tai velkoihin, ja korvaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen nimenomaisesti tai hiljaisesti kaikissa asianomaisissa sopimusasiakirjoissa;
 - b) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen korvaaminen ostajalla tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella kaikissa oikeudellisissa menettelyissä, jotka liittyvät siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, velvoitteisiin, omaisuuseriin tai velkoihin.
- 3. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa säädetty valtuudet eivät vaikuta
 - a) keskusvastapuolen työntekijöiden oikeuteen irtisanoa työsopimus;
 - b) sopimuksen osapuolen oikeuteen käyttää sopimuksesta johtuvia oikeuksia, mukaan lukien oikeus purkaa sopimus, jos se on sopimusehtojen mukaan mahdollista jonkin sellaisen toimen seurauksena, jonka keskusvastapuoli on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta ennen siirtoa tai jonka ostaja tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta siirron jälkeen, jollei 55, 56 ja 57 artiklasta muuta johdu.

50 artikla
Poikkeustoimenpiteenä nimetty johto

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi nimittää *yhden tai useamman* erityisjohtajan korvaamaan kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen hallituksen. Erityisjohtajan on oltava riittävän hyvämaineinen, ja hänellä on asetuksen (EU) N:o 648/2012 27 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan oltava asianmukainen asiantuntemus finanssipalveluista, riskienhallinnasta ja määrityspalveluista.
2. Erityisjohtajalla on oltava kaikki keskusvastapuolen osakkeenomistajien ja hallituksen valtuudet. Erityisjohtaja voi käyttää näitä valtuuksia ainoastaan kriisinratkaisuviranomaisen valvonnan alaisena. Kriisinratkaisuviranomainen voi rajoittaa erityisjohtajan toimia tai vaatia ennakkolupaa tiettyjä toimia varten.

Kriisinratkaisuviranomaisen on julkistettava 1 kohdassa tarkoitettu nimitys ja siihen liittyvät ehdot ja edellytykset.

3. Erityisjohtaja voidaan nimittää enintään vuoden pituiseksi toimikaudeksi. Kriisinratkaisuviranomainen voi uusia tämän toimikauden, jos se on välttämätöntä kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.
4. Erityisjohtajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kriisinratkaisutavoitteiden edistämiseksi ja pantava täytäntöön kriisinratkaisuviranomaisen vahvistamat kriisinratkaisutoimet. Mikäli ilmenee epä johdonmukaisuutta tai ristiriitoja, tätä lakisääteistä tehtävää on pidettävä ensisijaisena suhteessa kaikkiin muihin keskusvastapuolen yhtiöjärjestyksestä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuviin tehtäviin.
5. Erityisjohtajan on laadittava nimittävälle kriisinratkaisuviranomaiselle raportteja kriisinratkaisuviranomaisen määrittämin säännöllisin väliajoin sekä toimikauden alussa ja sen päättyessä. Kyseisissä raporteissa on kuvailtava yksityiskohtaisesti keskusvastapuolen rahoitustilannetta ja ilmoitettava perusteet toteutetuille toimenpiteille.
6. Kriisinratkaisuviranomainen voi erottaa erityisjohtajan milloin tahansa. Sen on joka tapauksessa erotettava erityisjohtaja seuraavissa tapauksissa:
 - a) jos erityisjohtaja ei hoida tehtäviään kriisinratkaisuviranomaisen asettamien ehtojen mukaisesti;
 - b) jos kriisinratkaisun tavoitteet voitaisiin saavuttaa paremmin siten, että erityisjohtaja erotetaan tai korvataan;
 - c) jos nimityksen edellytykset eivät enää täyty.
7. Jos kansallisessa maksukyvyttömyyslainsäädännössä säädetään maksukyvyttömyystilanteen johdon nimittämisestä, 1 kohdan nojalla nimitetty

erityisjohtaja voidaan nimittää myös maksukyvyttömyystilanteen johtajaksi ***tai päinvastoin.***

51 artikla

Valtuudet vaatia palvelujen ja toimintojen tarjoamista

1. Kriisintarkaisuviranomainen voi vaatia kriisintarkaisun kohteena olevaa keskusvastapuolta tai mitä tahansa sen konserniyhteisöistä tai määritysosapuolista tarjoamaan tarvittavat palvelut ja toiminnot, jotta ostaja tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli voi harjoittaa sille siirrettyä liiketoimintaa tuloksellisesti.
Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan riippumatta siitä, onko keskusvastapuolen kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö tai jokin keskusvastapuolen määritysosapuolista asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn tai onko se itse kriisintarkaisun kohteena.
2. Kriisintarkaisuviranomainen voi panna täytäntöön muiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaisten 1 kohdan nojalla määräämät velvoitteet, jos näitä valtuuksia käytetään kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kanssa samaan konserniin kuuluviin yhteisöihin tai kyseisen keskusvastapuolen määritysosapuoliin.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut palvelut ja toiminnot eivät saa sisältää minkäänlaista rahoitustukea.
4. Edellä olevan 1 kohdan nojalla tarjottavat palvelut ja toiminnot on tarjottava
 - a) samoin kaupallisin ehdoin kuin niitä tarjottiin keskusvastapuolelle välittömästi ennen kriisintarkaisutoimen toteuttamista, jos tätä varten on olemassa sopimus;
 - b) kohtuullisin kaupallisin ehdoin, jos tätä varten ei ole sopimusta tai jos tämä sopimus on päättynyt.

52 artikla

Valtuudet panna täytäntöön kriisinhallinta- tai kriisinehkäisytoimia muissa jäsenvaltioissa

1. Jos kriisintarkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusräsit, omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat sijaitsevat muussa jäsenvaltiossa kuin kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa tai niihin sovelletaan kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, kyseisten instrumenttien, varojen, velkojen, oikeuksien tai velvoitteiden siirrolla ***tai niihin liittyvällä kriisintarkaisutoimella*** on vaikutus kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.
2. Toisten asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisten on annettava jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomaiselle kaikki tarvittava apu sen varmistamiseksi, että kaikki omistusräsit, omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat siirretään ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle ***tai kaikki muut kriisintarkaisutoimet pannaan täytäntöön*** sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Osakkeenomistajilla, velkojilla ja kolmansilla osapuolilla, joihin 1 kohdassa tarkoitettu omistusinstrumenttien, omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirto vaikuttaa, ei ole oikeutta estää, riitauttaa tai mitätöidä siirtoa sen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, joka säätelee siirtoa.

4. Jos jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen käyttää 28 tai 32 artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä ja kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen sopimuksiin, velkoihin, omistusinstrumentteihin tai velkainstrumentteihin kuuluu instrumentteja, sopimuksia tai velkoja, joihin sovelletaan toisen jäsenvaltion lakia, tai velkoja kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sijaitseville velkojille ja sopimuksia, jotka liittyvät kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sijaitseviin **määritysosapuoliin tai niiden asiakkaisiin**, kyseisen toisen jäsenvaltion asianomaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikki kyseisistä kriisinratkaisuvälineistä johtuvat toimet tulevat voimaan.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa osakkeenomistajilla, velkojilla ja **määritysosapuolilla tai niiden asiakkailla**, joihin kyseiset kriisinratkaisuvälineet vaikuttavat, ei ole oikeutta riitauttaa instrumentin tai velan pääoman tai maksettavan määrän vähentämistä tai instrumentin tai velan muuntamista tai uudelleenjärjestelyä.

5. Seuraavat oikeudet ja suoja-toimet on määritettävä kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti:

- a) osakkeenomistajien, velkojien ja kolmansien osapuolten oikeus hakea muutosta 72 artiklan nojalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun omistusinstrumenttien, omaisuuserien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen siirtoon;
- b) kyseeseen tulevien velkojien oikeus hakea muutosta 72 artiklan mukaisesti tämän artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvan instrumentin, velan tai sopimuksen pääoman tai maksettavan määrän vähentämiseen tai kyseisen instrumentin, velan tai sopimuksen muuntamiseen tai uudelleenjärjestelyyn;
- c) V luvussa tarkoitettut osittaisia siirtoja koskevat suoja-toimet, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja.

53 artikla

Valtuudet, jotka liittyvät kolmannen maan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluviin tai kolmannessa maassa sijaitsevien henkilöiden sopimuksiin, omaisuuseriin, oikeuksiin, velvoitteisiin, velkoihin ja omistusinstrumentteihin

1. Jos kriisinratkaisutoimi koskee kolmannessa maassa sijaitsevien henkilöiden omaisuuseriä tai sopimuksia tai kolmannen maan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia omistusinstrumentteja, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja, kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia, että

- a) kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli ja kyseisten omaisuuserien, sopimusten, omistusinstrumenttien, oikeuksien, velvoitteiden tai velkojen vastaanottajat toteutettavat kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi että kriisinratkaisutoimi tulee voimaan;
 - b) kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli pitää omistusinstrumentit, omaisuuserät tai oikeudet hallussaan tai suorittaa velat tai täyttää velvoitteet vastaanottajan puolesta, kunnes toimi tulee voimaan;
 - c) kohtuulliset kulut, joita vastaanottajalle aiheutuu asianmukaisesti tämän kohdan a ja b alakohdan nojalla vaadittujen toimien toteuttamisesta, katetaan jollakin 27 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuista tavoista.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta varmistamaan, että sen kolmansissa maissa sijaitsevien *tai kolmannen maan lainsäädännön piiriin kuuluvien* määrätyösapuolten ja omistus- ja velkainstrumenttien tai muiden velkojen haltijoiden kanssa tekemiin sopimuksiin sisällytetään määräys, jossa ne sitoutuvat hyväksymään kriisinratkaisuviranomaisen niiden omaisuuserien, sopimusten, oikeuksien, velvoitteiden ja velkojen osalta toteuttamat toimet, myös 55, 56 ja 57 artiklan soveltamisen. *Kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia keskusvastapuolta toimittamaan sille oikeudellisen lausunnon tällaisten määräysten täytäntöönpanokelpoisuudesta ja vaikuttavuudesta.*
3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu kriisinratkaisutoimi ei tule voimaan, kyseinen toimi on mitätön asianomaisiin omistusinstrumentteihin, omaisuuseriin, oikeuksiin, velvoitteisiin tai velkoihin nähden.

54 artikla

Tiettyjen sopimusehtojen poissulkeminen varhaisesta tilanteeseen puuttumisesta ja kriisinratkaisusta

1. Tämän asetuksen mukaisesti toteutettua kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimea tai tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvää tapahtumaa ei pidetä direktiivissä 2002/47/EY tarkoitettuna täytäntöönpanoon oikeuttavana tapahtumana tai direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyä, joka on tunnustettu 75 artiklan nojalla tai muulla tavoin, jos kriisinratkaisuviranomainen niin päättää, pidetään tämän asetuksen mukaisesti toteutettuna kriisinratkaisutoimena.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kriisinehkäisy- tai kriisinratkaisutoimea ei saa käyttää
 - a) purkamis-, keskeyttämis-, muuttamis-, nettoutus- tai kuittausoikeuksien käyttämiseksi, myös sellaisen sopimuksen osalta, jonka on tehnyt samaan

konserniin keskusvastapuolen kanssa kuuluva yhteisö ja johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä tai velvoitteita, joiden takaamisesta tai muunlaisesta tukemisesta vastaa konserniyhteisö;

- b) asianomaisen keskusvastapuolen tai konserniyhteisön omaisuuden haltuun saamiseksi sellaiseen sopimukseen liittyen, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä, määräysvallan käyttämiseksi tällaisen omaisuuden suhteen tai minkä tahansa vakuuden täytäntöön panemiseksi tällaisen omaisuuden suhteen;
- c) asianomaisen keskusvastapuolen tai konserniyhteisön sopimuksesta johtuvien oikeuksien käyttämiseksi sellaiseen sopimukseen liittyen, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä;

55 artikla

Valtuudet keskeyttää tiettyjä velvoitteita

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi keskeyttää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemän sopimuksen kummankin osapuolen maksu- tai toimitusvelvoitteet 70 artiklan mukaisesta keskeyttämisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan työpäivän päättymiseen saakka.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa työpäivän päättymisellä tarkoitetaan keskiyötä kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.

2. Kun maksu- tai toimitusvelvoite olisi eräännytynyt keskeyttämisjakson aikana, maksu- tai toimitusvelvoite eräännyy välittömästi keskeyttämisjakson päättyttyä.
3. Kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua valtuutta maksu- ja toimitusvelvoitteisiin, jotka liittyvät direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin, mukaan lukien muut keskusvastapuolet ja keskuspankit.

56 artikla

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi estää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen vakuudellisia velkojia panemasta täytäntöön kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omaisuuseriin liittyviä vakuusoikeuksia 70 artiklan mukaisesta rajoittamisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan työpäivän päättymiseen saakka.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa työpäivän päättymisellä tarkoitetaan keskiyötä kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.

2. Kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua valtuutta direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyjen järjestelmien tai järjestelmien

ylläpitäjien, muiden keskusvastapuolten ja keskuspankkien vakuusoikeuksiin, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen marginaalina tai vakuutena asettamia tai tarjoamia omaisuuseriä.

57 artikla

Valtuudet keskeyttää tilapäisesti sopimuksen purkamisoikeudet

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi keskeyttää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kanssa tehdyn sopimuksen osapuolen purkamisoikeudet 70 artiklan mukaisesta keskeyttämisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan työpäivän päättymiseen saakka edellyttäen, että maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen täytetään edelleen.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa työpäivän päättymisellä tarkoitetaan keskiyötä kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.

2. Kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua valtuutta direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin, mukaan lukien muut keskusvastapuolet ja keskuspankit.
3. Sopimuksen osapuoli voi käyttää sopimuksen purkamisoikeutta sopimuksen nojalla ennen 1 kohdassa tarkoitettua ajanjakson päättymistä, jos kyseinen osapuoli on saanut kriisinratkaisuviranomaiselta ilmoituksen siitä, että sopimuksen kattamia oikeuksia ja velkoja ei
 - a) siirretä toiselle yhteisölle;
 - b) alaskirjata tai muunneta tai että niihin ei sovelleta kriisinratkaisuvälinettä tappioiden tai positioiden jakamiseksi.
4. Jos 3 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta ei ole annettu, purkamisoikeuksia voidaan käyttää keskeyttämisjakson päätyttyä, jollei 54 artiklasta muuta johdu, seuraavasti:
 - a) jos sopimuksen kattamat oikeudet ja velat on siirretty toiselle yhteisölle, vastapuoli voi käyttää sopimuksen purkamisoikeuksia kyseisen sopimuksen ehtojen mukaisesti vain, kun vastaanottava yhteisö aiheuttaa täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman tai sen jatkumisen;
 - b) jos sopimuksen kattamat oikeudet ja velat jäävät keskusvastapuoleen, ***purkamisoikeuksia sovelletaan keskusvastapuolen ja kyseisen vastapuolen välisessä sopimuksessa vahvistettujen purkamisehtojen mukaisesti vain, jos täytäntöönpanoon oikeuttava tapahtuma tapahtuu tai jatkuu keskeyttämisjakson jälkeen.***

58 artikla

Valtuudet käyttää määräysvaltaa keskusvastapuolella

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää määräysvaltaa kriisinratkaisun kohteena olevassa keskusvastapuolella
 - a) hallinnoidakseen osakkeenomistajien ja hallituksen valtuuksia käyttäen keskusvastapuolen toimintaa ja palveluja ja kuullakseen riskinarviointikomiteaa;
 - b) hallinnoidakseen ja luovuttaakseen kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omaisuuseriä ja omaisuutta.Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräysvaltaa voivat käyttää suoraan kriisinratkaisuviranomainen tai välillisesti yksi tai useampi kriisinratkaisuviranomaisen nimittämä henkilö.
2. Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää määräysvaltaa keskusvastapuolella, sitä ei saa kansallisen lainsäädännön nojalla pitää varjojohtajana eikä tosiasiallisena johtajana.

59 artikla

Kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksien käyttö

Jollei 72 artiklasta muuta johdu, kriisinratkaisuviranomaisten on toteutettava kriisinratkaisutoimia täytäntöönpanomääräyksellä kansallisten hallinnollisten toimivaltuuksien ja menettelyjen mukaisesti.

V LUKU Suojatoimet

60 artikla

Periaate, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan

Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää yhtä tai useampaa kriisinratkaisuvälinettä, sen on **pyrittävä varmistamaan**, että osakkeenomistajille, velkojille **sekä määritysosapuolille ja niiden asiakkaille** ei aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, kun kriisinratkaisuviranomainen katsoi, että 22 artiklan 1 kohdan mukaiset kriisinratkaisun edellytykset täyttyivät, vaan niihin olisi sen sijaan sovellettu kaikkia mahdollisia täyttämättömiä velvoitteita keskusvastapuolen elvytyssuunnitelman ja sen toimintasääntöihin sisältyvien kaikkien **muiden** sopimusjärjestelyjen mukaisesti **maksukyvyttömyystapahtuman tai muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman tapauksessa, ja jos keskusvastapuoli on toimintakyvytön eikä sillä ole jäljellä mitään franchise-arvoa ja se olisi purettu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, samalla kun otetaan asianmukaisesti huomioon järjestelmän epävakauden ja markkinahäiriöiden kaikki todennäköiset kielteiset vaikutukset.**

a) █

b)

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja järjestelmän epävakauden ja markkinahäiriöiden todennäköisiä kielteisiä vaikutuksia ei oteta huomioon niin kauan kuin 61 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa ei anneta mahdollisuutta niiden arvostamiseen.

Sen jälkeen kun 61 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit ovat tulleet voimaan, kriisinratkaisuviranomaisten on otettava huomioon järjestelmän epävakauden ja markkinahäiriöiden todennäköiset kielteiset vaikutukset ensimmäistä kohtaa sovellettaessa.

61 artikla

Arvostus velkojien asemaa koskevan periaatteen soveltamiseksi

1. *Tietojen antamiseksi sidosryhmille, joilla on keskusvastapuoleen liittyviä vastuita, keskusvastapuolen on esitettävä arvio siitä, miten tappiot vaikuttaisivat kuhunkin velkojien luokkaan äärimmäisissä mutta mahdollisissa skenaarioissa, joissa maksukyvyttömyystapahtuma tai muu kuin maksukyvyttömyystapahtuma johtaa keskusvastapuolen maksukyvyttömyyteen, ja päivitettävä arvio vuosittain.*

Arviossa on otettava täysin huomioon keskusvastapuolen tappioiden järjestystä koskevat sopimusjärjestelyt, ja sen on vastattava niitä vakuusvaatimusten asettamiskäytäntöjä ja stressitestausten menetelmiä, joiden avulla täytetään asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaiset keskusvastapuolen velvoitteet.

- 1 a. *Arvioitaessa sen 60 artiklassa säädetyn periaatteen noudattamista, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että arvostuksen suorittaa riippumaton henkilö mahdollisimman pian kriisinratkaisutoimien toteuttamisen jälkeen.*

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa arvostuksessa on otettava huomioon

- a) *miten osakkeenomistajia, velkojia ja määritysosapuolia tai niiden asiakkaita olisi kohdeltu, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolen suhteen kriisinratkaisutoimea, kun se katsoi, että 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut kriisinratkaisun edellytykset täyttyivät, vaan niihin olisi sovellettu mahdollisia täyttämättömiä velvoitteita keskusvastapuolen elvytysuunnitelman ja sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden järjestelyjen mukaisesti, ja jos keskusvastapuoli oli toimintakyvytön eikä sillä ollut jäljellä mitään franchise-arvoa ja se olisi purettu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, samalla kun otetaan asianmukaisesti huomioon kaikki järjestelmän epävakauden ja markkinahäiriöiden todennäköiset kielteiset vaikutukset;*
- b) *miten osakkeenomistajia, velkojia ja määritysosapuolia tai niiden asiakkaita on tosiasiallisesti kohdeltu keskusvastapuolen kriisinratkaisun yhteydessä;*
- c) *eroaako a alakohdassa tarkoitettu kohtelu b alakohdassa tarkoitettusta kohtelusta.*

3. Laskettaessa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kohteita, 1 kohdassa tarkoitettussa arvostuksessa on jätettävä huomiotta kaikki kriisinratkaisun kohteena olevalle keskusvastapuolelle annettu poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki *ja keskusvastapuolen omaa hinnanmääritysmenettelyä ei oteta huomioon, jos se ei vastaa todellisia markkinaolosuhteita.*
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu arvostus on tehtävä erillään 24 artiklan 3 kohdan nojalla tehtävästä arvostuksesta.
5. EAMV ottaa huomioon mahdolliset direktiivin 2014/59/EU 74 artiklan 4 kohdan nojalla laaditut tekniset sääntelystandardit ja laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään menetelmät 1 kohdassa tarkoitettun arvostuksen tekemiseksi, *mukaan lukien järjestelmän epävakauden ja markkinahäiriöiden todennäköisten kielteisten vaikutusten arvostus, jos tai kun se on teknisesti mahdollista.*

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

62 artikla

Osakkeenomistajiin, velkojiin, määritysosapuoliin ja määritysosapuolten asiakkaisiin kohdistuvat suojatoimet

Jos 61 artiklan mukaisesti tehtävän arvostuksen perusteella osakkeenomistajalle, velkojalle, *määritysosapuolelle tai määritysosapuolen asiakkaalle* on aiheutunut suurempia tappioita kuin sille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, vaan niihin olisi sovellettu mahdollisia täyttämättömiä velvoitteita keskusvastapuolen elvytysuunnitelman tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden järjestelyjen mukaisesti tai keskusvastapuoli olisi purettu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, kyseinen osakkeenomistaja, velkoja tai määritysosallistuja on oikeutettu saamaan kyseisen erotuksen.

62 a artikla

Maksujen kattaminen

Kriisinratkaisuviranomaisen on perittävä takaisin kaikki kohtuulliset kustannukset, jotka ovat aiheutuneet 62 artiklassa tarkoitettun maksun yhteydessä, jollakin seuraavista tavoista:

- a) *kriisinratkaisun kohteena olevalta keskusvastapuolelta etuoikeutettuna velkojana;*
- b) *ostajan maksamista vastikkeista, jos liiketoiminta on myyty;*
- c) *omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen toiminnan lopettamisesta saatavasta mahdollisesta tuotosta etuoikeutettuna velkojana;*

- d) *kaikilta määritysosapuolilta edellyttäen, että määritysosapuolelle ei aiheudu suurempia tappioita kuin sille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, vaan määritysosapuoleen olisi sen sijaan sovellettu mahdollisia täyttämättömiä velvoitteita keskusvastapuolen elvytysuunnitelman tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden järjestelyjen mukaisesti, tai jos keskusvastapuoli olisi purettu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.*

63 artikla

Vastapuoliin kohdistuvat suojatoimet osittaisissa siirroissa

Jäljempänä 64, 65 ja 66 artiklassa säädettyä suojaa sovelletaan seuraavissa tapauksissa:

- a) kriisinratkaisuviranomainen siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivan keskusvastapuolen omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat osittain muttei kokonaan ostajalle;
- b) kriisinratkaisuviranomainen käyttää 49 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia.

64 artikla

Rahoitusvakuus-, kuittaus- ja nettoutusjärjestelyjen suoja

Kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että kriisinratkaisuvälineen käyttö ei johda joidenkin muttei kaikkien oikeuksien ja velkojen siirtoon kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen ja järjestelyjen muiden osapuolten välillä omistusoikeuden siirtävän rahoitusvakuusjärjestelyn, kuittausjärjestelyn tai nettoutusjärjestelyn mukaisesti tai kyseisten järjestelyjen mukaisten oikeuksien ja velkojen muuttamiseen tai purkamiseen lisävaltuuksia käyttämällä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin järjestelyihin on sisällyttävä kaikki järjestelyt, joissa osapuolilla on oikeus kuitata tai nettouttaa kyseiset oikeudet ja velat.

65 artikla

Vakuusjärjestelyjen suoja

Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava ***rajoittamatta kuitenkaan 29 artiklassa tarkoitettujen positioiden jakamisvälineiden käyttöä***, että kriisinratkaisuvälineen käyttö ei aiheuta kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen ja vakuusjärjestelyjen muiden osapuolten välisten vakuusjärjestelyjen osalta mitään seuraavista:

- a) velan vakuutena olevien omaisuuserien siirto, paitsi jos myös kyseinen velka ja itse vakuus siirretään;
- b) vakuudellisen velan siirto, paitsi jos myös itse vakuus siirretään;
- c) vakuuden siirto, paitsi jos myös itse vakuudellinen velka siirretään;

- d) vakuusjärjestelyn muuttaminen tai purkaminen lisävaltuuksia käyttämällä, jos velka ei enää ole vakuudellinen tämän muuttamisen tai purkamisen johdosta.

66 artikla

Strukturoitujen rahoitusjärjestelyjen ja katettujen joukkovelkakirjalainojen suoja

Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että kriisinratkaisuvälineen käyttö ei aiheuta strukturoitujen rahoitusjärjestelyjen ja katettujen joukkovelkakirjalainojen osalta mitään seuraavista:

- a) sellaisten omaisuuserien, oikeuksien ja velkojen siirto osittain muttei kokonaan, jotka muodostavat strukturoidun rahoitusjärjestelyn tai osan strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, jonka osapuolena kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli on;
- b) sellaisten omaisuuserien, oikeuksien ja velkojen purkaminen tai muuttaminen lisävaltuuksia käyttämällä, jotka muodostavat strukturoidun rahoitusjärjestelyn tai osan strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, jonka osapuolena kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli on.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa strukturoituihin rahoitusjärjestelyihin sisältyvät arvopaperistamiset ja suojaustarkoituksessa käytetyt instrumentit, jotka muodostavat katepoolin erottamattoman osan ja jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti samalla tavalla vakuudellisia kuin katetut joukkovelkakirjalainat, joissa järjestelyn osapuoli taikka omaisuudenhoitaja, asiamies tai nimetty edustaja antaa vakuuden ja pitää sitä hallussaan.

67 artikla

Osittaiset siirrot: kauppaja selvitysjärjestelmien suoja

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että kriisinratkaisuvälineen käyttö ei vaikuta direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien toimintaan ja sääntöihin, jos kriisinratkaisuviranomainen
- a) siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omaisuuserät, oikeudet, velvoitteet tai velat osittain muttei kokonaan ostajalle;
- b) peruuttaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen tekemän sopimuksen ehdot tai muuttaa niitä taikka korvaa kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen sopimuksen osapuolena ostajalla tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalla keskusvastapuolella.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että kriisinratkaisuvälineiden käyttö ei
- a) johda siirtomääräyksen peruuttamiseen direktiivin 98/26/EY 5 artiklan mukaisesti;
- b) vaikuta direktiivin 98/26/EY 3 ja 5 artiklassa säädettyyn siirtomääräysten ja nettoutuksen täytäntöönpanokelpoisuuteen;

- c) vaikuta direktiivin 98/26/EY 3 ja 4 artiklassa säädettyyn varojen, vakuuksien ja luottojärjestelyjen käyttöön;
- d) vaikuta direktiivin 98/26/EY 3 ja 9 artiklassa säädettyyn vakuuden suojaan.

VI LUKU

Menettelylliset velvoitteet

68 artikla

Ilmoitusvaatimukset

1. Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, jos se katsoo, että se on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisista 1 kohdan mukaisesti vastaanottamistaan ilmoituksista ja kaikista IV osaston mukaisista elvytys- ja muista toimenpiteistä, joita toimivaltainen viranomainen vaatii keskusvastapuolen toteuttavan.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 24 artiklassa tarkoitetusta mahdollisesta keskusvastapuoleen liittyvästä hätätilanteesta ja kaikista kyseisen asetuksen 48 artiklan nojalla vastaanottamistaan ilmoituksista.

3. Jos toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että 22 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät keskusvastapuolen suhteen, sen on ilmoitettava asiasta *hyvissä ajoin* seuraaville viranomaisille:
 - a) kyseisen keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen;
 - b) keskusvastapuolen emoyrityksen toimivaltainen viranomainen;

b a) kyseisen keskusvastapuolen valvontakollegio;

b b) kyseisen keskusvastapuolen kriisinratkaisukollegio;

 - c) keskuspankki;
 - d) toimivaltainen ministeriö;
 - e) Euroopan järjestelmäriskikomitea ja nimetty makrovakauserävalvonnasta vastaava kansallinen viranomainen.

69 artikla
Kriisinratkaisuviranomaisen päätös

1. Saatuaan 68 artiklan 3 kohdan nojalla ilmoituksen toimivaltaiselta viranomaiselta kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä, onko kriisinratkaisutoimi on tarpeen.
2. Päätökseen siitä, toteutetaanko kriisinratkaisutoimi keskusvastapuolen osalta vai ei, on sisällytettävä seuraavat tiedot:
 - a) kriisinratkaisuviranomaisen arvio siitä, täyttääkö keskusvastapuoli kriisinratkaisun edellytykset;
 - b) kaikki toimet, jotka kriisinratkaisuviranomainen aikoo toteuttaa, mukaan lukien päätös hakea purkamista, hallinnonhoitajan nimittäminen tai mikä tahansa muu sovellettavan tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn tai 27 artiklan 1 kohdan e alakohtaa sovellettaessa kansallisen lainsäädännön mukainen toimenpide.

70 artikla
Kriisinratkaisuviranomaisia koskevat menettelylliset velvoitteet

1. Niin pian kuin se on käytännössä mahdollista kriisinratkaisutoimen toteuttamisen jälkeen, kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava asiasta kaikille seuraaville:
 - a) kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli;
 - b) kriisinratkaisukollegio;
 - c) nimetty makrovakausero- ja valvonnasta vastaava kansallinen viranomainen ja Euroopan järjestelmäriskikomitea;
 - d) komissio, Euroopan keskuspankki, ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen;
 - e) sellaisten direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien ylläpitäjät, joihin kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli osallistuu.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on liitettävä jäljennös määräyksestä tai instrumentista, jonka nojalla toimi toteutetaan, ja siinä on ilmoitettava päivämäärä, josta alkaen kriisinratkaisutoimi on voimassa.

Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa kriisinratkaisukollegiolla on myös mainittava, poikkeako kriisinratkaisutoimi kriisinratkaisusuunnitelmasta, ja esitettävä syyt tällaiseen poikkeamiseen.

3. Jäljennös siitä määräyksestä tai instrumentista, jonka nojalla kriisinratkaisutoimi toteutetaan, tai ilmoitus, jossa esitetään tiivistetysti kriisinratkaisutoimen vaikutukset sekä mahdollisen 55, 56 ja 57 artiklassa tarkoitettujen keskeyttämisen tai rajoittamisen ehdot ja kesto, on julkaistava kaikissa seuraavissa:

- a) kriisinratkaisuviranomaisen verkkosivustolla;
 - b) toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustolla, jos viranomainen on muu kuin kriisinratkaisuviranomainen, ja EAMV:n verkkosivustolla;
 - c) kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen verkkosivustolla;
 - d) käyttäen samoja säänneltyjen tietojen julkistamista koskevia tapoja, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY¹ 21 artiklan 1 kohdassa, jos kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistus- tai velkainstrumentit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla.
4. Jos omistus- tai velkainstrumentteja ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla, kriisinratkaisuviranomaisen on varmistettava, että 3 kohdassa tarkoitettua määräyksestä todistavat asiakirjat toimitetaan niille kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusinstrumenttien haltijoille ja velkojille, jotka ovat tiedossa kriisinratkaisuviranomaisen saatavilla olevien kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen rekisterien tai tietokantojen kautta.

71 artikla
Luottamuksellisuus

1. Salassapitovelvollisuus sitoo seuraavia toimijoita:
 - a) kriisinratkaisuviranomaiset;
 - b) toimivaltaiset viranomaiset, EAMV ja EPV;
 - c) toimivaltaiset ministeriöt;
 - d) tämän asetuksen nojalla nimitetyt erityisjohtajat tai väliaikaiset hallinnohoidajat;
 - e) mahdolliset ostajat, joihin toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet yhteyttä, tai kriisinratkaisuviranomaisten etsimät mahdolliset ostajat riippumatta siitä, tapahtuiko yhteydenotto tai etsintä osana liiketoiminnan myynnin valmistelua ja johtiko etsintä ostoon;
 - f) tilintarkastajat, kirjanpitäjät, oikeudelliset ja muut ammatilliset neuvonantajat, arvioijat sekä muut asiantuntijat, joita kriisinratkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset, toimivaltaiset ministeriöt tai e alakohdassa tarkoitettut mahdolliset ostajat ovat suoraan tai välillisesti ottaneet palvelukseensa;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

- g) keskuspankit ja muut kriisinratkaisuprosessiin osallistuvat viranomaiset;
- h) omaisuudenhoitoyhtiönä toimiva keskusvastapuoli;
- i) muut henkilöt, jotka suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti tarjoavat tai ovat tarjonneet palveluja a–k alakohdassa tarkoitetuille toimijoille;
- j) keskusvastapuolen ylin johto ja hallituksen jäsenet sekä edellä a–k alakohdassa tarkoitettujen elinten tai yhteisöjen työntekijät ennen näiden nimittämistä, sen aikana ja sen jälkeen;
- k) kaikki muut kriisinratkaisukollegion jäsenet, joita ei ole mainittu a, b, c ja g alakohdassa.

2. Sen varmistamiseksi, että 1 ja 3 kohdassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan, 1 kohdan a, b, c, g, h ja k alakohdassa tarkoitettujen toimijoiden on varmistettava, että asiasta on olemassa sisäisiä sääntöjä, mukaan lukien säännöt tietojen salassapidon turvaamiseksi kriisinratkaisuprosessiin suoraan osallistuvien henkilöiden välillä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut toimijat eivät saa luovuttaa yhdellekään henkilölle tai viranomaiselle luottamuksellisia tietoja, jotka ne ovat saaneet osana työnkuvaansa tai toimivaltaiselta viranomaiselta tai kriisinratkaisuviranomaiselta tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä yhteydessä, paitsi tiedot antaneen viranomaisen taikka keskusvastapuolen nimenomaisella etukäteen antamalla luvalla tai kun kyse on tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisesta tai tiedot ovat sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, ettei niiden perusteella voi tunnistaa kyseisiä yksittäisiä keskusvastapuolia.

Ennen kuin minkään tyyppisiä tietoja luovutetaan, 1 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden on arvioitava vaikutukset, joita luovuttamisella saattaa olla finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskevaan yleiseen etuun, luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden kaupallisiin etuihin, tarkastusten tarkoitukseen, tutkimuksiin ja tilintarkastuksiin.

Menettelyssä, jolla tutkitaan tietojen luovuttamisen vaikutukset, on erityisesti arvioitava 9 ja 13 artiklassa tarkoitettujen elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisällön ja yksityiskohtien sekä 10 ja 16 artiklan nojalla tehtyjen arviointien tulosten paljastamisen vaikutukset.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettut henkilöt tai yhteisöt ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti siviilioikeudellisessa vastuussa tämän artiklan vaatimusten rikkomisesta.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitettut toimijat voivat vaihtaa luottamuksellisia tietoja seuraavien henkilöiden ja tahojen kanssa edellyttäen, että salassapitovelvollisuutta koskevia sopimuksia noudatetaan tällaisessa vaihdossa:

- a) kuka tahansa muu henkilö, jos se on tarpeen kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi;

- b) parlamentaariset tutkintavaliokunnat asianomaisessa jäsenvaltiossa, tilintarkastustuomioistuimet asianomaisessa jäsenvaltiossa ja muut asianomaisessa jäsenvaltiossa tutkinnasta vastaavat elimet;
- c) maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavat viranomaiset, muiden finanssialan yhteisöjen julkisesta valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset, rahoitusmarkkinoiden ja vakuutusyritysten valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset ja niiden puolesta toimivat tarkastajat, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitämisestä jäsenvaltioissa makrovakaussäntöjen avulla vastaavat viranomaiset, rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttämisestä vastaavat viranomaiset ja lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevat henkilöt;

5. Tämän artiklan säännökset eivät estä

- a) 1 kohdan a–g ja k alakohdassa tarkoitettujen elinten tai yhteisöjen työntekijöitä ja asiantuntijoita vaihtamasta tietoja keskenään kyseisen elimen tai yhteisön sisällä;
- b) kriisinratkaisuviranomaisia ja toimivaltaisia viranomaisia, niiden työntekijät ja asiantuntijat mukaan lukien, vaihtamasta tietoja keskenään ja muiden unionin kriisinratkaisuviranomaisten, muiden unionin toimivaltaisten viranomaisten, toimivaltaisten ministeriöiden, keskuspankkien, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitämisestä jäsenvaltioissa makrovakaussäntöjen avulla vastaavien viranomaisten, lakisääteisten tilintarkastusten tekemisestä vastaavien henkilöiden, EPV:n, EAMV:n tai, jollei 78 artiklan säännöksistä muuta johdu, sellaisten kolmannen maan viranomaisten kanssa, jotka suorittavat vastaavia toimintoja kuin kriisinratkaisuviranomaiset, taikka, tiukkoja salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudattaen mahdollisen ostajan tai tarvittaessa muun henkilön kanssa kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi.

6. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiseen, joka koskee tietojen luovuttamista rikos- tai riita-asioiden oikeudenkäyntejä varten.

VII LUKU

Muutoksenhakuoikeus ja muiden toimien poissulkeminen

72 artikla

Tuomioistuimen ennakkohyväksyntä ja muutoksenhakuoikeudet

- 1. **2.** Kaikilla henkilöillä, joihin kriisinehkäisytoimen toteuttamispäätös tai päätös käyttää jotakin muuta valtuutta kuin kriisinratkaisutoimea vaikuttaa, on oikeus hakea muutosta kyseiseen päätökseen.

3. Kaikilla henkilöillä, joihin kriisinratkaisutoimen toteuttamispäätös vaikuttaa, on oikeus hakea muutosta kyseiseen päätökseen.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuun muutoksenhakuoikeuteen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:
 - a) kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen on oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen, ja sen on johdettava kumottavissa olevaan oletamaan, että sen täytäntöönpanon keskeyttäminen olisi yleisen edun vastaista;
 - b) muutoksenhakua koskevan menettelyn on oltava nopea;
 - c) tuomioistuimen on käytettävä kriisinratkaisuviranomaisen tekemiä tosiseikkojen taloudellisia arviointeja oman arviointinsa perustana.
- 4 a. *Kriisinratkaisuviranomaisen tekemä päätös toteuttaa kriisinratkaisu- tai kriisinehkäisytoimi tai päätös käyttää jotakin muuta valtuutta kuin kriisinratkaisutoimea voidaan kumota asiaperustein ainoastaan, jos päätöksen katsotaan olleen mielivaltainen ja kohtuuton sen tekohetkellä helposti saatavilla olleiden tietojen perusteella.***
- 4 b. *Muutoksen hakeminen ei saa automaattisesti keskeyttää riitautetun päätöksen vaikutuksia.***
5. Jos se on tarpeen sellaisten kolmansien osapuolten etujen suojelemiseksi, jotka ovat vilpittömässä mielessä hankkineet kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen omistusinstrumentteja, omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja kriisinratkaisutoimen perusteella, kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen mitättömäksi julistaminen ei saa vaikuttaa mahdollisiin myöhempisiin hallinnollisiin toimiin tai transaktioihin, jotka asianomainen kriisinratkaisuviranomainen toteuttaa mitätöidyn päätöksen nojalla.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa hakijan saatavilla olevat hyvitykset siinä tapauksessa, että kriisinratkaisuviranomaisen päätös kumotaan, on rajoitettava korvaukseen vahingosta, joka sille on aiheutunut tästä päätöksestä.

73 artikla

Muiden menettelyjen rajoitukset

1. Tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä ei saa aloittaa keskusvastapuolen suhteen muuten kuin kriisinratkaisuviranomaisen aloitteesta tai sen suostumuksella 3 kohdan mukaisesti.
2. Toimivaltaisille viranomaisille ja kriisinratkaisuviranomaisille on ilmoitettava viipymättä hakemuksista, jotka koskevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista keskusvastapuolen suhteen, riippumatta siitä, onko keskusvastapuoli kriisinratkaisun kohteena tai onko päätös julkistettu 70 artiklan 3 kohdan nojalla.

3. Tavanomaisesta maksukyvyttömyysmenettelystä vastaavat viranomaiset voivat aloittaa tämän menettelyn vasta sen jälkeen, kun kriisinratkaisuviranomainen on ilmoittanut niille päätöksestään olla toteuttamatta kriisinratkaisutoimea keskusvastapuolen suhteen tai jos ilmoitusta ei ole vastaanotettu seitsemän päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitettua ilmoituksesta.

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää tuomioistuinta lykkäämään tilapäisesti sellaista oikeudenkäyntiä tai oikeudellista menettelyä, jossa kriisinratkaisun kohteena oleva keskusvastapuoli on asianosaisena tai johon se saattaa tulla asianosaiseksi, tavoitteen saavuttamisen kannalta tarvittavan ajan verran, jos se on kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tuloksellisen käytön kannalta tarpeen.

VI OSASTO SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

74 artikla

Kolmansien maiden kanssa tehdyt sopimukset

1. Komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan mukaisesti antaa neuvostolle suosituksia yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehtävien sellaisten sopimusten neuvottelemisesta, jotka koskevat keinoja kriisinratkaisuviranomaisten ja asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten väliseen yhteistyöhön keskusvastapuolten ja kolmansien maiden keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisusuunnittelussa seuraavissa tilanteissa:
 - a) jos kolmannen maan keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on tytäryrityksiä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa;
 - b) jos jäsenvaltioon sijoittautunut keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on yksi tai useampi tytäryritys kolmannessa maassa;

b a) jos merkittävä määrä keskusvastapuolen määritysosapuolia on sijoittautunut kyseiseen kolmanteen maahan;

b b) jos kolmannen maan keskusvastapuolella on merkittävä määrä määritysosapuolia, jotka ovat sijoittautuneet unioniin.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla on erityisesti pyrittävä varmistamaan, että vahvistetaan yhteistyöprosessit ja -järjestelyt 77 artiklassa tarkoitettua yhteistyötä ja valtuuksien käyttöä varten, mukaan lukien näitä tarkoituksia varten välttämättömien tietojen vaihto.

75 artikla

Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyihin sovelletaan tätä artiklaa, paitsi jos ja siihen saakka kun 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisen kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun asianomaisen kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen siltä osin kuin kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano eivät kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.
2. Asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten on tunnustettava kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt kolmannen maan keskusvastapuolen suhteen seuraavissa tapauksissa:
 - a) kolmannen maan keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on tytäryrityksiä, jotka ovat sijoittautuneet yhteen tai useampaan jäsenvaltioon;

- b) kolmannen maan keskusvastapuolella on omaisuuseriä, oikeuksia, velvoitteita tai velkoja, jotka sijaitsevat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

Asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten on varmistettava, että tunnustetut kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt pannaan täytäntöön niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Asiaankuuluvilla kansallisilla viranomaisilla on oltava vähintään valtuudet

- a) käyttää kriisinratkaisuvaltuuksia seuraaviin:
 - i) kolmannen maan keskusvastapuolen omaisuuserät, jotka sijaitsevat niiden omassa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan niiden oman jäsenvaltion lainsäädäntöä;
 - ii) kolmannen maan keskusvastapuolen oikeudet tai velat, jotka on kirjattu niiden omassa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan niiden oman jäsenvaltion lainsäädäntöä tai joihin liittyvät vaateet ovat täytäntöönpanokelpoisia niiden omassa jäsenvaltiossa;
- b) saattaa päätökseen tai vaatia toista henkilöä saattamaan päätökseen omassa jäsenvaltiossaan tytäryrityksenä toimivan yrityksen omistusinstrumenttien siirto;
- c) käyttää 55, 56 ja 57 artiklan mukaisia valtuuksia tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön kanssa tehdyn sopimuksen osapuolten oikeuksien suhteen, jos tällaiset valtuudet ovat tarpeen kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen panemiseksi täytäntöön;
- d) tehdä täytäntöönpanokelvottomiksi kaikki sopimusperusteiset oikeudet purkaa, realisoida tai nopeuttaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen sopimuksia tai vaikuttaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen sopimusperusteisiin oikeuksiin, kun kyseinen oikeus johtuu kolmannen maan keskusvastapuolen suhteen toteutetusta kriisinratkaisutoimesta, riippumatta siitä, onko kolmannen maan kriisinratkaisuviranomainen itse toteuttanut toimen vai onko se muuten toteutettu kyseisen maan kriisinratkaisujärjestelyjä koskevien säädöksiin tai määräyksiin perustuvien vaatimusten nojalla, edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.

4. Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisella ja täytäntöönpanolla ei rajoiteta kansallisen lainsäädännön mukaista tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä.

76 artikla

Oikeus kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyä

Poiketen siitä, mitä 75 artiklan 2 kohdan säädetään, asiaankuuluvat kansalliset viranomaiset voivat kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyä seuraavissa tapauksissa:

- a) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyllä olisi kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen niiden jäsenvaltiossa;
- b) velkojat tai **määritysosapuolet tai näiden määritysosapuolten asiakkaat**, jotka sijaitsevat niiden jäsenvaltiossa, eivät saisi samaa kohtelua kuin kolmannen maan velkojat tai **määritysosapuolet tai näiden määritysosapuolten asiakkaat**, joilla on samanlaiset lakisääteiset oikeudet kolmannen maan kotimaan kriisinratkaisumenettelyssä;
- c) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisella tai täytäntöönpanolla olisi niiden jäsenvaltion kannalta olennaisia finanssipoliittisia vaikutuksia;
- d) tunnustaminen tai täytäntöönpano olisi kansallisen lainsäädännön vastainen.

77 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden viranomaisten kanssa

1. Tätä artiklaa sovelletaan yhteistyöhön kolmannen maan kanssa, paitsi jos ja siihen saakka kun 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisen kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna asianomaisen kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen, siltä osin kuin tämän artiklan kohde ei kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.
2. Toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan kriisinratkaisuviranomaisten on sovittava yhteistyöjärjestelyistä seuraavien asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistetut voimassa olevat yhteistyöjärjestelyt:
 - a) jos kolmannen maan keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on tytäryrityksiä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, sen kolmannen maan asiaankuuluvat viranomaiset, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut;
 - b) jos keskusvastapuoli tarjoaa palveluja tai sillä on yksi tai useampi tytäryritys kolmannessa maassa, niiden kolmansien maiden asiaankuuluvat viranomaiset, joissa kyseisiä palveluja tarjotaan tai joihin tytäryritykset ovat sijoittautuneet.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa yhteistyöjärjestelyissä on vahvistettava osallistuvien viranomaisten väliset prosessit ja järjestelyt, jotka mahdollistavat tarvittavien tietojen vaihdon ja yhteistyön seuraavien tehtävien hoitamiseksi ja seuraavien valtuuksien

käyttämiseksi 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen keskusvastapuolten tai kyseisiä keskusvastapuolia käsittävien konsernien suhteen:

- a) kriisinvratkaisusuunnitelmien laatiminen 13 artiklan ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien vaatimusten mukaisesti;
- b) kyseisten keskusvastapuolten ja konsernien purkamismahdollisuuksien arviointi 16 artiklan ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien vaatimusten mukaisesti;
- c) valtuuksien käyttäminen purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi 17 artiklan nojalla ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön mukaisten vastaavien valtuuksien käyttäminen;
- d) varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden toteuttaminen 19 artiklan nojalla ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön mukaisten vastaavien valtuuksien käyttäminen;
- e) kriisinvratkaisuvälineiden ja kriisinvratkaisuvaltuuksien käyttäminen sekä asianomaisten kolmansien maiden viranomaisille annettujen vastaavien valtuuksien käyttäminen.

4. Jäsenvaltioiden kriisinvratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten sekä kolmansien maiden välillä 2 kohdan nojalla tehtäviin yhteistyöjärjestelyihin voidaan liittää määräyksiä seuraavista seikoista:

- a) kriisinvratkaisusuunnitelmien valmistelun ja ylläpitämisen edellyttämä tiedonvaihto;
- b) kriisinvratkaisusuunnitelmien laatimiseen liittyvä kuuleminen ja yhteistyö, mukaan lukien periaatteet 75 artiklan mukaisten valtuuksien ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön mukaisten vastaavien valtuuksien käyttämiselle;
- c) tiedonvaihto, jota tarvitaan kriisinvratkaisuvälineiden ja kriisinvratkaisuvaltuuksien käyttämiseksi sekä asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön mukaisten vastaavien valtuuksien käyttämiseksi;
- d) yhteistyöjärjestelyn osapuolten varoittaminen varhaisessa vaiheessa tai kuuleminen ennen sellaisten tämän asetuksen mukaisten tai asianomaisten kolmannen maan lainsäädännön mukaisten merkittävien toimien toteuttamista, jotka vaikuttavat keskusvastapuoleen tai konserniin, jota järjestely koskee;
- e) julkisen viestinnän koordinointi yhteisten kriisinvratkaisutoimien tapauksessa;
- f) menettelyt ja järjestelyt a–e alakohdan mukaista tiedonvaihtoa ja yhteistyötä varten, mukaan lukien tarvittaessa kriisinhallintaryhmien perustaminen ja toiminta.

Jotta varmistetaan 3 kohdan yhteinen, yhdenmukainen ja johdonmukainen soveltaminen, EAMV antaa ohjeita 4 kohdassa tarkoitettujen määräysten

tyypeistä ja sisällöstä viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta].

5. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EAMV:lle kaikista yhteistyösopimuksista, jotka ne ovat tehneet tämän artiklan nojalla.

78 artikla

Luottamuksellisten tietojen vaihto

1. Kriisinratkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset, toimivaltaiset ministeriöt ja tarvittaessa muut asiaankuuluvat kansalliset viranomaiset saavat vaihtaa luottamuksellisia tietoja, mukaan lukien elvytysuunnitelmat, asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) kyseisiin kolmannen maan viranomaisiin sovellettavat salassapitovelvollisuutta koskevat vaatimukset katsotaan kaikkien asianomaisten viranomaisten näkemyksen mukaan vähintään vastaaviksi kuin 71 artiklassa asetetut vaatimukset;
 - b) tiedot ovat tarpeen, jotta asiaankuuluvat kolmannen maan viranomaiset voivat suorittaa kansallisen lainsäädännön mukaiset tehtävänsä, jotka vastaavat tämän asetuksen mukaisia tehtäviä, ja tietoja ei käytetä mihinkään muihin tarkoituksiin.
2. Siltä osin kuin tiedonvaihto liittyy henkilötietoihin, tällaisten henkilötietojen käsittelyyn ja toimittamiseen kolmannen maan viranomaisille sovelletaan unionin ja kansallista tietosuojalainsäädäntöä.
3. Jos luottamukselliset tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, kriisinratkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja toimivaltaiset ministeriöt eivät saa luovuttaa niitä asiaankuuluville kolmannen maan viranomaisille, paitsi jos seuraavat ehdot täyttyvät:
 - a) sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, josta tiedot ovat peräisin, hyväksyy tietojen luovuttamisen;
 - b) tiedot luovutetaan ainoastaan a alakohdassa tarkoitettun viranomaisen sallimiin tarkoituksiin.
4. Tätä artiklaa sovellettaessa tiedot katsotaan luottamuksellisiksi, jos niihin sovelletaan unionin lainsäädännön mukaisia salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

78 a artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. *Jäsenvaltioiden on säädettävä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevat säännöt, joita sovelletaan, jos tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen*

varmistamiseksi, että säännöt pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Mikäli jäsenvaltiot päättävät, että ne eivät säädä hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä niiden rikkomusten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta, niiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikosoikeudelliset säännökset. Näiden hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

- 2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun keskusvastapuoliin, keskusvastapuolten määrätyksosapuoliin tai emoyrityksiin sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita, niitä rikottaessa on kansallisessa lainsäädännössä säädettyin edellytyksin mahdollista soveltaa hallinnollisia seuraamuksia keskusvastapuolen hallituksen jäseniin sekä muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla ovat rikkomuksesta vastuussa.*
- 3. Tässä asetuksessa säädetty toimivalta määrätä hallinnollisia seuraamuksia on rikkomuksen lajin mukaan annettava kriisinratkaisuviranomaisille tai, jos kyseessä on eri viranomainen, toimivaltaisille viranomaisille. Kriisinratkaisuviranomaisilla ja toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tiedonkeruu- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksiaan käyttäessään tehtävä tiivistä yhteistyötä, jotta varmistetaan, että hallinnollisilla seuraamuksilla tai muilla hallinnollisilla toimenpiteillä saavutetaan halutut tulokset, ja rajatylittäviä tapauksia käsitellessään koordinoitava toimintaansa.*
- 4. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä hallinnollisia valtuuksiaan määrätä seuraamuksia tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:*
 - a) suoraan;*
 - b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;*
 - c) omalla vastuullaan antamalla valtuudet tällaisille viranomaisille;*
 - d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.*

*78 b artikla
Erityissäännökset*

- 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä vahvistetaan seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä ainakin seuraavissa tapauksissa:*
 - a) elvytyssuunnitelmat jätetään laatimatta, ylläpitämättä ja päivittämättä 9 artiklan vastaisesti;*
 - b) kaikkia tarvittavia tietoja kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi ei anneta 14 artiklan vastaisesti;*

- c) *keskusvastapuolen hallitus jättää ilmoittamatta toimivaltaiselle viranomaiselle, kun keskusvastapuoli on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, 68 artiklan 1 kohdan vastaisesti.*
2. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:*
- a) *julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan vastuussa oleva luonnollinen henkilö, laitos, unionissa emoyrityksenä toimiva yritys, keskusvastapuoli tai muu oikeushenkilö ja rikkomuksen luonne;*
- b) *määräys, jolla vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;*
- c) *väliaikainen kieltä, jolla keskusvastapuolen ylimmän johdon jäseniä tai muita vastuussa olevia luonnollisia henkilöitä kielletään hoitamasta tehtäviä keskusvastapuolessa;*
- d) *kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset sakot, jotka ovat enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta nettomääräisestä kokonaisliikevaihdosta edellisellä tilikaudella. Jos oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, asiaankuuluva liikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen liikevaihto edellisellä tilikaudella;*
- e) *kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 5 000 000 euron suuruiset hallinnolliset sakot tai niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole virallinen valuutta, vastaava arvo kansallisena valuuttana ... päivänä ...kuuta ... [tämän asetuksen voimaantulopäivänä];*
- f) *hallinnolliset sakot, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatu hyöty, jos se voidaan määrittää.*

78 c artikla

Hallinnollisten seuraamusten julkistaminen

1. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset ja toimivaltaiset viranomaiset julkistavat virallisella verkkosivustollaan vähintään ne tämän asetuksen säännösten rikkomisesta määräämänsä hallinnolliset seuraamukset, joihin ei ole haettu muutosta tai joihin muutoksenhakuoikeus on rauennut. Julkistamisen on tapahduttava ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle on ilmoitettu kyseisestä seuraamuksesta, mukaan lukien tiedot rikkomuksen lajista ja luonteesta sekä sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi, jolle seuraamus on määrätty.*

Jos jäsenvaltiot sallivat sellaisten seuraamusten julkistamisen, joihin voi hakea muutosta, kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä julkistettava virallisella verkkosivustollaan myös tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

2. *Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava määräämänsä seuraamukset ilman nimiä kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla seuraavissa olosuhteissa:*
- a) *seuraamus on määrätty luonnolliselle henkilölle ja henkilötietojen julkistaminen osoittautuu tällaisen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakoarvioinnin perusteella kohtuuttomaksi;*
 - b) *julkistaminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai käynnissä olevan rikostutkinnan;*
 - c) *julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa asianomaiselle keskusvastapuolelle tai luonnollisille henkilöille, niiltä osin kuin se on määritettävissä.*

Vaihtoehtoisesti tällaisissa tapauksissa voidaan kyseessä olevien tietojen julkistamista lykätä kohtuulliseksi ajaksi, jos on nähtävissä, että ilman nimiä julkistamisen syyt lakkaavat olemasta kyseisellä ajanjaksolla.

3. *Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkistettut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla vähintään viiden vuoden ajan. Julkaistut henkilötiedot säilytetään kriisinratkaisuviranomaisen tai toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan kulloinkin sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti tarvittavan ajan.*
4. *EAMV antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta] komissiolle kertomuksen tämän asetuksen säännösten rikkomisesta määrättyjen seuraamusten 2 kohdassa säädetystä ilman nimiä tapahtuvasta julkistamisesta jäsenvaltioissa ja erityisesti siitä, onko jäsenvaltioiden välillä ollut tältä osin merkittäviä eroja. Lisäksi kertomuksessa käsitellään mahdollisia merkittäviä eroja seuraamusten julkistamisen kestossa seuraamusten julkistamista koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.*

78 d artikla

EAMV:n keskustietokannan ylläpitäminen

1. *Jollei 71 artiklassa tarkoitetuista salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu, kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EAMV:lle kaikista 78 a artiklan nojalla määräämistään tämän artiklan säännösten rikkomista koskevista hallinnollisista seuraamuksista ja asianomaisen muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.*
2. *EAMV pitää yllä keskustietokantaa sille ilmoitetuista seuraamuksista yksinomaan kriisinratkaisuviranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Pääsy tietokantaan on ainoastaan kriisinratkaisuviranomaisilla, ja sitä päivitetään kriisinratkaisuviranomaisten antamien tietojen perusteella.*

3. *EAMV pitää yllä keskustietokantaa sille ilmoitetuista seuraamuksista yksinomaan toimivaltaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Pääsy tietokantaan on ainoastaan toimivaltaisilla viranomaisilla, ja sitä päivitetään toimivaltaisten viranomaisten antamien tietojen perusteella.*
4. *EAMV pitää yllä verkkosivua, jolta on linkit kunkin kriisinratkaisuviranomaisen ja kunkin toimivaltaisen viranomaisen 78 c artiklan nojalla julkistamiin seuraamuksiin, ja se ilmoittaa ajanjakson, jolta kukin jäsenvaltio julkistaa seuraamukset.*

78 e artikla

Seuraamusten tehokas soveltaminen ja toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten valtuudet määrätä seuraamuksia

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset ottavat hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden lajia sekä hallinnollisten sakkojen tasoa määrittäessään huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet, mukaan lukien tarvittaessa seuraavat:

- a) *rikkomisen vakavuus ja ajallinen kesto;*
- b) *vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;*
- c) *vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, josta ovat osoituksena esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;*
- d) *vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden määrä, jos ne ovat määritettävissä;*
- e) *rikkomuksen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;*
- f) *vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen kanssa;* g) *vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset;*
- h) *rikkomuksen mahdolliset seuraukset järjestelmän kannalta.*

VII OSASTO
ASETUSTEN (EU) N:O 1095/2010, (EU) N:O 648/2012 JA (EU) 2015/2365
MUUTTAMINEN

79 artikla
Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1095/2010 seuraavasti:

1) Lisätään 4 artiklan 3 kohtaan iv alakohta seuraavasti:

"iv) [*keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun*] asetuksen (EU) osalta kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista.”;

2) Lisätään 40 artiklan 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun toimitaan [*keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun*] asetuksen (EU) soveltamisalalla, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun hallintoneuvoston jäsenen mukana voi tarvittaessa olla kyseisen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.”.

80 artikla
Asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 648/2012 seuraavasti:

1) Lisätään 6 a artikla seuraavasti:

”6 a artikla
Määritysvelvollisuuden keskeyttäminen kriisinratkaisussa

1. Jos keskusvastapuoli täyttää [*keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun*] asetuksen (EU) 22 artiklassa säädetyt edellytykset, kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan nojalla nimetty keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomainen voi pyytää komissiota keskeyttämään 4 artiklan 1 kohdassa säädetyt määritysvelvollisuuden tilapäisesti tietyjen OTC-johdannaislajien osalta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevalla keskusvastapuolella on 14 artiklassa tarkoitettu toimilupa määrittää tietyt 4 artiklan 1 kohdan nojalla määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvat OTC-johdannaislajit, joiden osalta keskeyttämistä pyydetään;
- b) näiden tietyjen OTC-johdannaislajien osalta 4 artiklassa säädetyt määritysvelvollisuuden keskeyttäminen on tarpeen, jotta vältetään unionin rahoitusvakautteen kohdistuva vakava uhka keskusvastapuolen kriisinratkaisun yhteydessä erityisesti, jos **kaikki seuraavat edellytykset** täyttyvät:

- i) epäsuotuisista tapahtumista tai epäsuotuisasta kehityksestä aiheutuu vakava uhka rahoitusvakaudelle;
 - ii) toimenpide on välttämätön uhan poistamiselle eikä se vaikuta haitallisesti rahoitusvakauteen, *myötäsykliset vaikutukset mukaan luettuina*, tavalla, joka on suhteeton siitä saataviin etuihin nähden;
- ii a) käytettävissä ei ole mitään vaihtoehtoisia keskusvastapuolia, jotka tarjoaisivat määrityspalveluja kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen määritysosallistujille, tai määritysosa-uolet ja asiakkaat eivät pysty toiminnallisesti ja teknisesti täyttämään kaikkia näiden vaihtoehtoisten keskusvastapuolten oikeudellisia tai toiminnallisia vaatimuksia kohtuullisen ajan kuluessa.*

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun pyyntöön on liitettävä näyttö siitä, että ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua *kriisinratkaisuviranomaisen* on toimitettava perusteltu pyyntönsä tiedoksi EAMV:lle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle samalla, kun se toimittaa pyynnön komissiolle.

2. EAMV antaa 24 tunnin kuluessa 1 kohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta ja Euroopan järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan lausunnon aiotusta keskeyttämisestä ottaen huomioon tarpeen välttää unionin rahoitusvakauteen kohdistuva vakava uhka, *[keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun]* asetuksen (EU) 21 artiklassa vahvistetut kriisinratkaisun tavoitteet ja tämän asetuksen 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa esitetyt perusteet.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu lausunto julkistetaan.
4. Komissio tekee 48 tunnin kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua pyynnön vastaanottamisesta 6 kohdan nojalla päätöksen, jolla keskeytetään väliaikaisesti määritysvelvollisuus tiettyjen OTC-johdannaislajien osalta tai hylätään pyydetty keskeyttäminen.
5. Komission päätös annetaan tiedoksi keskeyttämistä pyytäneelle viranomaiselle ja EAMV:lle, ja se julkistetaan komission verkkosivustolla. Jos komissio päättää keskeyttää määritysvelvollisuuden, se on julkistettava 6 artiklassa tarkoitettua julkisessa rekisterissä.
6. Komissio voi päättää keskeyttää tilapäisesti 1 kohdassa tarkoitettua määritysvelvollisuuden tietyn OTC-johdannaislajin osalta, jos 1 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät. Tällaista päätöstä tehdessään komissio ottaa huomioon 2 kohdassa tarkoitettua EAMV:n antaman lausunnon, *[keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun]* asetuksen (EU) 21 artiklassa tarkoitettua kriisinratkaisutavoitteet, 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetty perusteet, jotka koskevat kyseisiä OTC-johdannaislajeja, ja keskeyttämisen tarpeen, jotta vältetään rahoitusvakauteen kohdistuva vakava uhka.

7. Edellä 4 kohdassa tarkoitettu määräysvelvollisuuden keskeyttäminen on voimassa aluksi enintään *kuukauden* päivästä, jona se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
8. Jos keskeyttämisen perusteet ovat edelleen voimassa, komissio voi *kriisinratkaisuviranomaista, EAMV:tä ja Euroopan järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan* jatkaa 7 kohdassa tarkoitettua keskeyttämistä yhdellä tai useammalla jaksolla, joiden yhteenlaskettu pituus ei ylitä *kuutta* kuukautta alkuperäisen keskeyttämisaajan päättymisestä.
9. Jos keskeyttämistä ei jatketa viimeistään alkuperäisen keskeyttämisaajan päättyessä tai jonkin sitä seuraavan jatkoajan päättyessä, keskeyttäminen päättyy ilman eri toimenpiteitä.
10. Komissio ilmoittaa EAMV:lle aikomuksestaan jatkaa määräysvelvollisuuden keskeyttämistä.

EAMV antaa 48 tunnin kuluessa siitä, kun komissio on ilmoittanut aikomuksestaan jatkaa määräysvelvoitteen keskeyttämistä, lausunnon keskeyttämisen jatkamisesta ottaen huomioon tarpeen välttää unionin rahoitusvakautteen kohdistuva vakava uhka, [keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun] asetuksen (EU) 21 artiklassa vahvistetut kriisinratkaisutavoitteet ja tämän asetuksen 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa esitetyt perusteet.”;

2) Korvataan 28 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Riskinarviointikomitean on annettava hallitukselle neuvoja järjestelyistä, jotka voivat vaikuttaa keskusvastapuolen riskienhallintaan, esimerkiksi sen riskimallin merkittävästä muuttumisesta, maksukyvyttömyyttä koskevista menettelyistä, määräysosapuolten hyväksymisperusteista, uusien välinelajien määräytystä tai toimintojen ulkoistamisesta. Riskinarviointikomitean on ilmoitettava hallitukselle viipymättä kaikista uusista riskeistä, jotka vaikuttavat keskusvastapuolen häiriönsietokykyyn. Riskinarviointikomitean neuvoja ei pyydetä keskusvastapuolen päivittäistä toimintaa varten. Häätötilanteissa ryhdytään kohtuullisiin toimiin riskinarviointikomitean kuulemiseksi keskusvastapuolen riskienhallintaan vaikuttavasta kehityksestä, kuten kehityksestä, joka liittyy määräysosapuoliin liittyviin keskusvastapuolen riskeihin ja keskinäisiin riippuvuussuhteisiin muiden keskusvastapuolten kanssa, *sanotun vaikuttamatta kilpailuoikeudessa vahvistettuihin tietojen vaihtoa koskeviin rajoituksiin.*”;

3) Korvataan 28 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Keskusvastapuolen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja riskinarviointikomitealle kaikista päätöksistä, joissa hallitus päättää olla noudattamatta riskinarviointikomitean neuvoja, ja annettava selvitys tällaisista päätöksistä. Riskinarviointikomitea tai joku riskinarviointikomitean jäsenistä voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle osa-alueista, joiden osalta se katsoo, että riskinarviointikomitean neuvoja ei ole noudatettu.”;

4) Lisätään 38 artiklaan 6 kohta seuraavasti:

”6. Keskusvastapuolen määrätysoapuolten on ilmoitettava niiden nykyisille ja mahdollisille tuleville asiakkaille selkeästi mahdollisista tappioista tai muista kustannuksista, joita niille voi aiheutua keskusvastapuolen toimintasäännöissä vahvistetun maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyn ja tappioiden jakamisjärjestelyjen aikana, mukaan lukien minkä tyyppisen korvauksen ne voivat saada, ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 648/2012 48 artiklan 7 kohta. Asiakkaille on annettava riittävät tiedot sen varmistamiseksi, että ne ymmärtävät, millaisia tappioita tai muita kustannuksia niille voi pahimmassa tapauksessa aiheutua, jos keskusvastapuoli soveltaa elvytystoimia.”;

5) Lisätään 81 artiklan 3 kohtaan q alakohta seuraavasti:

”[*keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun*] asetuksen (EU) 3 artiklan mukaisesti nimitetyt kriisinratkaisuviranomaiset.”

*81 artikla
Asetuksen (EU) 2015/2365 muuttaminen*

Lisätään 12 artiklan 2 kohtaan n alakohta seuraavasti:

”[*keskusvastapuolten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annetun*] asetuksen (EU) 3 artiklan mukaisesti nimitetyt kriisinratkaisuviranomaiset.”

VIII OSASTO LOPPUSÄÄNNÖKSET

82 artikla Uudelleentarkastelu

EAMV arvioi viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ja jo aiemmin, jos se on muun annetun lainsäädännön vuoksi aiheellista, tämän asetuksen mukaisten valtuuksiensa käyttämisestä ja sen mukaisten tehtäviensä hoitamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeet ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Komissio tarkastelee viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta tai annettaessa muuta asiaan liittyvää lainsäädäntöä] tätä asetusta ja sen täytäntöönpanoa ja arvioi keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinratkaisua koskevien päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen tehokkuutta unionissa ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Kertomuksessa on erityisesti:

- a) arvioitava, olisiko unionin keskusvastapuolten yhteisen kriisinratkaisuviranomaisen perustaminen hyödyllistä ja oikea-aikaista ja olisiko se yhteensopiva unionin keskusvastapuolten valvontarakenteen kehityksen ja tällaisen rakenteen yhtenäistämisen etenemisen kanssa; ja
- b) tarkasteltava unionin toimielimiä, elimiä ja virastoja, jotka voisivat ottaa hoitaakseen unionin keskusvastapuolten yhteisen kriisinratkaisuviranomaisen tehtävät, ja arvioitava niiden sopivuutta.

Jos tämän kertomuksen laadinnan ajankohtana on jo perustettu unionin keskusvastapuolten yhteinen valvontaelin tai jos kertomuksessa todetaan, että unionin keskusvastapuolten valvontarakente on niin yhtenäinen, että keskusvastapuolten yhteinen kriisinratkaisuviranomainen on yhteensopiva sen kanssa, komissio esittää ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi niin, että luodaan keskusvastapuolten yhteinen kriisinratkaisuviranomainen, tai tarvittaessa unionin keskusvastapuolten kriisinratkaisu uskotaan jollekin sopivalle unionin toimielimelle, elimelle tai virastolle.

83 artikla Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta ...[Virallinen lehti: lisätään direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta annetun direktiivin 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty päivämäärä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

A JAKSO

ELVYTYSSUUNNITELMIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Elvytyssuunnitelmassa
 - (1) ei saa olettaa, että poikkeuksellista julkista rahoitustukea on saatavissa tai että sitä saadaan;
 - (2) on otettava huomioon kaikkien sellaisten sidosryhmien edut, joihin kyseinen suunnitelma todennäköisesti vaikuttaa;
 - (3) on varmistettava, ettei määrätyösapuolilla ole keskusvastapuoliin liittyviä rajoittamattomia vastuita.

Keskusvastapuolen on kehitettävä asiaankuuluvat mekanismit, joilla otetaan elvytyssuunnitelman laadintaan mukaan sellaiset yhteentoimivat rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit ja sidosryhmät, jotka kantaisivat tappiot tai joille aiheutuisi kustannuksia tai jotka osallistuisivat likviditeettivajeiden kattamiseen, jos elvytyssuunnitelma pantaisiin täytäntöön.

B JAKSO

TIEDOT, JOITA KRIISINRATKAISUVIRANOMAISET VOIVAT PYYTÄÄ KESKUSVASTAPUOLIA TOIMITTAMAAN KRIISINRATKAISUSUUNNITELMIEN LAADINTAA JA YLLÄPITOA VARTEN

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää laitoksia toimittamaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa ja ylläpitoa varten vähintään seuraavat tiedot:

- (1) yksityiskohtainen kuvaus keskusvastapuolen organisaatorakenteesta, mukaan luettuna luettelo kaikista oikeushenkilöistä;
- (2) suorien haltijoiden tunnistetiedot ja kunkin oikeushenkilön äänioikeudelliset ja äänioikeudettomat prosentimääräiset omistusosuudet;
- (3) kunkin oikeushenkilön sijainti, perustamispaikan lainkäyttöalue, toimilupa ja toimiva johto;
- (4) kartoitus keskusvastapuolen kriittisistä toiminnoista ja ydinliiketoiminta-alueista, mukaan luettuina näitä toimintoja ja liiketoiminta-alueita koskevat tasetiedot kunkin oikeushenkilön osalta;

- (5) keskusvastapuolen ja sen kaikkien oikeussubjektien liiketoiminnan osatekijöiden yksityiskohtainen kuvaus, jossa erotellaan ainakin palvelutyypit ja vastaavat määritysvolyymit ja avointen sopimusten, alkumarginaalien, vaihtelumarginaalien, maksukyvyttömyysrahastojen ja niihin liittyvien arviointioikeuksien tai muiden tällaisia liiketoiminta-alueita koskevien elvytystoimien määrät;
- (6) tiedot keskusvastapuolen ja sen oikeussubjektien liikkeeseen laskemista pääoma- ja velkainstrumenteista;
- (7) tiedot siitä, keiltä keskusvastapuoli on saanut vakuuksia ja missä muodossa ne on saatu (omistusoikeus vai vakuusoikeus) ja keille se on antanut vakuuksia ja missä muodossa ne on annettu ja ketkä pitävät vakuuksia hallussaan, ja kummassakin tapauksessa tiedot siitä, millä lainkäyttöalueella vakuudet sijaitsevat;
- (8) kuvaus keskusvastapuolen ja sen oikeussubjektien taseen ulkopuolisista sitoumuksista, mukaan luettuna kartoitus suhteessa sen kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- (9) keskusvastapuolen olennaiset suojaukset, mukaan luettuna kartoitus oikeushenkilöittäin;
- (10) tiedot keskusvastapuolen määritysosapuolten vastuista ja merkityksestä sekä selvitys keskusvastapuolen suurimpien määritysosapuolten kaatumisen vaikutuksista;
- (11) kaikki järjestelmät, joissa keskusvastapuoli harjoittaa merkittävässä määrin tai merkittävän arvoista arvopaperikauppaa, mukaan luettuna kartoitus suhteessa keskusvastapuolen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- (12) kaikki maksu- ja selvitysjärjestelmät, joiden jäsenenä keskusvastapuoli välittömästi tai välillisesti on, mukaan luettuna kartoitus suhteessa keskusvastapuolen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- (13) yksityiskohtainen luettelo ja kuvaus johdon keskeisistä tietojärjestelmistä, mukaan luettuina keskusvastapuolen käyttämät riskinhallinnan, kirjanpidon sekä taloudellisen ja lakisääteisen raportoinnin järjestelmät, myös kartoitus suhteessa keskusvastapuolen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- (14) tunnistetiedot 13 kohdassa lueteltujen järjestelmien omistajista, niitä koskevista palvelutasosopimuksista ja mahdollisista ohjelmistoista ja järjestelmistä tai käyttöoikeuksista, mukaan luettuna kartoitus suhteessa niiden oikeussubjekteihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- (15) tunnistetiedot ja kartoitus oikeushenkilöistä ja niiden keskinäisistä kytköksistä ja riippuvuuksista, esimerkiksi
 - yhteinen tai yhteisesti käytetty henkilöstö, tilat ja järjestelmät;
 - pääoma-, rahoitus- tai maksuvalmiusjärjestelyt;

- nykyiset tai mahdolliset luottoriskit;
 - vastatakaussopimukset, vastavakuusjärjestelyt, ristikkäiset maksukyvyttömyysmääräykset ja tytäryritysten keskinäiset nettoutusjärjestelyt;
 - riskinsiirto- ja back-to-back-sopimukset sekä palvelutasosopimukset;
- (16) kunkin oikeushenkilön toimivaltainen viranomainen ja kriisinratkaisuviranomainen, jos ne eivät ole samoja kuin asetuksen (EU) N:o 648/2012 22 artiklan ja tämän asetuksen 3 artiklan mukaisesti nimetyt viranomaiset;
- (17) keskusvastapuolen kriisinratkaisusuunnitelman valmistelussa tarvittavien tietojen antamisesta vastaava hallituksen jäsen sekä mahdolliset muut vastuuhenkilöt eri oikeushenkilöissä, kriittisissä toiminnoissa ja ydinliiketoiminta-alueilla;
- (18) kuvaus järjestelyistä, jotka keskusvastapuoli on toteuttanut varmistukseksi, että kriisinratkaisuviranomaisella on kriisinratkaisun yhteydessä kaikki tiedot, jotka se on määritellyt välttämättömiksi kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käyttämiseksi;
- (19) kaikki keskusvastapuolten ja sen oikeussubjektien kolmansien osapuolten kanssa tekemät sopimukset, jotka voidaan purkaa, kun viranomaiset päättävät käyttää kriisinratkaisuvälinettä, ja selvitys siitä, voivatko purkamisen seuraukset vaikuttaa kriisinratkaisuvälineen käyttöön;
- (20) kuvaus mahdollisista likviditeettilähteistä, joita voidaan käyttää kriisinratkaisun tukena;
- (21) tiedot omaisuuden kiinnityksistä, likvideistä varoista, taseen ulkopuolisista toiminnoista, suojausstrategioista ja kirjanpitokäytännöistä.

C JAKSO

SEIKAT, JOTKA KRIISINRATKAISUVIRANOMAISEN ON ARVIOITAVA ARVIOIDESSAAN KESKUSVASTAPUOLEN PURKAMISMAHDOLLISUUKSIA

Arvioidessaan keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksia kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava seuraavat seikat:

- (1) missä määrin keskusvastapuoli kykenee siirtämään ydinliiketoiminta-alueita ja kriittisiä toimintoja oikeushenkilöille;
- (2) missä määrin oikeudelliset rakenteet ja yhtiörakenteet on sovitettu ydinliiketoiminta-alueisiin ja kriittisiin toimintoihin;
- (3) missä määrin käytössä on järjestelyjä, joilla tarjotaan olennainen henkilöstö, infrastruktuuri, rahoitus, maksuvalmius ja pääoma ydinliiketoiminta-alueiden ja kriittisten toimintojen tukemiseksi ja ylläpitämiseksi;
- (4) missä määrin keskusvastapuolen voimassa pitämät palvelusopimukset ovat täysin täytäntöönpanokelpoisia, jos keskusvastapuoli asetetaan kriisinratkaisuun;
- (5) missä määrin keskusvastapuolen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenne riittää keskusvastapuolen sisäisten periaatteiden noudattamisen hallinnointiin ja varmistukseen palvelutasosopimuksissa;
- (6) missä määrin keskusvastapuolessa on käytössä prosessi palvelutasosopimusten nojalla tarjottujen palvelujen siirtämiseksi kolmansille osapuolille kriittisten toimintojen tai ydinliiketoiminta-alueiden erottelun yhteydessä;
- (7) missä määrin on laadittu varasuunnitelmia ja otettu käyttöön varoimenpiteitä maksu- ja selvitysjärjestelmien käytön jatkuvuuden varmistamiseksi;
- (8) johdon tietojärjestelmien riittävyys sen varmistamiseen, että kriisinratkaisuviranomaiset kykenevät keräämään tarkat ja riittävät tiedot ydinliiketoiminta-alueista ja kriittisistä toiminnoista nopean päätöksenteon edistämiseksi;
- (9) johdon tietojärjestelmien valmiudet tarjota keskusvastapuolen tehokkaan kriisinratkaisun kannalta olennaista tietoa keskeytymättä, myös nopeasti muuttuvissa tilanteissa;
- (10) missä määrin keskusvastapuoli on testannut johdon tietojärjestelmiä kriisinratkaisuviranomaisen määrittelemissä stressiskenaarioissa;
- (11) missä määrin keskusvastapuoli pystyy varmistamaan johdon tietojärjestelmien jatkuvuuden niin vaikeuksiin joutuneessa kuin uudessakin keskusvastapuolessa, jos kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet erotetaan muista toiminnoista ja liiketoiminta-alueista;

- (12) jos keskusvastapuoli käyttää konsernin sisäisiä vakuuksia tai siihen kohdistuu niihin liittyviä riskejä, missä määrin nämä vakuudet on annettu markkinaehtoisesti ja kuinka vankat näitä vakuuksia koskevat riskinhallintajärjestelmät ovat;
- (13) jos keskusvastapuoli sitoutuu back-to-back-sopimukseen, missä määrin nämä sopimukset tapahtuvat markkinaehtoisesti ja kuinka vankat näitä sopimuksia koskevat riskinhallintajärjestelmät ovat;
- (14) missä määrin konsernin sisäisten vakuuksien tai back-to-back-sopimusten käyttö lisää kriisin leviämistä konsernin muihin osiin;
- (15) missä määrin keskusvastapuolen oikeudellinen rakenne estää kriisinratkaisuvälineiden käyttöä oikeushenkilöiden lukumäärän tai konsernirakenteen monitahoisuuden vuoksi tai siksi, että liiketoiminta-alueiden kohdentaminen konserniyhteisöihin on vaikeaa;
- (16) tarvittaessa missä määrin keskusvastapuolen kriisinratkaisu voisi vaikuttaa muuhun osaan konsernia, johon keskusvastapuoli kuuluu;
- (17) palvelutasosopimusten olemassaolo ja vakaus;
- (18) onko kolmannen maan viranomaisilla tarvittavat kriisinratkaisuvälineet unionin kriisinratkaisuviranomaisten kriisinratkaisutoimien tukemiseksi ja missä määrin toimintaa unionin ja kolmannen maan viranomaisten välillä voidaan koordinoida;
- (19) mahdollisuudet käyttää kriisinratkaisuvälineitä siten, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan ottaen huomioon käytettävissä olevat välineet ja keskusvastapuolen rakenne;
- (20) mahdolliset erityisvaatimukset, joita tarvitaan uusien omistusunstrumenttien laskemiseksi liikkeeseen 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- (21) järjestelyt ja keinot, joiden avulla kriisinratkaisua voitaisiin vaikeuttaa sellaisten keskusvastapuolten tapauksessa, joilla on määritysosapuolia tai vakuusjärjestelyjä eri lainkäyttöalueilla;
- (22) miten uskottavasti kriisinratkaisuvälineillä voidaan saavuttaa kriisinratkaisutavoitteet, kun otetaan huomioon mahdolliset vaikutukset määritysosallistujiin, muihin vastapuoliin ja työntekijöihin sekä toimet, joihin kolmannen maan viranomaiset mahdollisesti ryhtyvät;
- (23) missä määrin keskusvastapuolen kriisinratkaisun vaikutus rahoitusjärjestelmään ja rahoitusmarkkinoiden luottamukseen voidaan arvioida riittävästi;
- (24) missä määrin keskusvastapuolen kriisinratkaisulla voi olla merkittävä suora tai välillinen haitallinen vaikutus rahoitusjärjestelmään, markkinoiden luottamukseen tai talouteen;
- (25) missä määrin kriisin leviäminen muihin keskusvastapuoliin tai rahoitusmarkkinoihin voitaisiin estää käyttämällä kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia;

- (26) missä määrin keskusvastapuolen kriisintarkistuksella voi olla merkittävä haitallinen vaikutus maksu- ja selvitysjärjestelmien toimintaan.

**ASIAN KÄSITTELY
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Otsikko	Keskusvastapuolien elvytys- ja kriisintarkkaisuopitteen	
Viiteasiakirjat	COM(2016)0856 – C8-0484/2016 – 2016/0365(COD)	
Annettu EP:lle (pvä)	28.11.2016	
Asiasta vastaava valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ECON 13.2.2017	
Valiokunnat, joilta on pyydetty lausunto Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ITRE 13.2.2017	JURI 13.2.2017
Valiokunnat, jotka eivät antaneet lausuntoa Päätös tehty (pvä)	ITRE 12.1.2017	JURI 25.1.2017
Esittelijä(t) Nimitetty (pvä)	Jakob von Weizsäcker 15.12.2016	Kay Swinburne 15.12.2016
Valiokuntakäsittely	23.11.2017	
Hyväksytty (pvä)	24.1.2018	
Lopullisen äänestyksen tulos	+: –: 0:	49 3 6
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, David Coburn, Esther de Lange, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Barbara Kappel, Wajid Khan, Wolf Klinz, Philippe Lamberts, Werner Langen, Paloma López Bermejo, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Costas Mavrides, Bernard Monot, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Martin Schirdewan, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Kay Swinburne, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtsun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Jakob von Weizsäcker, Lieve Wierinck, Marco Zanni	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Enrique Calvet Chambon, Matt Carthy, Herbert Dorfmann, Thomas Mann, Emmanuel Maurel, Luigi Morgano	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Edward Czesak, Manolis Kefalogiannis, Helga Stevens, Rainer Wieland	
Jätetty käsiteltäväksi (pvä)	31.1.2018	

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

49	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Wolf Klinz, Caroline Nagtegaal, Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck
ECR	Edward Czesak, Bernd Lucke, Stanisław Ożóg, Pirkko Ruohonen-Lerner, Helga Stevens, Kay Swinburne
ENF	Barbara Kappel
PPE	Burkhard Balz, Herbert Dorfmann, Markus Ferber, Brian Hayes, Danuta Maria Hübner, Manolis Kefalogiannis, Werner Langen, Ivana Maletić, Thomas Mann, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Anne Sander, Tom Vandenkendelaere, Rainer Wieland, Esther de Lange
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Jonás Fernández, Roberto Gualtieri, Cătălin Sorin Ivan, Wajid Khan, Olle Ludvigsson, Emmanuel Maurel, Costas Mavrides, Luigi Morgano, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Jakob von Weizsäcker
Verts/ALE Group	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Molly Scott Cato, Ernest Urtasun

3	-
EFDD	David Coburn
ENF	Bernard Monot, Marco Zanni

6	0
EFDD	Marco Valli
ENF	Gerolf Annemans
GUE/NGL	Matt Carthy, Paloma López Bermejo, Dimitrios Papadimoulis, Martin Schirdewan

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää